

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 2

II Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió d'Investidura del Candidat a President de la
Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Celebrada els dies 15 i 17 de juliol del 1987, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.—Sessió d'Investidura del Candidat a President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EL SR. RICCI FEBRER:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Riera Bennasar, Andreu.

EL SR. RIERA BENNASAR:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Rus Jaume, Llorenç.

EL SR. RUS JAUME:

Sí, promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Salgado Gomila, Antoni.

EL SR. SALGADO GOMILA:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Saura y Manuel de Villena, Fernando.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Sí, lo juro.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Serra Ferrer, Vicenç.

EL SR. SERRA FERRER:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Trias Arbós, Bernardo.

EL SR. TRIAS ARBÓS:

Sí, promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Triay Llopis, Joan Francesc.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Tudurí Marí, Narcís.

EL SR. TUDURÍ MARÍ:

Sí, promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Tuells Juan, Andreu.

EL SR. TUELLES JUAN:

Sí, promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Tur Serra, Josep.

EL SR. TUR SERRA:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Torres Cardona, Isidor.

EL SR. TORRES CARDONA:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Valenciano López, Valentí.

EL SR. VALENCIANO LÓPEZ:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Verger Pocoví, Joan.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Vidal Bibiloni, Guillem.

EL SR. VIDAL BIBILONI:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Vidal Burguera, Joana Aina.

LA SRA. VIDAL BURGUERA:

Sí, ho jur.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Serra Busquets, Sebastià.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, ho promet.

ILLUSTRE SR. SECRETARI:

Godino Busquets, Gabriel.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sí, ho promet.

MOLT ILLUSTRE SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, em sigui permès expressar la meua satisfacció per l'alt honor que representa presidir el Parlament de les Illes Balears, representació democràtica del poble de les nostres illes.

Per això, voldria, en nom de la Mesa, oferir, oferir-nos a tots vostès, per fer tan digna com sigui possible aquesta representació del poble de les nostres illes i perquè la nostra tasca parlamentària sigui fecunda i permeti al nostre poble arribar a les més altes cotes de qualitat de vida i de nivell de benestar.

Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies.

Queda constituït el Parlament de les Illes Balears i conclosa aquesta Sessió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, comença la Sessió.

Havent-se celebrat consultes amb els Portaveus designats pels Grups Polítics amb representació parlamentària i amb la finalitat de proposar un candidat a la Presidència del Govern de la Comunitat Autònoma, pos en coneixement d'aquesta Cambra que ha acceptat la Candidatura el Diputat Sr. Gabriel Cañellas i Fons, qui propòs a vosses senyories per al càrrec de President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Té la paraula el Sr. Gabriel Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Senyor President,

Senyores i senyors Diputats:

Dia 3 de juliol passat, va quedar constituït el segon Parlament de les Illes Balears. I va quedar constituït en la forma i la manera que la voluntat popular manifestà a les urnes. Amb les sessions que avui comencen —si així ho creis oportú—, culminarà tot el procés electoral en designar el President de la Comunitat Autònoma i del Govern Balear.

Fa quatre anys, les formacions polítiques que conformaven el Grup Popular varen ser les més votades, encara que fos per un marge escàs. Aleshores, vaig tenir l'honor de sotmetre a la consideració de la Cambra un programa d'actuació que va merèixer suport majoritari. En virtut d'aquell suport, el meu grup ha governat al llarg de quatre anys. No vull entrar a fer valoracions sobre aquesta actuació perquè ni em pertoca a mi fer-ho ni crec que tampoc sigui aquest el moment més adequat. Però dia 10 de juny passat el poble balear va ampliar considerablement la seva confiança en el grup polític que represent i, per aquest motiu, he pujat una altra vegada en aquesta tribuna a exposar de bell nou un nou programa un nou programa de govern per a quatre anys més, si així ho creis oportú. Un programa que sotmetrem a la vostra consideració per demanar-vos, una vegada més, que ens doneu suport majoritari necessari i suficient per a poder governar.

Permeteu-me, senyores i senyors Diputats, que, en representació del meu grup, agraeixi, des d'aquesta tribuna i públicament, el suport electoral que hem rebut del poble balear, amb la confiança i amb la seguretat que, sigui quin sigui el resultat de la votació d'aquest debat d'investidura, continuarem fent feina per fer-nos dignes creditors de la confiança que ha depositat en nosaltres aquest poble, el poble d'aquestes Illes; mereixedor de tots els nostres esforços.

Però permeteu-me també que, abans d'entrar en qualsevol altra exposició programàtica, faci una consideració prèvia: durant la campanya electoral, a aquest poble balear que ha demostrat que dóna suport a les nostres tesis, li exposarem un programa electoral, un programa electoral de continuïtat en el progrés, de continuïtat en el progrés real, en aquest progrés que és expansiu com les ones a la mar i que sols pot venir pel camí d'una autonomia àmplia, de la recerca de la llibertat, de la persecució de la prosperitat i del control rigorós d'una Administració que tendeix sempre a créixer excessivament. Qualsevol programa que presentàssim aquí que no fos aquest mateix programa que exposarem al poble balear, seria faltar a allò que prometérem llavors. És, idò, voluntat nostre que l'ex-

posició que avui facem aquí, malgrat sigui llarga sigui un reflex fidel dels nostres compromisos electorals.

Perquè, Balears, les Balears són un poble amb identitat històrica en el camp polític i una regió europea en l'econòmic i cultural, però, com a compromís dels ciutadans amb la seva terra, no poden ser tan sols una idea, sinó que han de ser una realitat tangible, una realitat palpable.

Al llarg d'aquests darrers quatre anys la nostra acció de govern s'ha encaminat fonamentalment a aconseguir que la Comunitat Autònoma de Balears avançés en tots els fronts d'actuació que el nostre Estatut permetia. Era important, en principi, consolidar la pròpia autonomia i fer-ne un sentiment comú a tot el poble balear, a totes i cadascuna de les Illes, que tradicionalment havien viscut girant-se mútuament l'esquena, un sentiment comú, al cap i a la fi, a tots i cadascun dels habitants de tots i cadascun dels racons de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Per això, el Govern no va dubtar de posar en pràctica una política de fonamentació bàsica de «balearitat» assentada en tres accions primordials que són el manteniment de les identitats pròpies —enfortint-les, si és necessari—, la consecució d'una major i més àmplia prosperitat i la defensa dels drets i dels interessos de Balears com una unitat dins el conjunt nacional.

Els resultats són a la vista: el concepte de balear ja s'ha assentat notablement. Els homes i les dones de les Illes Balears han comprès que, a través de les seves més altes institucions, és possible defensar els interessos comuns i han après a sentir-se, tal volta per primera vegada en la història, autènticament balears, sense que això els hagués de fer deixar de ser mallorquins, menorquins, eivissencs o formenterers. Pens que aquest és un dels èxits més importants de la nostra autonomia, perquè, actuant des d'aquesta unitat, és com aconseguirem continuar avançant fins a la plena consecució del procés autonòmic, amb tots els avantatges que això representa tant en el terreny econòmic com en el social, fonamentalment. La nostra acció de govern anirà encaminada en definitiva, a continuar treballant i lluitant en aquesta direcció i per a aquests fins, perquè això és el que ens proposarem en el nostre programa electoral —a això encaminam la nostra actuació— i perquè ens continuam devent als compromisos contrets.

Encara que són moltes i molt importants les coses que s'han fet, queda, tanmateix, un llarg camí per recórrer. I és sobre la sòlida base de partida d'aquests darrers quatre anys que ens proposam continuar el procés d'aprofundiment que haurà de conduir-nos a desplegar plenament les institucions de la nostra Comunitat.

Una Comunitat, la balear, que arribarà a la plenitud a força de sumar les pròpies energies a les dels altres pobles d'Espanya, sempre partint del principi, al qual no podem renunciar, que l'Estat de la nació no és sinó la suma dels estats de les regions. Un concepte que, sense cap dubte, serà plenament compartit per la majoria de forces i grups polítics representats en aquesta Cambra. Dins aquest context, hem de definir la nostra balearitat en termes d'integració i de projecció exterior; projecció exterior que va més enllà d'aquest concepte purament nacional, perquè Balears segueix també el camí d'Europa, un camí pel qual ens

hem llançat des del Govern en els darrers anys, en integrar-nos obertament a les estructures del Consell de Regions d'Europa, el qual certament ha correspost al nostre esforç, a aquest esforç que hem fet i sobretot a la vocació europeïsta que tenim, confiant-nos l'organització i el desenvolupament de tots els assumptes relacionats amb el turisme. Però és que Europa és també per a nosaltres la suma d'una unitat àmplia en la qual les regions apareixen cada vegada més com a mòdul de solució de la majoria de problemes.

En aquest camí de realitzacions, la plena consolidació de les institucions ha de jugar un paper sumament important i, fins i tot, en algun cas decisiu. Els poders legislatiu i executiu tenen davant un gran repte: no podem demanar al poble balear que continuï confiant al mil per mil en els beneficis, ja palpables d'un règim d'autogovern, ni manco encara, que reforci els sentiments autonòmics, si les institucions no donen l'exemple que aquests ciutadans n'esperen. Exemple de dedicació, de feina i de seny a l'hora d'adoptar totes les decisions que afectin el conjunt de la Comunitat; en les quals ha de prevaler sempre el bé comú per damunt de possibles interessos o de directrius de curta volada. Parlament i Govern han de caminar junts en aquesta trajectòria comuna, en aquestes dues institucions de servei al ciutadà balear. La vocació autonomista, de deure i de servei cap al nostre poble, s'ha de desenrotllar a partir d'aquestes mateixes institucions, com, afortunadament, ha ocorregut en aquesta primera legislatura.

I, arribat a aquest punt, hem de lamentar que els Consells Insulars no hagin pogut aconseguir encara el grau de desenvolupament desitjable en aquest tipus d'institucions d'àmbit balear. Perquè, si bé és ben cert que el poble balear té ara una veu comuna que li resol conjuntament els problemes, també ho és que correm el risc de marginar o de discriminar els col·lectius de cada illa, separadament considerats, si no aprofundim en el principi d'autonomia, aquest principi d'autonomia, però, que concep els Consells Insulars com a possibles responsables i executors d'un amplíssim nombre de matèries, a més sempre de totes aquelles que li corresponen, que ja tenen com a corporacions locals. I això és un missatge que vull llançar especialment dirigit als Consells Insulars de les Illes Menors, per als quals la distància física del Govern fa sempre molt més difícil el paper de l'Administració per allò que, lluny de la vista, lluny del pensament.

Bé, en el transcurs de la legislatura anterior, el Govern va fer cessió de determinats serveis i va iniciar algunes altres accions semblants, en atenció sempre a peticions expreses. En aquest sentit, he de manifestar la decisió del grup que represento de dur endavant una legislació tan generosa i realista com faci falta, adaptant el procés de delegacions, transferències, i, si és necessari, la cessió de gestió a les diverses circumstàncies i al major profit social de cada illa. A la legislatura passada no va ser possible aconseguir una Llei de Consells Insulars suficientment clara, suficientment comprensiva, suficientment àgil, suficientment justa i suficientment consensuada, malgrat la voluntat que hi posaren la majoria dels grups representats en aquest Parlament.

I aquí vull dir que, fins que no aprofitem aquesta Llei, que és per a les Illes allò que l'Estatut és per a la Comunitat, la nostra autonomia continua incompleta, de manera que hem de fer una crida al vostre sen-

tit de responsabilitat política, senyores i senyors Diputats, perquè en aquest tema prevalgui la voluntat de dur endavant, tan aviat com sigui possible i sobretot amb un sentit pràctic, per damunt de tot, els principis de subsidiarietat que constitueixen l'essència de l'articulat del nostre Estatut. I sempre, indubtablement, per la via del consens.

Tanmateix, és innegable que l'Administració s'ha va acostant a l'administrat, ja que ara podem resoldre des d'aquí els nostres problemes. Per part del Govern hi ha hagut voluntat clara descentralitzadora, i en això aprofundirem a través de la delegació o de les transferències, i si és el cas, de totes i cadascuna de les matèries previstes a l'Estatut, però, no per això, el Govern farà deixament de l'obligació estatutària de coordinació i control. Com en altres temes, això serà possible, en part, si aconseguim el grau desitjable de coordinació entre les distintes institucions i per aconseguir-ho, haurem de menester la voluntat de tots, especialment, entre el Govern i els Consells Insulars i entre el Govern i el Parlament. Tot això sempre en benefici del desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia que desitjam tots.

Un desenvolupament que també passa necessàriament per l'ampliació de competències i per la utilització de tots els mecanismes prevists a la Constitució Espanyola. En efecte, en els programes electorals de la majoria dels grups polítics representats en aquesta Cambra, aquest tema de l'ampliació o de l'assumpció efectiva de totes les competències contemplades a l'Estatut ha ocupat un lloc rellevant. I és que el nostre desenvolupament autonòmic passa necessàriament, passa irrenunciablement, per aquesta assumpció de competències. Enfront de possibles actuacions legislatives i executives, el Govern Balear que jo presidiré, si els Diputats d'aquesta Cambra m'atorguen la confiança, estarà disposat a exercir totes les accions que siguin necessàries des de les institucions autonòmiques per a aconseguir l'autonomia plena que el nostre Estatut preveu.

En aquest sentit, la nostra autonomia ha d'assumir les màximes competències possibles, especialment i només per enumerar-ne qualcunes perquè no en volem deixar cap, les d'educació, sanitat i aigües, per la seva importància i cap aquí encaminarem molts dels nostres esforços. Estic convençut que només podrem construir un futur de concòrdia i de pau social per a les Balears des del respecte més absolut a la Constitució Espanyola i al nostre Estatut per fer-ne un bon desenvolupament, idè, aquest passa —hi vull insistir— per l'ampliació de les competències previstes.

Certament, quatre anys d'exercir l'autonomia i l'autogovern ens han permès detectar llacunes i deficiències en l'Estatut que probablement i dic probablement serà necessari revisar amb la millor voluntat per part de tots. En conseqüència, tal vegada hauríem de contemplar la possibilitat de perfeccionar-lo, encara que sigui sense gaires presses, perquè com en tot, i en aquest cas especialment les presses ens podrien induir a errors mai no desitjats, i aquesta és una matèria massa important per cometre errors per segona vegada. Serà, en tot cas, una labor en la qual es farà necessari el consens absolut d'aquesta Cambra i la col·laboració de tots els Grups, les aportacions de tots els Grups i les de totes les formacions representades aquí. En aquest tema, la calma i el seny característics de la nostra gent hi hauran de jugar poderosament i decisivament.

Per a completar el panorama del desenvolupament estatutari, haurem d'abordar també tres temes legislatius de primer ordre, dos perquè són absolutament i completament necessaris i fins i tot urgents, i un tercer, per la significació que té:

— Una Llei de la Funció Pública, que varem remetre a aquesta Cambra i que haurem de tornar a enviar amb tota urgència, perquè quan abans s'aprovi, millor per a tots.

— Una Llei del Patrimoni de la Comunitat Autònoma, que permeti ordenar millor el patrimoni assumit continuant la tasca feta fins ara que permeti ordenar el patrimoni adquirit i sobretot gestionar-lo amb molta més eficàcia.

La Llei del Síndic de Greuges serà la darrera baula de la cadena de Lleis fonamentals. Un punt aquest sobre el qual serà interessant debatre si ha arribat o no el moment oportú d'elaborar-la, especialment si abans som capaços de demostrar que podem posar-nos d'acord en temes que requereixen majories més àmplies, que la majoria simple.

I si és cert que basam en això el nostre procés de consolidació de l'autonomia, a través d'un ampli desenvolupament de les institucions, més cert és que més voluntat encara posarem per aconseguir una llibertat tan àmplia, que s'hagi d'escriure en majúscules a les distintes àrees de la nostra societat.

Perquè volem anar cap a una política de vertader progrés, no crec necessari haver de remarcar en aquesta Cambra la importància d'una política econòmica com a motor impulsor de la major part de les activitats vinculades a la Comunitat. En una Comunitat de progrés real i d'avang decidit en quasi totes les àrees, com és la nostra, la política econòmica s'erigeix en pilar sustentador de múltiples fronts. És per això que, en aquest cas, ens proposam dur endavant una política basada en criteris ja experimentats que, si, per una part, suposen alleugerar notablement la pressió impositiva dels ciutadans, en tant no els creen cap càrrega nova, per una altra, els afavoreix en tots els ordres, individualment i col·lectivament. No es tracta de frenar activitats i iniciatives, no es tracta, en absolut de crear limitacions, sinó, d'aplicar principis i prioritats, entre les quals em permet destacar l'aplicació del principi de subsidiarietat de l'Administració en matèria econòmica, la contenció de la despesa corrent a l'Administració Pública i la implantació d'una racionalitat administrativa que simplifiqui els processos administratius, n'elimini les duplicitats i, fins i tot, les multiplicitats.

I en un altre ordre, posarem en pràctica una política —que, sí en alguns casos, serà la continuació— que estimuli la inversió privada, a través de les ajudes corresponents per crear noves empreses i per mantenir les ja existents, així com per millorar els nivells d'assessorament i d'informació empresarial. Faig referència especial als programes d'ajudes a la petita i mitjana empresa.

Perquè frenar la desocupació ha de ser tema prioritari, i el grup que represent ha manifestat ja la preocupació que sent per aquest gravíssim problema de la desocupació i sobretot per l'augment que se n'ha registrat entre els joves. La política econòmica que freni aquesta tara ha d'afavorir l'estalvi i la inversió privada i ha de reduir pressió fiscal i despesa pública.

Conscients de la dependència de la política econòmica, en part, del Govern Central, aquest Govern es proposa intensificar l'acció en aquest camp al llarg dels

quatre anys. No tan sols amb mesures de caràcter conjuntural, sinó també amb mesures estructurals: suport a la inversió privada a través de la concessió de facilitats econòmico-financeres; estímul a la creació de llocs de feina a través de la inversió pública i d'actuacions concretes generadores d'ocupació amb caràcter immediat, totes aquestes sempre en col·laboració amb Consells Insulars i amb Ajuntaments, promoció de l'ocupació temporal i a temps parcial i creació de fórmules que incentivin la contractació de joves, especialment d'aquells que cerquin la primera feina, a més del suport, com no? a la creació de cooperatives, amb l'objectiu de promoure noves activitats que canalitzin les iniciatives dels treballadors aturats.

La formació professional i tècnica dels joves serà present en tot moment i rebrà les dotacions pressupostàries necessàries. I en aquest camp ens proposam un ambiciós programa de cursos de formació, no sols teòric, sinó pràctica per als joves, i una Direcció General de Treball posaria en marxa una escola model·lica en aquest tema, amb profit considerable de tots aquells joves voluntariosos que volguessin trobar un lloc de feina.

La formació professional, l'adaptació de l'ensenyament universitari a les necessitats reals de la societat serien mesures conjunturals a mig termini i, finalment, serà fonamental dins aquesta política d'ocupació canalitzar un diàleg permanent i institucionalitzat entre tots els interventors socials per aconseguir el nivell d'entesa necessari, ambdós objectius són bàsics: l'acord amb Centrals Sindicals i Associacions Patronals sobre tot en el marc del Consell Econòmic Laboral que volem que tenguí una atenció especial perquè aquest Consell Econòmic i Laboral sigui una realitat i no un paper banyat com ha estat fins ara, i no, per cert, per culpa del Govern. Igualment s'haurà de dur una planificació del sector públic de les Balears que ajudi a solventar aquest problema de l'atur.

Perquè una empresa amb bona solut és sinònim de benestar i de prosperitat per a tots els ciutadans i és per això que estam decidits a donar suport a la iniciativa empresarial i és per això també que tenim voluntat de no crear limitacions innecessàries a l'activitat productiva. Aquesta política econòmica contempla l'assumpció plena de les innovacions tecnològiques que imperen a la societat sobre la qual actua, entre d'altres raons, perquè aquesta assumpció repercuteix també en una major eficàcia en el servei públic.

La política de suport al sector empresarial, dirigida especialment a aquest petit i mitjà empresari, com ho hem fet al llarg dels quatre anys, aqueixa que ja posarem en pràctica a la legislatura passada, no tan sols ha afavorit l'activitat productiva, sinó que —fet important a destacar— ha contribuït poderosament a crear o a mantenir mils de llocs de feina a la nostra Comunitat. Si no s'haguessin concedit aquestes ajudes, aquest manteniment s'hauria trucat s'hauria canviat en un notable i perillós increment dels índexs d'atur que, encara que sigui poc, també en tenim a Balears. Mantenir aquesta casta d'ajudes no hi ha dubte que ha de repercutir molt possiblement a favor de la minva —si és que no l'erradicam totalment— d'aquesta tara social que suposa avui la desocupació.

Igualment, i encara que sigui en un altre ordre, he de referir-me en aquest concepte d'encaixar la llibertat, de perseguir la llibertat al problema de la inseguretat ciutadana que patim d'una manera creixent a la nostra

Comunitat Autònoma. No està en mans del Govern Autònom, perquè és competència exclusiva de l'Administració Central, solucionar aquest problema tan important, però sí que estam en condicions de col·laborar fins allà on puguem en la recuperació d'un estat de seguretat pública que, fins fa uns anys, constituïa una de les característiques més acusades i agraïdes de les nostres illes.

Es per aquí que ens proposam d'arribar a un acord el que faci falta amb el Govern de la Nació perquè les forces de seguretat estiguin dotades dels mitjans personals i materials adequats, de manera que, quan actuïn, ho puguin fer de la forma més eficaç. Aquesta actuació s'haurà de reforçar especialment en relació amb el tràfic d'estupefaents, un creixement d'aquest consum que origina en l'actualitat, i especialment entre la joventut, la major i més dolorosa de les tares que avui patim. I, si és sumament important lluitar contra aquest tràfic, que és la vertadera arrel del problema, ho és també conscienciar la població sobre les conseqüències nefastes, individualment i col·lectivament parlant, que deriven del fet de consumir-les. Per això, ens proposam no escatimar cap esforç —som conscients del grau de responsabilitat que cau damunt tots nosaltres en aquest problema angoixant— i desplegar intenses campanyes antidroga en estreta col·laboració amb totes les instàncies, que són moltes, interessades en aquest problema.

Cercar la seguretat de tots és, no en faltava d'altra, un dels objectius programàtics del Govern del grup que represent, sobretot en matèria d'ordre públic, a través de les línies de col·laboració que he assenyalat ara mateix; i en matèria de seguretats individuals, per evitar pèrdua de llocs de feina, per una part, i per evitar també l'increment d'aquests casos de drogodependència, per una altra. Tot això, sense oblidar la nostra decisió de posar els fonaments necessaris a la coordinació de totes les forces d'ordre públic de caràcter local, base necessària per al bon funcionament d'una perfecta informació i d'una sèrie d'accions localitzades sempre amb igualtat de criteris i obeint en tot moment a principis idèntics.

Dins aquest capítol genèric de la seguretat, en mereix especial atenció la voluntat de crear i potenciar, un pic creada, la Comissió de Protecció Civil, que coordini l'actuació de totes les administracions i de tots els mitjans disponibles, per aconseguir un equip d'actuació immediata amb tota capacitat i amb tota garantia. Per això, dotarem aquest servei de mitjans humans i materials dins les possibilitats pressupostàries que tenuem.

Però no hi ha llibertat sense una bona educació i una política educativa s'ha de basar en la llibertat d'elecció i en la qualitat.

Per a la pròxima legislatura, el govern que esper presidir exigirà que les competències en matèria d'educació es transfereixin a la Comunitat Autònoma. I aquestes transferències s'han de dur a terme de manera àmplia i sense posar més limitacions que les que determinen la Constitució i Estatut. I estic convençut que, en aquest punt, hi hem d'estar d'acord també tots els grups polítics.

Les directrius que el Govern ha de dur a terme o les directrius amb les quals ha de dur a terme el Govern la política educativa, sempre dins el més ampli respecte, dins el més estricte respecte a la legislació estatal, que en aquest cas és bàsica i unificadora, s'han

de fonamentar en tots aquests principis que es resumeixen en dues paraules: LLIBERTAT i QUALITAT.

El model d'ensenyament ha de partir de la llibertat, perquè qui ha de dir com s'han d'educar els nostres fills no és l'Estat. Nosaltres creim que els educadors principals són els pares i que, per tant, l'escola ha de ser una continuació de la formació familiar. Són els pares, idò, els que han de poder triar quin tipus d'ensenyament escolar volen per als seus fills. S'ha d'acomplir aquest principi de llibertat, serà necessari mantenir aquesta doble xarxa de centres d'ensenyament: l'escola pública i l'escola privada. O, millor dit, l'escola estatal i l'escola no estatal. I, a través dels mecanismes econòmics oportuns, fer possible que la lliure elecció estigui a l'abast de qualsevol pare de família.

Però és que, a més, l'educació ha de ser de qualitat. La societat no és una cosa abstracta: és la suma de tots i de cadascun de nosaltres. I el progrés d'aquesta societat nostra depèn de l'esforç i de la preparació individuals, tant de la generació actual com de les generacions futures. Si volem avançar com a poble, hem de preparar adequadament aquests nins i nines d'avui, que seran els qui ens substituïran demà. Tot això significa que l'educació ha d'estar al servei de la persona i, també, al servei de la nostra societat balear.

Capítol a part mereix la Universitat ha de ser un punt de referència en matèria educativa i cultural i no ha de ser en absolut un lloc tancat, sinó que ha de tenir una presència activa dins la societat. Volem un sistema universitari que pugui satisfer la demanda social real de les Balears. Un sistema que, particularment, es dediqui a fomentar la investigació tant científica com tècnica, cosa imprescindible, si volem una societat pròspera que mantengui i augmenti el nivell de riquesa que tenim.

Així idò, continuen essent vàlids els conceptes que exposarem a la investidura del 83: un sí tan rotund com faci falta a aqueix concepte d'Universitat Mediterrània, font de ciència i d'investigació, però sempre basat en la imaginació, en el desenvolupament, en l'europeïtzació intel·lectual.

Perquè potenciar la nostra cultura en un entorn mediterrani i europeu és un dels punts fonamentals de l'acció del govern que sotmetem avui a la vostra consideració.

Tenim una cultura pròpia i diferenciada de la resta de cultures autonòmiques espanyoles. Potenciar aquesta cultura d'una manera oberta; sense perdre de vista l'entorn mediterrani i europeu del qual indubtablement formam part, és un dels nostres objectius.

En aquest sentit, la labor del Govern consistirà a posar en marxa els mitjans necessaris per desenvolupar i satisfer la demanda cultural de la nostra societat. Per aconseguir-ho, durem a terme una sèrie de mesures concretes: potenciar una xarxa de locals i de cases de cultura, amb la finalitat que tothom pugui participar realment de les activitats culturals; un circuit teatral que abasti tot el territori de la nostra autonomia i igualment, haurem de fer millores en els museus i en els arxius municipals i regionals.

Perquè el patrimoni cultural, dins aquest patrimoni cultural, s'ha de dur a terme una política de recuperació i conservació, maldament sigui un pou sense fons al qual s'hi puguin fer totes les coses que vulguem, sense que pràcticament es noti, i ha de ser tant del públic com del privat. Es farà un pla d'inversions

per a quatre anys, que sigui viable i es pugui dur a terme i aquest pla ha de donar una atenció preferent a l'arqueologia terrestre i submarina, que constitueix un patrimoni de valor incalculable. En aquest camp, s'elaborarà un programa especial que servirà per a inventariar i catalogar tots els béns que s'obtinguin per aqueixes campanyes arqueològiques. Per aconseguir aquests objectius, hem de comptar, naturalment, amb el suport d'entitats públiques, privades i de fundacions, i ens hem de cenyir a un ordre de prioritats, segons les disponibilitats econòmiques que tinguem.

Però, si volem aconseguir que tots els ciutadans s'interessin de bon de veres per la cultura, serà molt important que els promocionem una vegada més i amb més intensitat l'interès per la lectura. Creim que hem de crear noves biblioteques en els barris i a les zones rurals que encara no en tenen i també que hem d'augmentar els mitjans i millorar les instal·lacions de totes aquelles que hi ha en aquests moments.

A més d'això, hem de donar suport a qualsevol tipus d'iniciativa cultural que no tenguí finalitats lucratives i que demostrí una qualitat acceptable. Per això, des del Govern, promocionarem i protegiem la creativitat artística i prestarem una especial atenció als artistes de les Balears.

Quant a la promoció de la música, la intenció és doble: per una part, crear l'Institut Balear de la Música i, per una altra, donar la infraestructura necessària al Conservatori Professional que hi ha actualment.

En el camp del teatre es vol crear, a través del Centre Dramàtic, un quadre estable de teatre.

Per una altra banda, volem mantenir i donar continuïtat a l'Arxiu Balear de la Imatge i el So i crear l'Institut Balear del Llibre, que serà un organisme destinat a promocionar la lectura i sobretot les noves edicions. En aquest mateix camp, farem intercanvis amb altres comunitats autònomes de la mateixa àrea lingüística.

Referent a l'Institut d'Estudis Baleàrics, creim que aquest ha de servir com a peça fonamental per a fomentar la investigació científica pública i privada.

I, finalment, en aquesta menció resumida de les activitats culturals que tenim el propòsit de dur endavant des del Govern, continuarem fent exposicions, conferències, programes culturals en els col·legis i d'altres activitats diverses, com hem fet al llarg d'aquests quatre anys darrers.

En definitiva, el que tenim és l'aspiració de vertebrar una societat civil des de la cultura i la formació integral de tots els nostres ciutadans, respectant profundament la llibertat individual i la nostra tradició històrica.

Dins aquest camp, la llengua constitueix un capítol molt important del programa cultural. Perquè la nostra llengua, en les seves diferents modalitats, és una manifestació de la nostra identitat com a poble. Per tant, crec tots tenim el deure d'usar-la normalment i de promocionar-la, i així ho farà el Govern en tots els sectors que depenen de la nostra Comunitat. Però, tal com ja vaig dir fa quatre anys, vull deixar molt clar que considerem, que considerem un atemptat a la nostra cultura, a la nostra identitat i a la nostra història qualsevol plantejament que no passi per mantenir i fomentar les nostres modalitats lingüístiques. Perquè som i volem continuar essent mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers. Per tant, des del Govern, fomentarem l'ús correcte, parlat i escrit, de totes aquestes

modalitats lingüístiques, sense que això no representi cap atemptat al principi d'unitat, que respectem, dins les distintes varietats.

Per aconseguir aquest objectiu, continuarem amb els cursos de llengua, elaborarem el material didàctic que ajudi i estimuli els professors a l'hora d'ensenyar-la i considerarem el coneixement de la nostra llengua com a un mèrit a les convocatòries de concursos de trasllat de funcionaris. Per altra banda, continuarem col·laborant amb els mitjans de comunicació perquè facin informacions i programes referits a la llengua i a la cultura de les Balears. Igualment, promourem campanyes perquè els ciutadans utilitzin cada dia més la nostra llengua, en fomentarem l'estudi a tots els nivells d'ensenyament i prestarem una atenció preferent als autors de Balears en els llibres de text.

Som partidaris de l'impuls per la via del coneixement i de l'estimació, més que no de la imposició per la via de la norma jurídica, ho hem dit moltes vegades i ho continuem defensant. I tot això perquè l'estimació atreu i la imposició considerem que repelleix.

En relació amb la política esportiva, breument diré que, durant la legislatura anterior, començarem les activitats d'esport escolar i que aquest programa tindrà continuïtat en aquesta d'ara. Continuarem donant beques per preparar tècnics esportius i impulsarem tant com puguem les construccions esportives. Al mateix temps, ampliarem els equipaments i els serveis a les instal·lacions de què disposam. Durem a terme un pla d'actuació esportiva que presti una especial atenció a l'esport de base i volem donar suport a tot el que sigui l'esport de temps lliure i d'empresa, però especialment, ajudarem, tant com sigui possible, als desplaçaments en el tema de l'esport de competició. Si bé és cert que la nostra acció haurà de partir sempre com a principi fonamental de la col·laboració i la coordinació amb les federacions esportives de Balears.

I pas amb això al Capítol de política sanitària.

Fa quatre anys, quan prengué possessió el primer govern d'aquesta Comunitat, el programa de la Conselleria respectiva s'hagué de basar en una llista de prioritats que fessin front als problemes més greus i urgents de la nostra societat. Amb una concepció especialment reformista, liberal i humanista, posarem èmfasi en la millora i el progrés de l'entorn social sempre amb un objectiu que era per a nosaltres primordial: aconseguir les majors cotes de benestar per a tots els ciutadans residents en aquesta Comunitat, en compliment d'aquells principis rectoris de la política social i econòmica de la Constitució i de l'Estatut.

Durant la legislatura passada, acomplírem aquesta llista de prioritats, duent a terme una política de dotació de centres sanitaris a totes les localitats de Balears que no tenien aquest servei, gairebé totes. Un objectiu que hem complert amb la col·laboració, magnífica col·laboració, per altra banda, dels ajuntaments respectius, indispensable a l'hora de posar en pràctica el Pla d'Ordenació Sanitària. Aquest Pla ens presenta una proposta d'ordenació territorial, que permet fer una avaluació de les necessitats i de l'evolució d'aquestes en el temps, i una proposta d'equipaments que serà la base del mapa sanitari fins a prop l'any 2000. Referent a aquesta proposta, considerem que és una prioritat irrenunciable la construcció de l'Hospital Bàsic de Manacor, per al qual confiam comptar amb la col·laboració plena i sense reserves de tots els grups polítics representats en aquesta Cambra.

Amb aquest Pla, el nostre grup vol implantar d'una manera efectiva el principi d'una sanitat en llibertat i dotar les Illes Balears, a poc a poc, del nombre necessari de llits i d'instal·lacions hospitalàries.

Però es que a més a més de respondre a aquestes necessitats preferents, l'educació sanitària va merèixer, a la legislatura passada, una atenció especial en el camp de la medicina preventiva, era necessari conscienciar la ciutadania de la importància que té millorar la salut. Si després d'avui obtenim el suport de la Cambra, continuarem completament en aquesta línia, augmentarem les nostres actuacions, sempre partint d'una concepció unitària i integral del sistema sanitari balear.

Per a això, en aquesta segona legislatura, una de les tasques que s'ha d'emprendre és impulsar les transferències en matèria de gestió de la Seguretat Social, en el ben entès que les transferències pendents s'han de dotar a bastament perquè es puguin prestar al ciutadà els serveis públics essencials amb eficàcia i amb una qualitat mol superior a la que fins ara ha rebut.

Dins el capítol dedicat a la sanitat, torna a ser un tema que sortirà multitud de vegades per la importància que té, la drogadicció un dels temes al qual el nostre grup dedicarà una atenció especialíssima. Perquè aquest és un conflicte que preocupa a les famílies de la nostra societat. I, per això, al mateix temps que proposam una política econòmica, ho hem dit abans, que presenti un futur més encoratjador per a la nostra joventut, volem intensificar la tasca que hem emprès en aquests quatre anys en matèria d'assistència.

Durant la pròxima legislatura a més a més de potenciar la Granja d'Eivissa, pionera en aquestes tasques, entrarà en funcionament la granja per al tractament i la rehabilitació de toxicòmans a Mallorca i potenciarem el centre d'acollida i orientació, un centre que té com a objectiu assessorar els familiars dels afectats, a través d'un estudi individualitzat des del punt de mira somàtic, psicològic i social, i proposar el pla terapèutic necessari en cada cas. D'acord amb el Pla Nacional Antidroga, aquest grup es proposa continuar les campanyes informatives sobre els perills que comporta aquest consum de droga, així com la coordinació de centres i associacions implicats en el tractament de toxicomanies perquè hi hagi una racionalització dels esforços que es realitzen en aquest camp.

I a tot aquest esforç de fer front a un dels grans mals de la nostra societat, s'hi afegiran totes les alternatives que el nostre grup presentarà a una legislació emanada des de l'Administració Central, que ens pareix absolutament contraproduent i totalment desfavorable perquè aquests índexs davallin, en lloc d'augmentar, com fan fins ara.

Acabaré la referència a aquest sector, el sanitari, un sector que ens afecta a tots i cadascun dels ciutadans, recordant que l'Administració autonòmica ha de reconèixer les competències i les funcions pròpies dels organismes col·legiats, com a representants legítims dels professionals sanitaris.

I resumint: potenciar els programes de caràcter preventiu, incloent-hi la tasca de facilitar els controls sanitaris de malalties que com la SIDA i similars impedeixen i fan impossible una total defensa de la població.

I, d'una manera molt particular, en el camp de l'atenció als disminuïts psíquics, posarem en marxa el cen-

tre de Son Tugores, construït pel Govern autonòmic a la legislatura anterior.

Ens queda la política de CONSUM i l'actuació del Govern durant els pròxims quatre anys es basarà fonamentalment, a part de la informació en tot un especial camp d'inspecció i de control dels béns i serveis que els ciutadans tenen cada dia més a la seva disposició. Hem de potenciar les organitzacions de consumidors, perquè si no, d'altra banda el consumidor, individualment considerat, té molt poques possibilitats de fer-se sentir en el gran mercat de masses. I estam immersos en un tema de capital importància, dins un context com el que avui viu Europa que ens envia cada dia més visitants i en tan gran nombre, que dins Europa avui aquests temes estan tan àmpliament considerats que no pot ser d'altra manera, sinó que nosaltres els dediquem tota la importància que mereixen.

En una societat desenvolupada com la balear, el dret al benestar de tots els ciutadans exigeix a més a més la realització d'una política social dirigida expressament als sectors més dèbils, als quals, a aquests sectors el grup parlamentari que represent està disposat a continuar prestant atenció preferent, incrementant l'esforç que ja hem fet per afrontar, tant com sigui possible, les situacions de marginació social, però és que hem de dirigir preferentment l'atenció als grups de població que en són especialment afectats: els majors, els disminuïts i els joves, sense oblidar l'atenció especial que exigeixen alguns greus problemes socio-sanitaris d'aparició recent tenen, tenen i han de tenir tota la nostra especial atenció.

Les nostres accions no poden estar inspirades en una concepció, avui en revisió, d'un Estat del Benestar Providencialista, que tot ho protegeix i tot ho ordena, i on els individus són purs receptors passius de mesures de protecció paternalistes. Però tampoc de cap manera no volem, ni podem, actuar al dictat d'una concepció d'un Estat egoista, que no fa tot allò possible per intentar superar els problemes que pateixen aquests grups més dèbils i més desfavorits de la nostra societat.

Entre les accions dirigides a la joventut, vull destacar-ne les encaminades a fomentar la participació i l'associacionisme; les dedicades a potenciar l'edició de guies, els manuals per a activitats juvenils, l'ampliació i el manteniment de la xarxa balear d'albergs i campaments, i en un altre ordre de coses, crear també un Centre Regional d'Informació, Documentació i Assessorament Juvenil, així com un Col·legi Major per a universitaris.

L'èxit obtingut amb la posada en vigor del Carnet Jove del qual se n'han expedit 43.000 exemplars en tres mesos obligarà a continuar prestant una atenció especial a aquesta iniciativa, que ha tengut tan bona acollida.

Conscients de la importància d'aquests problemes, promulgarem a la passada legislatura una Llei d'Acció Social, aprovada en aquest Parlament sense cap vot en contra, i que vol ser, i ho serà, una Llei de tots i per a tots, en la qual tenim els fonaments bàsics per a desplegar una adequada política d'Acció Social, i és per això que una tasca primordial en aquesta legislatura serà precisament fomentar-ne el desplegament. Per al qual el nostre Govern desplegar-la, i tenim confiança que així serà, s'ha de fer amb la col·laboració i la participació de tots els poders públics. Volem, que aquest esforç sigui un esforç col·lectiu, on es coordi-

nin, participin i col·laborin tots els organismes de les diferents Administracions públiques i de la iniciativa privada sense ànim de lucre, en una relació que hauria de ser model·lica, sense partidismes ni protagonismes perturbadors, ja que la coordinació i col·laboració s'imposen com a consubstancials en aquesta matèria.

Per fer això, gestionarem una vegada que s'hagin complert les previsions estatutàries al respecte, les transferències de competències pendents en aquesta matèria, d'una manera especial les que gestiona la Seguretat Social a través de l'INSERSO, les de Protecció de Menors i les d'Educació Especial que gestiona el Ministeri d'Educació i Ciència. Així mateix, el desplegament de la nostra Llei d'Acció Social ha de suposar un compromís del sector públic de Balears per aconseguir-ne l'adequada financiació, dedicant una part important dels seus pressuposts anuals a l'atenció de l'acció social, i fins i tot, hem d'aficar en aquestes mesures la participació, la col·laboració i la coordinació dels Consells Insulars, els Ajuntaments i els mateixos usuaris per a impulsar i mantenir aquestes accions, seguint la línia ja iniciada per la Conselleria, que ha dedicat a aquesta gestió el 50 % de les seves dotacions pressupostàries.

Com hem dit, ens preocupa tot quant se relaciona amb l'atenció als nostres majors, de manera que intensificarem les accions igual que ho hem fet amb la creació del Consell Social de la Tercera Edat, les accions empreses per donar suport a la creació i al manteniment de Centres de Dia (Llars i Clubs) i durem endavant al respecte un pla quadriennal perquè, al final de la legislatura, s'hagi completat la xarxa a tots i cadascun dels municipis. Col·laborarem i donarem suport a la creació i manteniment de residències per als nostres vells en els casos en què siguin necessàries, i un programa d'atenció domiciliària, que s'entendrà també, si és possible, a persones disminuïdes.

I referent als disminuïts, intensificar les accions de suport a aquest moviment associatiu d'aquests col·lectius, al manteniment i potenciació de l'acció assistencial que desenrotlla la iniciativa privada sense cap ànim de lucre i anar cap a la substitució progressiva de la política de subvencions per una política de concerts. Hem de destacar la posada en marxa del servei del centre per a disminuïts profunds, la construcció del qual és pràcticament finalitzada i que ha estat un dels projectes més ambiciosos de la Conselleria competent al llarg dels quatre anys passats. Per una altra banda, donarem suport a totes les accions que es realitzin dins la nostra Comunitat, per atendre els col·lectius en situació de marginació, sobretot els transeünts i els drogadictes, potenciem l'establiment i el funcionament de centres i serveis on se'ls atengui adequadament i es coordinaran amb l'atenció sanitària corresponent.

Però tota quanta llibertat perseguida i aconseguida d'aquesta manera tinguem, tota quanta lliberatt perseguida i aconseguida puguem veure obtinguda, s'haurà de complementar, necessàriament, per a l'obtenció d'una prosperitat paral·lela, superior a la que hem tenguut fins ara i que només pot sortir del tractament adequat que es doni a una activitat econòmica des dels sectors productius.

Per desplegar la Llei d'Ordenació Territorial, aprovada recentment, aprovada per aquest Parlament, ens proposam elaborar les directrius de l'ordenació territorial. Directrius hauran de formular criteris clars que regulin les actuacions públiques i privades sobre el sòl

i, al mateix temps, hauran de garantir la protecció del medi natural i establir criteris objectius raonats sobre la localització i execució d'infraestructures i equipaments. Igualment, hauran de coordinar l'actuació de les distintes Administracions.

Durant aquesta legislatura, el grup que represent creu que és obligat elaborar els plans territorials parcials que possibilitin la defensa del medi ambient i, al mateix temps, el desenvolupament social i econòmic de les zones de característiques homogènies. Aquests plans parcials també han de servir per a millorar la qualitat de vida d'aquestes zones.

Així mateix, s'elaboraran els plans directors sectorials que regularan els sistemes generals d'infraestructures i equipaments, aquests que han de fer rendir al màxim la política d'inversions. Per una altra part, a través dels plans d'ordenació del medi natural, es podrà regular l'ús dels espais naturals i se'n farà possible la gestió pública, privada o mixta.

Referent a l'urbanisme, creim que hem d'adaptar la Llei del Sòl a les característiques de les Illes Balears, sobretot, tenint en compte aquests grans problemes que afecten les zones rurals, en relació amb les quals adoptarem les mesures necessàries per defensar el sòl no urbanitzable, en atenció al seu valor agrícola, forestal o ambiental.

Continuarem amb el sistema de concessió d'ajudes que permetin fomentar els plans municipals i sobretot la gestió d'aquests. I, per últim, posarem en marxa noves mesures que reforcin la disciplina en matèria d'urbanisme i continuarem fomentant i practicant una política de conservació i de restauració del patrimoni edificat.

En vivenda, durant aquests pròxims quatre anys, es donarà virtualitat plena a l'Institut Balear de la Vivenda creat de poc ençà, i amb això es podran aconseguir els objectius següents:

- Un Pla de necessitats estratificades.
- Atendre d'una manera especial, a través de la coordinació entre les distintes institucions, les persones que tenen un ínfim o nul poder adquisitiu.
- La distribució territorial de les vivendes de promoció pública en funció de necessitats reals i no de disponibilitat de terreny.
- Gestionar el parc de vivendes i destinar-ne la màxima quantitat possible a un règim de lloguer.
- I augmentar la reserva en les noves promocions per a unitats familiars reduïdes en especial, joves i tercera edat.

Així mateix, fomentarem la rehabilitació de vivendes antigues, sobretot en el medi rural.

Dins el medi ambient, i ja que tantes vegades s'ha discutit com s'ha de fer compatible el creixement urbanístic amb el respecte a la naturalesa, hem de dir que si bé n'hi ha que pensen que s'ha de fomentar el creixement al màxim, encara que, d'això, en surti perjudicat el medi ambient; i, n'hi ha d'altres que diuen tot el contrari i pensen que defensar i protegir l'ecologia comportat impedir qualsevol classe de desenvolupament, nosaltres al contrari creim que ni un ni l'altre, ni ecologia ni urbanisme no són conceptes contraposats i que, per tant, hem d'anar cap a un equilibri just. Aquest equilibri —i deixem-nos demagògies— és el que ens ha permès i ens permetrà un creixement urbanístic moderat i adequat a la nostra realitat turística i, al mateix temps, permetrà una protecció eficaç del medi ambient.

Les mesures que voldríem dur a bon terme en aquesta nova legislatura en el camp de la protecció del medi natural són les següents:

— Continuar la tasca de la Comissió Balear del Medi Ambient, que té la finalitat de coordinar totes les accions en aquest camp.

— Fomentar l'educació ciutadana en qüestions de medi ambient i el coneixement del medi físic natural. Per aconseguir-ho, posarem en marxa les Aules de la Naturalesa, de les quals ja vàrem fer referència especial en el nostre programa electoral.

Igualment, hem de continuar la política de protecció contra qualsevol classe de contaminació, i, per aquest motiu, haurem d'intensificar els estudis que ens permeten avaluar l'impacte ambiental.

Però per a protegir el sòl i els espais naturals terrestres, volem dur endavant una política d'adquisició de terrenys que es destinaran, i hi ha les partides presupostàries, ja enguany, a l'adquisició de patrimoni natural i paisatgístic de la Comunitat Autònoma. Adoptarem mesures generals a fi de conservar l'equilibri biològic i els biotipus més representatius del patrimoni natural de les Balears. Així mateix, regularem i promourem alternatives a la utilització de productes tòxics i químics al temps que es reglamentin les activitats extractives.

Respecte de l'aigua i sobretot de la protecció del litoral, impulsarem una política que ens permeti aprofitar al màxim les aportacions pluvials. Adoptarem les mesures necessàries per a frenar el procés de salinització dels nostres aqüífers fins, a llarg termini, invertir-lo, si és possible. Volem que les aigües de les depuradores es puguin reutilitzar, especialment per a regar. Volem impulsar la protecció del litoral i ajudar les entitats locals a l'hora d'eliminar els elements de contaminació del litoral i de controlar la sanitat de les nostres platges. Completarem la política de sanejament total de les nostres costes i abordarem el problema dels accessos públics al litoral.

Creim que hem de vigilar especialment la contaminació de l'aire, i, per a això, elaborarem un cens d'indústries i un inventari de tots aquells elements que són contaminadors.

La política hidràulica es basarà, per una part, en l'elaboració d'una Llei d'Aigües que reculli les nostres peculiaritats i, en la creació d'una Junta d'Aigües de les Illes Balears. Els objectius que volem aconseguir són els següents:

— Completar l'elaboració del Pla Hidrològic.

— Garantir el servei d'aigua als usuaris, definint-ne les prioritats i posant èmfasi a augmentar els recursos disponibles i a la seva utilització racional.

— Evitar les pèrdues i fer tot el possible perquè l'aigua sigui reutilitzable.

— I, lluitar contra la contaminació per mitjà de la depuració d'aigües i canalitzar tots els torrents en els trams urbans.

En qüestió de ports, volem regular la construcció dels de caràcter esportiu, a través d'un pla director que n'adeqüi l'oferta a la demanda. I, ens interessa igualment dignificar les instal·lacions dels ports de la Comunitat i donar-los el major rendiment possible, i, sobretot, donar preferència al trànsit pesquer i de pasatgers.

Entram en política de carreteres, i en aquesta política volem millorar l'accés a totes les zones, les comarques i els pobles de les Illes Balears. Per aconse-

guir aquest objectiu, la nostra acció, si aconseguim el suport d'aquesta Cambra, òbviament, serà la següent: Continuar la construcció de l'anell que dona la volta a Mallorca, a fi d'evitar aqueixa macrocefàlia de Palma. Continuarem la construcció de l'eix entre Inca i Manacor, que comunicarà dues comarques que han estat tradicionalment separades; l'autovia Palma-Inca, com a actuació prioritària, nous accessos a les zones turístiques del litoral, a totes les Illes en funció de la gran quantitat de trànsit que tenen a l'estiu, i de qualque manera una atenció especial a les carreteres de les illes que tinguin un interès especialment turístic. Millorar la comunicació entre les carreteres que surten de Palma i el trànsit perifèric de la ciutat, acabant la construcció de la via de cintura de Palma i conservant la xarxa de carreteres a l'interior de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera. És la nostra intenció construir rondes exteriors a totes aquelles poblacions que tenen problemes greus com a conseqüència de les travesse-res, també és molt important millorar, i aquest és un capítol al qual tal vegada no es presta, sobretot per part de la població, l'atenció adequada quan les inversions es fan la seguretat a les carreteres, especialment, a tots aquells trams que siguin per travessar poblacions o siguin per travessar zones turístiques.

Igualment, consideram que és molt important tractar adequadament l'entorn i que en aquest aspecte s'han de millorar senyalitzacions, neteges, plantacions i llocs de descans. I mantendrem, en tots els sentits, una coordinació sense la qual no seria efectiu aquest pla amb els Consells Insulars i els Ajuntaments.

I tota aquesta política quedarà plasmada en el Pla de Carreteres, que definirà les actuacions per als pròxims deu anys.

Política turística. Som conscients que el sector turístic és el principal, l'autèntic motor de la nostra economia. Per aquest motiu, el govern que aspir a formar, si obtenim el suport d'aquesta Cambra, es plantejarà una política turística amb visió de futur que condueixi el sector cap a una consolidació ordenada i que al mateix temps porti factors d'innovació i factors de diversificació de l'oferta.

Tota política turística seriosa i coherent s'ha de plasmar «a priori» en una declaració de principis que indiqui clarament quin turisme s'ha de fer, a les Balears, tema d'interès prioritari de l'acció del Govern. Aquesta mateixa prioritat s'haurà d'imposar, sense dubte, la recerca del consens de totes les forces polítiques, en aquest tema per mirar d'aconseguir el bé de l'interès turístic general. Tractaré de resumir tant com pugui els àmbits d'actuació de la política turística del Govern que aspir a presidir. ..

Pens que la competència més important en matèria turística és aquella que ens permet l'ordenament de l'activitat. I en aquest sentit, dic per endavant que no essent partidari de l'anomenat «creixement zero», sí que ho som d'un creixement condicionat pels límits, més enllà dels quals es podria posar en perill el futur de la nostra principal activitat. A la legislatura passada, el govern marcà línies d'actuació en aquest sentit amb iniciatives legisladores inèdites a d'altres Comunitats: metres de solar necessaris per plaça i nous paràmetres en la construcció de zones verdes i d'equipaments esportius i recreatius.

Pens que ara, hem de ser capaços de superar una demanda vacacional massificada i despersonalitzada, i que hem de juxtaposar-li una oferta nova, amb una sè-

rie de trets diferencials, que hem de restringir el creixement indiscriminat de l'oferta, hem d'aportar nous conceptes de modernitat i, al mateix temps, hem de garantir uns mínims infraestructurals i sobretot el degut respecte a l'entorn natural i paisatgístic.

Aquesta ordenació integrada que proposa el Govern que pretenc presidir es durà a terme bàsicament a través del Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística, emmarcat com a un pla director sectorial dins el Projecte de Llei d'Ordenació Territorial.

La infraestructura i l'entorn que donen suport al nostre turisme afecten de manera especial la cotització d'aquest. És per això que ens proposam millorar-los tots dos substancialment a través d'una acció coordinada, que es durà a terme des d'una Comissió Mixta Interconselleries per al Turisme, una Conselleria que estructurarà i cohesionarà funcions relacionades amb el Turisme i totes elles des de les Conselleries d'Ordenació del Territori, Turisme, Agricultura, Indústria i sense cap dubte la mateixa Presidència. Així mateix, seria de desitjar, en la majoria de casos, una concertació, paraula aquesta que està molt de moda, amb els principals municipis turístics, per això seria convenient organitzar amb aquests CONGRESSOS DE MUNICIPIS TURÍSTICS, que definissin un equilibri competencial, una divisió, de les competències i una adscripció de responsabilitats, sobretot, per a la qual cosa serà imprescindible una participació també, en aquesta concertació del sector privat.

En fi, que seria un objectiu del Govern ajuntar els esforços de les diferents esferes competencials de l'Administració amb els de tots els organismes turístics per elaborar polítiques conjuntes i poder dissenyar un Pla integrat que defineixi l'anomenada Zona Turística Ideal.

Quan aquesta infraestructura i l'entorn no siguin respectats al màxim, s'aplicarà rigorosament la declaració de Zona d'Infraestructura Millorable, prevista ja per altra banda a la legislació vigent.

Aquesta declaració és, a parer meu, el límit lògic per preservar les nostres zones verdes, cales i platges, i ha de tenir, en tot cas, sempre, un caràcter temporal.

Però un altre objectiu encara: el Govern que surti d'aquesta Cambra, haurà de culminar de manera decidida l'ordenació en matèria d'empreses i activitats turístiques, publicant la nova Reglamentació Hotelera de les Illes Balears i una nova ordenació d'Apartaments, Xalets, Villes i «Bungalows». En aquestes dues àrees es fixaran especials condicionaments estructurals que contemplin una major qualitat de les construccions de nova planta al mateix temps que una flexibilitat suficient per consolidar les que ja hi ha.

Però per estimular la modernització i la reinversió en l'equipament d'hotels, apartaments i restaurants, s'establiran els dispositius legals que regulin la tramitació del crèdit turístic subvencionat, perquè és necessària una molt àmplia reconversió que doni suport a la transformació de les unitats productives obsoletes.

Referent a les Agències de Viatges, proposam també que s'apliqui estrictament la nova reglamentació. Al mateix temps, potenciarem les excursions per l'interior de l'illa, cercant nous circuits que complementin els tradicionals, amb una imatge nova que és encara inèdita.

Simultàniament a la millora de l'oferta, el grup que represent té el propòsit de fer arribar una nova imatge del nostre turisme als països emissors a través d'una política adequada de promoció, basada en un esforç comú de coordinació d'accions de tots els estaments implicats. Les línies mestres de la nostra política de promoció es basaran en uns principis de participació que garanteixin la diferenciació de cada illa i, fins i tot, de cada zona.

I per molt que la promoció exterior s'hagi d'entendre com a una competència coordinada, el nostre Govern aplicaria aquest principi fins a les darreres conseqüències, exigint de Madrid una participació activa en la presa d'aquelles decisions que ens afectin en aquesta matèria.

Així mateix, no ens hem d'oblidar de la promoció del turisme nacional a les Illes ni de la introducció de mesures de promoció desestacionalitzadora, que contribueixin a allargar i consolidar la pre i post temporades.

Serà oportú considerar la necessitat de crear un Institut de Promoció com a un Organisme Autònom, que dugui a terme, dirigeixi i orienti tota la promoció, sense que això afecti ni mínimament les tres funcions que els Fomentos han de fer en l'orientació del sector, per una banda en la realització de tasques informatives i educacionals i per una altra en la promoció directa a través de l'assistència a fires, i en totes aquelles altres funcions que els siguin assignades per la mateixa Conselleria.

Però entenc que si la clau del nostre futur turístic passa per la millora constant de la qualitat i per la innovació del nostre producte, la prestació dels béns i serveis que el configuren com a tal ha de passar per una professionalització de les persones que fan feina en el sector. En el mandat anterior, vàrem dissenyar la creació de l'Escola Internacional d'Hostaleria de Balears, la construcció depèn ara de la possibilitat d'ocupació del sòl programat en el «campus» universitari. Aquesta Escola aportarà les tècniques més avançades per a la formació dels nostres professionals, i l'homologació internacional convertirà aquesta institució en un centre que irradiarà prestigi per al turisme de Balears.

Però no acaben aquí els propòsits del Govern que formaré. En matèria de formació turística professional, tenim el projecte de construir l'Escola Oficial de Turisme, com a expressió pràctica d'una decidida política d'acostar el turisme a la Universitat, on s'estructuraran cursos específics per a post-graduats que vulguin especialitzar-se en totes aquelles disciplines turístiques monogràfiques.

Jo tampoc no voldria oblidar-me en aquest camp, de la investigació, perquè plantejaré una sèrie d'accions encaminades a la investigació i l'aplicació de noves tecnologies, que ens han de permetre tenir un coneixement rigorós en cada moment i en cada mercat de com se comercialitzen les nostres destinacions. Prestarem especial atenció a aquells temes puntuals que puguin afectar el turisme, les oscil·lacions del preu del combustible, les noves reglamentacions aèries, la situació econòmica dels països emissors, i tants d'altres. I crec que també serà convenient potenciar la presència de les Illes en els vídeo-textos, que ja no són utopies de ciència-ficció.

Per aquesta raó, em propòs crear l'Institut Balear del Turisme, que s'haurà d'estructurar degudament,

ben dotat econòmicament, perquè pugui dur a bon terme aquesta tasca d'investigació però també de vigilància.

Les Illes Balears tenen moltes coses a dir en la futura estructuració europea de la demanda turística. Avui per avui, ostentam ja el més alt protagonisme que una regió pot arribar a tenir en aquest camp a nivell d'Europa: ser seu de la Delegació Permanent per al Turisme del Consell de Regions d'Europa, ser la Delegació Executiva de Turisme de la Conferència de les Regions Perifèriques i Marítimes de la Comunitat Econòmica Europea. Per això, el Govern que em proposa formar, amb el suport d'aquesta Cambra, projecta integrar la nostra Comunitat en els circuits comunitaris en matèria de turisme, perquè sigui escoltada i tenguin en compte a l'hora d'elaborar la política europea del sector, i també, perquè pugui accedir de ple dret i això és important al Fons Estructurals Comunitaris, font important de finançament de les nostres infraestructures.

I passam a un altre sector, en el qual procuraré ser molt més breu, perquè ja està essencialment tractat al llarg d'aquests altres quatre anys i sempre amb el vist-i-plau i amb el consens del Parlament de les Illes Balears. Em referesc a la política comercial i industrial. Perquè en aquesta l'important ha de ser desplegar el Pla de Reindustrialització aprovat en aquesta Cambra.

La continuïtat en el programa d'industrialització constitueix un dels objectius bàsics de la política que, en matèria de comerç i indústria, es proposa de dur a terme el grup que represent per a aquests quatre anys vinents. Un període en el qual s'haurà d'abordar també una sèrie d'actuacions que consideram d'importància vital per al desenvolupament d'aquests dos sectors.

En resum: l'objectiu fonamental és elaborar una política tendent a incrementar el pes específic de la indústria en la composició del Producte Interior Brut de Balears. Per aconseguir-ho, emprendrem dues classes d'accions encaminades, respectivament, a potenciar els nostres sectors industrials i també a captar noves inversions industrials que completin, potenciïn i desenvolupin el sector industrial de la nostra Comunitat.

Per aconseguir aquests objectius s'han disposat unes mesures que, entre altres aspectes, contemplin la difusió i la introducció de noves tecnologies; la comercialització exterior; la formació professional i la millora del nivell de disseny dels sectors industrials sense oblidar l'organització de les empreses, la imatge del producte balear i la comercialització interna. Això, per una banda. Per una altra, tres línies d'actuació específicament destinades a potenciar el sector a base d'un programa de promoció destinat a produir un impacte favorable en tots els circuits inversors espanyols i europeus; un pla d'incentius destinat a empreses de nova implantació, quan aquestes acompleixin determinats requisits; i, en tercer lloc, un programa de captació de nous projectes, sempre que no siguin projectes contaminants.

Aquests objectius se complementaran amb una sèrie de línies d'actuació que ja es varen posar en marxa durant la legislatura passada, les destinades a activitats de foment, entre les quals hem de destacar, al marge del Pla de Reindustrialització, la concessió de línies de crèdit a la petita i mitjana empresa, l'activitat ferial amb l'èxit que ha estat reconegut públicament

i que ha de ser objecte d'especial dedicació al llarg dels pròxims quatre anys fins aconseguir el marc únic en el qual hi pugui haver tot aquest marc i la promoció comercial, entre altres activitats i altres iniciatives.

Referent a aquesta política comercial i industrial, voldria, crec que per últim, i perquè no fa falta incidir més, incidir en la importància que té per a la nostra Comunitat aquest Pla de Reindustrialització, com a estructura productiva que ens permet corregir l'actual desequilibri de la nostra economia i que també ens permet adaptar-nos plenament a la revolució tecnològica que s'ha estès, aquests darrers anys, pràcticament a tots els sectors industrials.

I pas a la POLÍTICA AGROPECUÀRIA, perquè és un altre dels punts necessaris per obtenir aquest equilibri que sempre hem de cercar dins la nostra activitat econòmica.

I si bé és cert que el sector agropecuari és tradicionalment un dels més oblidats dins qualsevol programa de govern, no ha estat així per al Govern que he presidit al llarg d'aquests quatre anys, que ha estat conscient que el desenvolupament d'aquesta activitat és extraordinàriament important per aconseguir l'equilibri de l'economia.

A més, la ruralia de les Balears és guardadora d'una sèrie de valors que, de qualque manera, configuren la idiosincràsia del nostre ésser col·lectiu.

Som conscient que el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i la pesca a les Balears constitueix un repte que qualsevol govern ha d'afrontar. En aquests moments, quan tocam les conseqüències de l'adhesió a la Comunitat Econòmica, necessitam més que mai prestar atenció a un sector que arrossega uns mals endèmics i que, encara que ha après quasi a sobreviure pels propis mitjans i pels escassos mitjans, no podrà superar de cap manera la frontera de l'any 2.000 sense plantar cara al difícil repte de la modernització i de la reestructuració.

El primer objectiu del Govern, si em donau la confiança, serà impulsar el desenvolupament econòmic, professional i social dels agricultors de les Illes, perquè d'una manera especial vegin potenciada la rendibilitat de les seves explotacions i, al mateix temps, puguin accedir a un nivell de benestar i a una consideració social que fins ara els han estat negats. No voldria que cap home del camp balear pugui tenir la temptació d'abandonar el seu sistema tradicional de vida per anar i acudir a altres sectors. I vull també que la joventut es pugui sentir cridada per una agricultura moderna que dignifica l'home i que li dona un mitjà de vida, un lloc de feina, al mateix temps que fa possible que tota una sèrie d'oficis no es perdin.

És imprescindible afavorir la modernització i adaptació de les explotacions perquè n'augmenti considerablement l'índex de competitivitat respecte de la Península i del Mercat Comú.

El nostre grup es proposa fomentar les associacions agràries i el cooperativisme modern, amb una autèntica capacitat de gestió, orientant el productor perquè abandoni d'una vegada per totes la seva tradicional filosofia individualista, que en aquests moments pot resultar vertaderament suïcida per al camp balear.

A partir, idò, d'una modernització de les instal·lacions i sobretot d'un canvi d'actitud en les línies d'actuació dels productors, lluitarem per racionalitzar els sistemes de producció, adequant-los a les necessitats

del mercat interior i exterior. Intentarem que els milions de turistes que ens visiten puguin consumir i aquí entrariem en aquesta Comissió Interconselleries, aliments produïts preferentment a les Balears. D'aquesta manera, aconseguirem que l'agricultura i la ramaderia de les illes trobin un suport complementari en el sector més important de la nostra economia, i que sigui la convergència d'aquests dos sectors, la base primordial, aquí on es pugui produir realment una reindustrialització.

I, dins el context de la modernització de les explotacions agropecuàries de les Balears, és necessari aconseguir la millora dels regadius tradicionals, per a una millor gestió de l'aigua i un aprofitament progressiu a base de regar de les aigües residuals depurades. Impulsar la reordenació de l'explotació de superfícies actualment mal aprofitades, introduir de millores de tipus tècnic i econòmic i promoure noves explotacions, més racionals i competitives.

Dins aquesta política de producció, ens proposam de dur endavant una política de foment d'aquelles produccions que el mercat local demanda, tenint molt present que la nostra especial condició d'insularitat, que encareix sistemàticament el nostre procés productiu i ens obliga a cercar l'alta qualitat com a mitjà de competir amb altres comunitats autònomes que poden controlar els seus mercats interiors en detriment del nostre. El nostre mercat actual actua com a element regulador dels preus de les Illes peninsulars i es converteix en una espècie d'«albelló» de productes peninsulars i, darrerament, fins i tot, també estrangers, que poden oferir uns preus contra els quals el nostre productor balear no pot competir.

La solució passa, per incentivar la producció d'alta qualitat i per establir, al mateix temps, un control sanitari de ferro que garanteixi de qualque manera la protecció del nivell de sanitat animal. D'aquesta manera, podríem aconseguir l'objectiu doble de fer més competitiu els nostres productes i d'aprofitar la nostra insularitat.

El sector ramader necessita així mateix una política de recuperació i de millora de les nostres espècies autòctones. Potenciar el porc negre mallorquí o l'ovella autòctona pot tenir gran importància per aconseguir els nivells de qualitat. Estic segur que, si aconseguim erradicar tots aquests mals que actualment afecten la nostra ramaderia, podríem tenir una millor qualitat que es fa necessari a l'hora d'exportar productes cap a Europa. I malgrat sigui de passada, vull fer una referència al foment de les denominacions d'origen i qualitat, base indispensable per a crear una imatge de marca que sigui la garantia a l'exterior de la qualitat dels nostres productes.

I tampoc no ens hem d'oblidar en aquest camp, una vegada més de la investigació i l'experimentació: pensam promoure la selecció de diverses varietats de cultius i la millora de la qualitat genètica de la nostra cabanya. En els darrers anys, s'han fet vertaders esforços que han determinat un important avanç en aquest aspecte. Ara es tracta de continuar treballant en aquesta mateixa línia per prosseguir millorant la ja alta qualitat genètica del bestiar de moltes explotacions.

En matèria de divulgació i ensenyament, impulsarem la preparació tècnica d'agricultors i ramaders, conscients que també en aquest camp i de cada dia encara més, es demanaran uns alts coneixements tecnològics. Per aquest motiu, serà necessari augmentar tots els ca-

nals d'informació i participació existents entre l'Administració i els productors.

No vull acabar l'esbós del programa agropecuari sense fer esment a la problemàtica forestal de les nostres Illes. La lluita contra els incendis forestals pot trobar l'aliat més fort en una política adequada en aquest camp. Crec que hem d'aconseguir netejar i eixermar —paraula que fins i tot es comença a perdre— convenientment les nostres garrigues —tant les que són del patrimoni públic com les que són de propietat privada, hem de recuperar un cicle ecològic que en aquests moments ha estat brutalment interromput per aquest estat d'abandó que pateixen moltes i moltes hectàrees de les nostres illes: desplegament de tot un programa d'accions de govern que conservin i regenerin una cosa tan important per al nostre paisatge i la nostra vida, com són les nostres muntanyes.

En matèria pesquera, ens proposam de dur a terme tota una política que protegeixi el medi marí, que actualitzi la legislació pesquera, la protecció de la pesca professional i la transferència de la tecnologia experimental i dels cultius marins a la iniciativa privada. Així mateix, una política pesquera moderna ha de fomentar l'aprofitament pedagògic del medi marí.

I, per acabar, he d'insistir en el fet bàsic que la política agropecuària i pesquera del govern que com a objectiu primordial perseguirà la professionalització del sector. En aquests moments d'incorporació a Europa, els nostres agricultors i ramaders i pescadors han d'acceptar el fet de convertir-se en vertaders professionals autènticament qualificats.

I pas als Transports, darrer sector que avui tractarem aquí.

La política en matèria de transports s'ha de plantejar d'una manera conseqüent amb una noció global del territori. Els objectius que ha de perseguir són els següents: Integrar els transports en la comunitat balear i, també, la resta d'Espanya; coordinar les diverses activitats del transport intermodal a la nostra comunitat; adequar la nostra legislació als plantejaments que demanda la nostra integració en les Comunitats Europees; controlar sobretot l'intrusisme i regular l'accés a la professió de transportista d'acord amb les directrius que s'han emanades de la Comunitat Econòmica Europea, que és la que ens marca les línies d'actuació preferent.

Referent al transport de viatgers per carretera, el Govern durà a terme les següents mesures generals: impulsar la renovació del parc de vehicles, controlar i concentrar les sortides i arribades de vehicles d'aquesta casta de transport a aquelles poblacions més importants, mitjançant la creació d'estacions d'autobusos. Dedicarem al transport escolar una atenció especial, que es traduirà en un constant control de seguretat. De la mateixa manera, s'adoptaran les mesures necessàries per a millorar substancialment els nivells de seguretat en el transport de mercaderies perilloses.

En relació amb el transport marítim, dur a terme la interconnexió amb altres mitjans de transport, principalment per carretera, i aplicar una política fiscal adequada a les condicions de competitivitat, en què es troba el sector.

I hem parlat de llibertat i hem parlat d'Autonomia i hem parlat de prosperitat. Però jo crec que ni Autonomia, ni llibertat ni prosperitat valen res si una administració cada vegada més creixent i més angoi-

xant amenaça a engolir tota quanta iniciativa, tota quanta il·lusió, tot quan projecte o empenta neix de la vivor de caràcter dels habitants d'aquestes illes. Per això volem anar, com a darrer capítol a exposar a aquest programa d'actuació i de govern, cap a una administració àgil, eficaç i racional.

La implantació de l'estat de les Autonomies va plantejar la necessitat d'una nova administració que vertebràs l'articulació d'una nova manera de concebre l'Estat. A partir de l'existència d'una administració perifèrica, es revelà la presència d'una àmplia gamma d'encerts en aquesta nova concepció, però també, per què no ho hem de dir, d'una sèrie de mancances. Ara és l'hora d'assumir que aquest és un moment òptim per aconseguir que la nostra Administració Autònoma s'adeqüi a la circumstància històrica que vivim, a la situació econòmica que vivim, a la realitat política i al nivell socio-cultural de la societat balear moderna.

El Govern que ara haurà de sortir d'aquesta Cambra es proposa dotar l'Administració Autònoma de racionalitat, simplificació, rapidesa i seguretat, per acabar, d'una vegada per sempre, amb aquesta imatge d'una burocràcia estatal que ofega iniciatives dels ciutadans i que, al mateix temps, llastra l'acció administrativa fins i tot d'una manera irritant. Per aquesta raó, no dubtaré a introduir millores de qualsevol tipus i a dedicar a aquest tema els millors dels homes, les millors de les actuacions, les necessàries dotacions tècniques per introduir millores tecnològiques i legislatives i de compendi i de racionalització de tot l'aparell administratiu autònom que aconseguixin agilitar, tant com sigui possible, els tràmits burocràtics imprescindibles. Sabem que en aquest camp, també farà falta l'aportació de tots els Grups d'aquest Parlament per fer les modificacions necessàries, legislatives, a través de qualsevol disposició que faci falta.

Al mateix temps, propòs que la nova administració autònoma perfeccioni els canals d'informació que hi ha d'haver entre aquesta i la societat que administra. Serà prioritari perfeccionar el funcionament de l'Institut Balear d'Economia i de l'Institut Balear d'Estadística, i per què no, també l'Escola de la Funció Pública que prepari i adeqüi en aquest camp, també, professionals a bastament per atendre aquestes gestions.

És el nostre desig agrupar totes les competències que tenim en matèria de Funció Pública per a desenvolupar d'una manera clara els temes de personal, així com tots els de formació d'aquest personal, tant un com l'altre amb criteris tècnics i no polítics, i volem que, a partir d'una informació correcta del ciutadà i d'una formació eficaç dels funcionaris, es pugui aconseguir una Administració que funcioni amb criteris d'eficàcia, rapidesa i funcionalitat.

I amb això arribam, supòs que troben que ja era hora, al final d'una exposició que ha volgut esser el més completa possible, tal volta, excessivament llarga, i que, encara que l'hagués feta molt més extensa, no hauria pogut mostrar la totalitat dels projectes que el nostre Govern espera a dur a terme al llarg dels pròxims quatre anys si vostès ens donen el suport necessari. La meua intenció ha estat la de compendiar, sense deixar-ne cap les línies mestres d'un programa dins cadascun dels sectors, d'un programa que pens realitzar, si em donau suport.

Crec que puc afirmar que els pròxims quatre anys

requeriran l'esforç comú de tots els grups de la Cambra, esforç que s'haurà de sedimentar sobre la base d'un diàleg perfeccionador de qualsevol iniciativa. Tal vegada, els pilars de tota l'acció d'aquesta Cambra —Govern i oposició— hauran de ser permanentment el diàleg i la capacitat de definició. Per això, serà necessari que cap grup polític no obli les responsabilitats adquirides davant l'electorat, el qual, està sempre en actitud constant, d'atorgar el suport a la coherència i al sentit de la responsabilitat. Un electorat, senyores i senyors Diputats, que jutja constantment la capacitat que tenim de ser fidels a les promeses i als compromisos que els polítics adquirim davant ell.

Avui, aquí, davant el moment de requerir el seu suport majoritari, en aquest programa de govern que els hem proposat, vagi per endavant el compromís del meu Grup de fer possible la governació de la nostra Comunitat des de la capacitat de diàleg, de comprensió i de flexibilitat que s'ha de complementar amb idèntiques actituds des de l'oposició, a l'hora d'exercir la funció correctora, a l'hora d'exercir la funció controladora.

Senyores i senyors, amb aquestes paraules, però sobretot amb aquest esperit i amb aquestes intencions, jo, amb les mateixes paraules de fa quatre anys, els deman la gràcia de la seva confiança.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència prega a les Sres. i Srs. Diputats que es donin per assabentats que la votació per a l'atorgament de confiança es durà a terme demà, dia 15, a les 20 hores.

Queda suspesa la sessió, continuarà demà a les 17 hores.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, recomença la sessió.

D'acord amb l'apartat 3r de l'article 141 del Reglament de la Cambra, que diu que després del temps d'interrupció decretat per la Presidència, el qual no podrà ser inferior a 24 hores, intervindrà un representant de cada Grup Parlamentari, que ho solliciti, durant 30 minuts. Aquesta Presidència demana als senyors representants dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir, si volen aixecar el braç, per favor.

Moltes gràcies.

Té la paraula, idò, el Diputat Sr. Joan López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'arquitecte i polític autonomista mallorquí, Guillem Forteza, en una conferència notable, pronunciada en el Centre Regionalista, dia 26 de desembre de 1918, va dir que per a la vida col·lectiva, no basta que les institucions siguin uns simples administradors dels béns comuns, sinó que han de tenir una vida i un esperit propis. Va parlar de la personalitat històrica dels mallorquins, parlà dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers catalans del continent, tots, com a pobles que formen una sola nació, sense supeditacions, agermanats pels vincles de cultura i llengua, a través de la qual hem de pretendre accedir a la cultura universal, a ser quelcom dins l'Estat, dins Europa, dins el món. Parlà de fede-

ralisme, de concerts econòmics, i referint-se al balca-risme, digué que sols es pot admetre com a persona-litat balear el que sigui resultat d'una voluntat de les tres illes per a la unió de les quals calia treballar. Han passat 70 anys gairebé d'ençà que a Mallorca es formulassin aquests pensaments, i sorprenen pel seu vigor i vigència. Em plau recordar-los, Sres. i Srs. Dipu-tats, avui precisament en què anam a debatre el programa d'Investidura del segon Govern Autònom de les Illes Balears d'aquest segle. Podríem haver indicat altres precedents d'illustres nacionalistes significadament d'esquerres, com Emili Darder, Pere Oliver i Domenge, Francesc de Sales Aguiló, Alexandre Jaume i Gabriel Alomar, si no ho hem fet, és perquè sàpiga aquesta Cambra que no sols des de l'esquerra s'han defensat en aquesta terra idees sorgides de conviccions autonomistes. I és aquesta convicció, expressada en paraules i manifestada en fets, allò que, si més no, hauríem volgut sentir i veure al discurs pronunciat ahir capvespre pel Candidat a la Presidència del Govern, en sollicitar la confiança d'aquesta Cambra.

Però no ha estat així, i volem dir-li que, amb certa sorpresa, hem escoltat frases, algunes frases que més que respondre al programa aliancista electoral, semblaven calcades d'altres opcions polítiques a les quals, òbviament, hauran de tenir en compte, si volen i poden governar.

Hem de confessar que algunes coses, com les referides al tema de la consolidació de l'Autonomia, a partir d'una filosofia descentralitzadora i profundament respectuosa amb els Consells Insulars, la idea de subsidiarietat com a essència de l'Estatut, la necessitat de fer prevaler el bé comú sobre Directrius de curta volada, la coordinació i control de competències transferides i delegades al Consell, mitjançant una relació fluïda i harmònica del Govern amb ells i amb capacitat de resposta davant del Parlament, són idees que compartim i que mereixerien la confiança del nostre Grup, Partit Socialista de Mallorca-Entesa de l'Esquerra de Menorca, si no fos perquè quatre anys de govern anterior, malgrat Consellers sense cartera, malgrat certes polítiques gestuals, com les propostes de delegar qüestions de gestió ordinària sense massa concreció ni jurídica ni de mitjans personals o materials, quatre anys de govern amb polítiques puntejadores, amb ofícines paral·leles, amb impossibilitat d'incorporar representació de Consells Insulars com a instàncies consultives, amb inversions descompensades, amb promeses incomplertes, ja són prou eloqüents que les Illes menors continuen lluny de vista, lluny de pensament, com el mateix Candidat a President definia ahir capvespre.

Havent-hi tal distància entre els fets constats i les paraules prometedores d'ahir capvespre, comprendran, Srs. Diputats, que no tinguem cap fe en aquest Candidat i, és més, que darrera aquestes paraules hi descobrim tòpics, res més que tòpics que, com deien els Germans Marx, ens transporten del no-res a la més absoluta misèria. Lamentar-se que els Consells Insulars no hagin aconseguit el grau de desenvolupament desitjable, amb el risc d'haver discriminat els pobles de les Illes, dir açò, després d'haver tingut el Govern de la Comunitat Autònoma durant quatre anys, senzillament pensam que és un sarcasme. I, en aquest camp i en tots els altres, una miqueta d'autocrítica li hauria donat, em cregui, una credibilitat que, d'entrada, ens hauria fet més receptiu el seu missatge. Tanmateix, nosaltres estarem sempre a favor de l'ampliació de

competències per a les Illes Balears, per omplir de major contingut la nostra autonomia, perquè és absolutament injust i denunciabile que la nostra Comunitat Autònoma sigui el vagó darrer del tren autòmic, que, en aquests moments, no va enlloc, que el tenen aturat, diuen, fins al 1990, que no comptem encara ni tan sols amb competències educatives, en matèria d'aigües, de sanitat, etc. L'esquerra no dubta a aprofundir el model de descentralització per atreçar poder al poble, l'esquerra nacionalista, és més, considera prioritària i urgent la iniciativa legislativa en aquests i en altres temes, així com en les llacunes i deficiències de l'Estatut per a les quals vostè ha demanat seny i calma i consens absolut per no caure en errors. És a dir, el Candidat constata dèficits, no diu quins, nosaltres sí que en sabem, però sembla que no farà res per solucionar-los si no hi ha aquesta voluntat unànime, sempre tan difícil.

Cal recordar que l'Estatut, que vostès en el seu dia van defensar per a les Illes Balears, a Madrid, era substancialment més fluix que l'actual, convé no oblidar-ho a l'hora de fer propostes. I quant al sentiment de balearitat, que segons deia ahir el poble ha comprès per primer cop a la història, ens agradaria saber en quina realitat tangible es basa per afirmar açò, si no és amb la celebració folklòrica, potser, de l'1 de març, en què el seu Govern ha convertit la Diada de les Illes. Se n'adoni, que l'arrelament de l'Autonomia no es farà per via voluntarista ni perquè els polítics es cansin de repetir allò de, tots plegats, perquè som un sol poble. L'Autonomia arrelarà en els ciutadans si es demostra eficaç per resoldre els seus problemes, més que no en sentit de balearitat, el Partit Socialista de Mallorca i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, allò que constata és l'avanç del concepte de balearització, com a sinònim, lamentable, de degradació urbanística, social, ecològica, que no ha cessat d'avançar en aquests quatre anys passats i que ara ens amenaça continuar, si surt elegit President d'aquesta Comunitat Autònoma, en un procés expansiu, com les ones de la mar, són les seves paraules, que, per cert, no avancen en el seu moviment ondulatori d'anar i venir, sempre el mateix, i que de vegades furioses, de vegades dolçament, no paren d'investir les nostres costes insulars roegant-les, a poc a poc, i el Candidat, crec, que en aquest sentit no podia trobar millor exemple, millor metàfora.

Per tot açò, per qui no entén que nació i estat no sempre coincideixen, en el nostre cas no coincideixen, perquè nació no és un tros de mapa, una extracció volàtil o un mot de la retòrica, com deia Costa i Llobera, qui no accepta la nació com a concepte real ni reconeix els seus problemes, no pot estar legitimat a presidir el Govern d'aquestes illes.

I entrem ja en qüestions més puntuals, començant per la política econòmica, on la dreta entona la polinòdia de la llibertat, del liberalisme capitalista del més pur estil, cantant les excel·lències de l'economia de mercat, basat en la competència salvatge que genera injustícia social i insolidaritat, recitant la subordinació absoluta del públic al privat en funció de preteses eficàcies, volem dir clar que aquesta lògica de l'eficàcia no està barallada amb l'orientació igualitària, sense aprofundir amb la qual, uns quants, uns pocs, sí que s'enriqueixen, però no s'enriqueix el conjunt social que en podria sortir beneficiat. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha vist créixer, durant l'any passat, el seu producte interior brut, un 6'2 %, que quan la mit-

jana espanyola era d'un 3, assolint així cotes pròpies de desenrotllisme dels anys 60. Les Illes constitueixen la primera Comunitat Autònoma pel que fa a la renda, però ocupen l'onzè lloc de les desset, pel que fa a nivell de vida. Aquí s'han produït forts excedents econòmics, però la distribució de la renda ningú no negarà que ha empitjorat, que les Illes Balears pateixen un dèficit important d'infraestructures públiques i serveis socials, i, és més, d'una anàlisi rigorosa de la renda generada pel turisme es dedueix que els excedents acumulats en una part no menyspreable, no són reinvertits a Balears. Evidentment, hi ha llibertat per transferir a l'exterior els capitals, però val a dir que l'absència o ineficiència d'una política distributiva per part del sector públic de les Balears, ens fa enfora, cada cop més, del potencial creixement en el qual només s'aconseguirà, només s'hi arribarà mitjançant una política que incorpori dosis més grans d'igualitarisme, a través d'una política social que millori la distribució de renda i incrementi la qualitat i el volum de les infraestructures públiques i dels serveis socials.

Aquí, senyor Candidat, hi ha atur, no empri eufemismes, 53.000 persones l'any 1987, el mes de març, en atur declarat, són moltes, són massa en un país, teòricament, d'opulència, i aquest atur va creixent, i el seu Govern liberal conservador no ha fet res per evitar-ho, no ens val que digui que ara, el juliol, ha disminuït, sempre ho fa, en temporada alta, el que val és observar com enguany hi ha més atur que l'any passat, i els altres anys també, per aquestes mateixes dades. I vostè ha de conèixer que a les nostres illes, els beneficiaris de les prestacions bàsiques per desocupació i subsidi assistencial complementari, no arriben al 26 % del total de desocupats, ve't aquí la malaltia social contra la qual fan falta mesures molt més intervencionistes i decidides. El Partit Socialista de Mallorca i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca veurien força bé que el Govern Autònom acomplís les promeses que ahir va fer vostè, quan va donar suport a formes socials de producció econòmica, a la formació professional, a l'estímul a la inversió productiva, ajudant les petites i mitjanes empreses i a coordinar i cooperar amb els diversos nivells de l'Administració, per fomentar l'economia a partir de les bases locals. Nosaltres, senyor Candidat, farem propostes ben concretes des d'aquest Parlament i en aquest sentit.

Amb tot i amb açò, per força hem de mostrar-nos escèptics quan l'experiència ens remet a un Consell Econòmic i Laboral, Assessor de Presidència, que ha estat paper banyat, per què, Sr. Cañellas? Per què el diàleg social no ha estat possible? Vostè diu que no s'ha perdut pel Govern, per qui, idò, s'ha perdut? Digui-ho. Mentrestant indústries tradicionals com les del ram de la pell i de la fusta pateixen un greu procés de pèrdua de llocs de treball, més de 2.800 perduts en els últims deu anys, per suspensió de pagaments, per tancament, per submersió d'empreses. S'ha ajudat, és cert, programes de modernització, d'instal·lacions i de disseny, però no s'ha estat valent a hora d'habilitar crèdits per refluotar empreses amb fortes dificultats, per evitar situacions irreversibles, i en tenim exemples molt pròxims. Durant quatre anys hem continuat rost avall per la costa de la terciarització, una terciarització que ens dona major dependència de l'exterior, mentre el sector terciari representa avui un 76 % de l'estructura productiva de les Illes, el secundari és només un 20, i el primari, només un 4 %. En aquest

tema, el seu Govern es pot apuntar un altre èxit d'unitat balear, amb poc temps aconseguiran, si no hi posen remei entre vostès i l'Administració Central, que l'economia menorquina majoritàriament equilibrada, continuï el mateix camí que el de les illes germanes de Mallorca i d'Eivissa.

Ahir va anunciar la creació d'una Direcció General de Treball, significarà açò que suprimiran la Conselleria? Ja sé, ja sabem que la Conselleria de Treball va estar bastant en atur durant la Legislatura passada, allò que cal és vitalitzar-la, enfortint-la, quedam, idò, a l'expectativa de què farà aquesta Direcció General per lluitar contra l'economia submergida, per unes condicions laborals dignes, amb la seguretat i higiene en el treball, resignarà el seu Govern, Sr. Cañellas, si surt elegit President, a acceptar el cost econòmic i social de l'atur estacional? Quan es parla de contribuir solidàriament a l'Estat, seria bo que l'Autonomia servís també per reclamar solidaritat estatal cap a les Illes. El senyor Candidat reconeixia ahir que una adequada planificació en el sector públic ha de servir per combatre l'atur, per què no s'ha treballat fins ara en aquest sentit?

Una part destacable del discurs d'ahir es referia al tema sempre preocupant de la seguretat ciutadana. En aquest tema, senyors de la dreta, no basta atacar el fenomen, cal anar a les arrels, atur, drogaddicció, incomunicació, degradació de l'ambient i de l'habitatge, en barrades antiestètiques i antihumanes, provoquen delinqüència i desencís, aquest instrument és, a la vegada, causa i efecte d'aquesta malaltia social, malaltia social que és producte d'una societat competitiva, que expulsa tota aquella peça, altra cosa no és un home dins aquest sistema, que no enganxa, que destorba dins la roda sagrada de la producció i el consum, una societat on l'únic que compta són el poder i els doblers. És molt fàcil i simplificador parlar de responsabilitats individuals en aquests temes, demanar majors i sofisticades dotacions de mitjans adequats per a les forces de seguretat, campanyes antidroga, per cert, se'n va fer cap, els quatre anys passats, de campanya antidroga? Per què no han pres ja la iniciativa de la creació de la Junta de Seguretat i Coordinació de les forces d'ordre públic locals? Però sàpiga que no és possible parlar de solucions sense un canvi radical i profund del sistema, el sistema que vostè vol des del Govern de la Comunitat Autònoma, conservar i mantenir, malgrat que és tremendament injust.

Educació. Nosaltres som partidaris decidits de rabassar competències plenes en matèria d'ensenyament, sense elles no podrem fer avançar prou el nostre projecte de llibertat personal i col·lectiva, mitjançant una ensenyança pública, gratuïta, democràtica, de qualitat i ben arrelada al medi amb continguts nacionals, però a vostè, senyor Candidat, l'únic que se li acud de dir és que propiciaran la llibertat d'opció entre escoles públiques i privades, amb els mecanismes econòmics oportuns. És desolador veure per què volen competències educatives. Mirin, qui ha de dir com s'ha d'educar no és solament l'Estat, d'acord, però els pares, en triar el model han de poder estar en igualtat de condicions, i no hi estan, hem de millorar encara infinitament els recursos de l'escola pública, en tots els nivells educatius, hi ha greus dèficits escolars, vostè ho sap o ho hauria de saber, fins llavors no hi haurà llibertat possible. En aquest cas, com en molts d'altres, el regne de la llibertat exigeix haver superat abans el

regne de les necessitats, i açò no és d'ara. Ens preocupa a un país amb la xacra social de l'analfabetisme que no s'hi hagi referit per res, se'n recorda que el seu Govern va ser instat, per unanimitat, per aquest Parlament, a dur a terme un Pla d'Erradicació de l'Analfabetisme? Ens preocupa que no hagi considerat l'educació especial com a part del programa educatiu, i l'hagi situada al cartipàs d'assistència social. És greu, açò. I és que un Candidat que no entengui l'educació com a part prioritària per redreçar el país i desxondir les potencialitats socials, no mereix, al nostre entendre, el suport per esdevenir President d'aquest país, essent-ne el màxim representat i servidor.

Ens deien ahir que potenciarien o potenciarien la cultura pròpia de les Illes que situaven dins un context de mediterraneïtat i d'uropeïsm. No oblidin, però, que els mallorquins, menorquins, eivissencs, guaitam al món de pinta en ampla des d'una cultura minoritzada, que lluita per sobreviure i que només sobreviurà si s'ajunta l'esforç de tots amb la catalaneïtat comuna. Reconèixer-ho, sense por, de res no valdrà tota la política cultural de la nostra Comunitat Autònoma si es perd l'eix i l'ànima de la vertebració de la societat illenca, la nostra llengua: el català. El català de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, el català que es parla a cada indret de les nostres illes, però, alerta, coneixem les mates que fan llenrisca, tot èmfasi posat ahir en defensa de les modalitats balears, denota, al nostre entendre, el sentiment vergonyant de la diglòssia, per salvar un arbre, no han de protegir les branques, mentre deixam que es mori el tronc, diguem-ho clar, l'enemic de la nostra llengua no és el català unificat vehicle de cultura i ciència, és l'actitud claudicant de molts de nosaltres. Reflexioni, Sr. Cañellas, quantes vegades vostè o membres del seu Govern han renunciat públicament a la llengua pròpia des de Mallorca estant. L'enemic dels allotos no són els nois o els xiquets, els cans i moixos són també gossos i gats, vulguin o no vulguin, aquí igual que a Lleida o a Tarragona, l'enemic de les nostres modalitats de parla entranables, és la colonització cultural fortíssima que venim patint d'estona, i que vostès, pels fets i per paraules, no tenen voluntat de rompre. Ah!, i lamentam la falta de referència a la Llei de Normalització Lingüística.

En el tema de sanitat, repetim la mateixa cosa, competències, sí, privatitzar els serveis sanitaris, no. El Pla d'Ordenació Sanitària és útil, utilitzem-lo, pensin que no n'hi ha prou amb tot el Pressupost de la Comunitat Autònoma per solucionar els greus problemes de sanitat i serveis socials que patim a les Illes. Per tant, posem prioritats. Les Unitats Sanitàries Locals han de dinimitzar-se, han de respondre a una política preventiva i d'educació i informació, moltes infraestructures i equipaments són necessaris, convindrà que el Candidat es proposi vèncer la passivitat de l'anterior Legislatura i despleguin, efectivament, la Llei d'Assistència Social.

Especialment preocupant ens va parèixer la resistència a entendre el tema de la drogo-dependència. No es tracta d'un conflicte que preocupa a famílies, no és un tema circumscrit a la joventut, per molt que aquesta sigui el segment social més ferit pel flagell. És correcte parlar d'inserció quan la problemàtica social actual es planteja sense solucions? És a dir, podem parlar d'una possible inserció sense tenir en compte que no hi ha integració amb la resta dels seus aspectes so-

cial, familiar, laboral? On reintegram els toxicòmans? Pensam que aquí fa falta un programa d'acció que impliqui tot el Govern. Miri, mentre vostè feia el discurs ahir, malauradament, com ha dut avui la premsa, un jove moria i feia el número deu dels assassinats per aquesta malaltia. I vostès estan deslligant, com si fossin coses diferents, prevenció, curació i rehabilitació. Si el Pla Nacional de Lluita contra la Droga és desfavorable, i nosaltres no desmentim que ho sigui, quines alternatives concretes ofereix aquest Govern que vol formar? Aquí no fallen els individus, és el sistema social mateix qui fa aigua.

Política de joventut —i faré via—: guies, manuals, albergs, associacionisme, si no hi ha res més, vostè no va dir gran cosa més, carnet jove, sembla poc, sembla la política de temps històrics ja superats.

Política de la dona, un gran buit en el seu discurs. No hi ha pitjor marginalitat que la que ni tan sols es vol reconèixer. No se'n recorda que el seu Grup Polític, vostè mateix, si no m'equivoc, anava repartint flors durant la campanya electoral, «mujer tú que eres el corazón de la familia», etc., etc. No hi haurà política de la dona, en aquest Govern? En general, en matèria de sanitat i serveis socials, consum, etc., sembla estar més preocupat per la imatge que pugem donar davant els visitants del Mercat Comú, que no per la realitat profunda. Ja hi estam avesats.

Tant de bo que, almanco, tengués igual preocupació en matèria d'ordenació territorial i medi ambient. Aquí, en aquest punt, la contradicció entre el discurs i la realitat pren tons quasi esperpèntics. Senyor Candidat, ens parla d'elaborar grans Directrius Territorials en desplegament de la Llei d'Ordenació Territorial, mentrestant, ha iniciat i manté la tramitació del projecte d'autopista d'Inca o Alcúdia, que hipoteca, vostè ho sap, la futura ordenació territorial de Mallorca. En canvi, la protecció dels espais naturals, aquests sí, han d'esperar les dites Directrius. Allò que esdevé irreversible va per endavant, i allò que s'ha de salvar, es deixa, es deixa per a possibles i alarmants, al nostre entendre, regulacions d'ús dels espais naturals. No els toquin els espais naturals, o és que tot per a vostès té el valor en tant que és utilitzable? Insularistes, com deuen ser, no ha dit ni un mot de la formació de les Seccions Insulars de la Comissió Provincial d'Urbanisme des de l'Autonomia de cada Consell Insular, o és que volen continuar instrumentalitzant-les per exposar la seva política de creixement sense límits? Diguei per què pretén adaptar la Llei del Sòl, si no és per consolidar legalment moltes endemeses construïdes sota liberal tolerància. Quan tota Europa parla de protecció del litoral, Europa vol **dir** no cometre-hi més atemptats, no posar-hi més ciment, **no** és només un tema d'abocaments residuals, consideren que les aigües són un bé públic? Per què reclamen transferències en matèria d'aigües? Per regar més gespes i camps de golf al cèlebre programa «Mallorca verda»? Mentrestant, el procés de salinització és creixent i no hi ha més aigua que la que plou, per saber-ho, no fan falta més estudis. Ara es tracta, no d'augmentar els recursos hídrics, sinó d'utilitzar-los millor, d'acord, idò, amb la Junta d'Aigües, una per a cada illa, perquè en tema d'aigua dolça, cal no oblidar que entre illes tenim la mar enmig.

Pel que fa a pla de ports esportius, li record que aquest Parlament va proposar-lo per intentar frenar, precisament, l'intent de privatitzacions del litoral, bo

serà que ara es faci bé i s'apliqui millor. Prou creixement, idò, al litoral de les Illes, dels vint i tants camps de golf que han de produir 90 milions diaris, segons diuen, ni parlar-ne.

Permeti'm que relacionem la política de transports amb el programa anunciat de carreteres. Què vol dir que continuaran l'anell que volta Mallorca? Quin sentit té aquest projecte? Si no es justifica ni per a activitats comercials i de mercats interiors agrícoles ni activitats industrials, què és que vol unir els pobles de l'interior amb la perifèria per fer-ne ciutats-dormitoris de les concentracions litorals? No considera que la via de cintura de Palma com a cost, resulta una mica excessiu, es parla d'1 milió de pessetes per metre lineal, i l'autovia prioritària, ho deixam córrer. El seu Pla de Carreteres resulta desproporcional, desenrotllista i encara potenciarà més el transport individual a unes illes on la ratio cotxe-habitant és de les més altes d'Europa, i això crea problemes agobiants de trànsit, i tot-hom ho sap. El transport del futur, a unes illes de 80 i 40 quilòmetres de longitud, és el transport públic. Curiosament, entre les competències a reivindicar davant l'Estat Central no va fer esment, que jo recordi, als ferrocarrils, per exemple, açò és sospitós, per cert, el Pla de Carreteres a deu anys vista, no creu que s'hauria de sotmetre també a les Directrius de la Llei d'Ordenació Territorial? O han de tenir un tractament diferenciat?

En el seu discurs, senyor candidat, va parlar molt de política turística, tot ell, de fet, profunditzant encara més el monocultiu turístic, fins i tot i com si no confiàs amb la solidesa interna del Govern, proposava una mena de Comissió interministerial per a aquest tema. Bé, hi ha coses bones en el seu programa, no ens hem de lamentar de trobar-ne, però al nostre entendre li quedarà per dir que ja hem tocat sostre al creixement, que ara, a la vista de la desocupació, ja és hora de racionalitzar i ordenar el sector, de reclamar la promoció exterior, però, sobretot, a partir de les vaques grasses utilitzar els excedents en posar bases de futur, per cert, me'n record del seu slogan electoral: Fonaments de futur. Incentivar indústries que suposin models complementaris i alternatius, venguin cap aquí els esforços del Govern per provar, així, de sortir del monocultiu turístic, potser encara hi som a temps, potser ara som a un moment històric, aprofitem-lo.

Sr. President, aniré acabant. Permeti'm.

Comerç i Agricultura, ens alegra molt que fets com la promoció de marques de qualitat, de denominacions d'origen, associacionisme agrari, hagi passat dels somrisos d'aquesta Cambra a la seriositat assumida, segons propostes que fèiem uns mesos enrera, enhorabona.

Potenciar l'activitat firal exigeix, però, que aquesta no sigui una sagnia econòmica, repassem com estan els comptes d'IFEBAL.

La dreta sempre ha volgut donar una visió idílica del camp, com a dipositari, s'ha dit, dels valors tradicionals. Bé, volen que els pagesos no abandonin el camp, que els joves hi quedin? Acabin, idò, amb els mals endèmics, uns consells, per via de la reforma del dret civil de les Illes, acabin amb velles formes contractuals com la parceria que impideixen que el pagès esdevengui empresari ell mateix. O no els interessa? Facin que el sòl rústec deixi de tenir expectatives ur-

banitzadores i no al contrari, via modificació de Llei del Sòl. Apliquin disciplina urbanística a les parcel·lacions il·legals. Acordin amb el Ministeri d'Educació i Cultura l'homologació, i Ciència, perdó, l'homologació de la formació professional agrària. Per què s'han menystingut tants els Centres de Capacitació? Potenciïn la informació i divulgació en tost d'anar desmuntant els serveis d'Extensió Agrària. Quan introdueixin bestiar d'alta qualitat genètica, esmercin el control sanitari i s'evitaran, com ha succeït, i no m'ho poden negar, la introducció de noves malalties. Davant el repte de la Comunitat Econòmica Europea, que ha creat problemes, és cert, cerquin també els avantatges i treguin profit de les possibilitats d'inversió. Certament, dol que la Comunitat Autònoma de les Balears no hagi dut cap projecte al Fons Social Europeu.

Política forestal. Es limita a eixermar per evitar incendis, i açò és tot. No ens parla de conservar boscos o garrigues, ni d'adequar les Lleis o la gestió als nous valors dels boscs, paisatge, conservació, usos lúdics. Eixermar no és cap cicle ecològic, vostè no ho sap què és un cicle ecològic si afirma açò, sinó que és una modalitat d'explotació que pot ser acceptable, però que cap agricultor modern no recomana com a mesura general i extensiva als boscs mediterranis. Adquireixin finques rústiques, facin una política per aquí, ni Menorca ni Eivissa en tenen cap.

En pesca, estiguin per un pla d'ordenació de la pesca, facin via perquè les noves tecnologies siguin vinculades a societats mixtes, no les donin, amb armes i bagatges a la iniciativa privada.

Administració àgil, simplificada i racional. Per cobrar subvencions no hem de tardar un any i mig, com ha succeït fins ara.

Amb tot i amb açò, acabo, Sr. President, nosaltres vam escoltar amb molt de deteniment els tres pilars bàsics damunt dels quals semblava que volia edificat aquest senyor Candidat, el programa de Govern: llibertat, va dir, Autonomia i prosperitat. Idò bé, nosaltres voldríem que d'aquí quatre anys, li poguéssim votar a favor aquest programa, que s'hagués complert aquest programa. Llibertat, és a dir, tot allò que signifiqui igualtat d'oportunitats, que s'eliminin les necessitats, després hi haurà llibertat autèntica. Ara, és un sarcasme. Autonomia, sí, plenament, però per fer, quines coses? Perquè l'Autonomia sigui una eina al servei del poble i no d'interessos concrets com s'ha vist massa vegades. I prosperitat com a sinònim, no del benestar acumulant diners d'alguns i de comptes corrents, sinó sinònim de qualitat de vida, benestar social, solidaritat amb el tercer i el quart món, aquí en tenim de quart món, solidaritat entre generacions, les nostres amb les futures, com ho van saber fer els nostres pares, idea de propi entorn, no una idea depredadora, una idea culta, una idea de llibertat a través de la salut mental i física, açò és el que vol l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, el Partit Socialista de Mallorca, un Grup Parlamentari que som quatre Diputats, però, em cregui, senyor Candidat, que tindrà el nostre suport en tot allò que sigui correcte, però també una crítica rigorosa i seriosa en tot allò que signifiqui desviaments cap als interessos collectius d'aquests pobles de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Candidat, Sr. Gabriel Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Sr. López Casanovas, jo m'alegro d'haver sentit aquí dues frases, per a mi molt significatives, una de les darreres que vostè ha dit abans d'abandonar la Tribuna, m'agradaria votar-li que sí al programa, perquè no està aïllada del context de tota la seva intervenció, perquè no està aïllada de tota una sèrie d'accions que nosaltres hem proposat al llarg d'aquest Discurs d'Investidura, a les quals vostè no ha pogut dir que no hi estigués conforme.

Jo he arribat a la conclusió, i crec que vostè també, que està d'acord amb el meu programa, però no em creu ni a mi ni al meu Grup capaç de dur-lo a terme, i això, jo comprenc que sigui així, perquè indubtablement, si a més de comprendre el meu programa i d'acceptar-lo, ens cregués capaços de dur-lo a terme, en lloc de seure a aquest costat de la Cambra, segurament seuriem vostès a l'altre. Com igualment no em cap cap dubte que totes les seves intervencions estaran sempre donant suport a tot allò que considerin absolutament bo en tots i cadascun dels moments necessaris, com igualment, que també estaran, al mateix temps, fent la més dura de les crítiques, quan vostès creguin que ens desviam d'allò que per a vostès és l'ideal.

Però, almanco, respecte de l'any 83, en què absolutament res els va parèixer bé, i manco al seu Grup concret, que vostè defensava en aquell moment, abans de constituir-se el Grup conjunt amb el Partit Socialista de Mallorca, almanco ara hi ha tota una sèrie d'idees, jo no sé si perquè vostès s'han desplaçat cap a un costat o perquè nosaltres hem arribat a saber-nos fer explicar un poc millor en els nostres conceptes en qüestions d'Autonomia, almanco sí tots els principis, coincidim en tot allò que és desenvolupament autonòmic, en tot allò que és assumptió de competències, en, fins i tot, fins i tot, jo crec que haurà de convenir que en els temes de normalització lingüística, quasi quasi li he copiat les expressions que vostè va gastar l'any 83, per tant, no estam tan enfora. Alguna cosa hem millorat, alguna cosa hem assumit, només que jo l'any 83 vaig dir exactament les mateixes paraules que vaig dir ahir, però llavors vostè no ho va voler reconèixer i avui ho comença a acceptar. Vàrem coincidir, exactament igual, amb les mateixes expressions, el 83 i ara, jo vaig gastar les mateixes, vostè llavors em va criticar, avui comença a dir, que bé, que no m'oblidi que també estam parlant de la unitat, cosa que jo vaig admetre igualment.

Ara, el que jo no puc entendre, és que vostè havent participat en el govern del Consell Insular de Menorca, ens digui que no hem fet res absolutament per dur cap al Consell de Menorca, exactament les mateixes possibilitats que nosaltres intentàvem desenvolupar cap a altres Consells Insulars que sí ho sollicitaven, quan vostè va estar present a reunions en què férem les mateixes ofertes que altres Consells Insulars ens demanaven i que no vàrem rebre absolutament cap resposta per part del Consell Insular on vostès participaven activament en la redacció.

Per tant, no digui que les nostres actuacions han estat distintes per a un Consell i per a l'altre, i que no hem tengut aquesta voluntat descentralitzadora, el que passa és que entre tots els Consells Insulars no hi ha hagut exactament la mateixa forma de pensar, entre tots els Grups Polítics no hi ha hagut la mateixa manera d'actuar, entre tots els Grups Polítics hi ha

hagut una certa voluntat d'esperar a veure què passava, d'esperar a veure com es desenvolupaven els temes, d'esperar a veure què podia passar. No em tiri en cara que nosaltres no ho hem volgut fer.

Sí reconec que té raó en un altre tema, no m'he expressat en profunditat de quines són les modificacions que nosaltres voldríem introduir en aquest tema de la modificació de l'Estatut, però no ha estat un descuit, ha estat perquè hem expressat precisament la filosofia que primer havíem de veure si tots estàvem d'acord que havia arribat el moment d'analitzar quines són les llacunes que té. Si tots estam d'acord que ha arribat aquest moment, llavors cada Grup aportarà allò que cregui oportú que es pugui estudiar i sotmetre a la consideració de tots, però sí vaig ser bastant clar, i vostè ho ha reconegut, que o hi ha consens a l'hora de modificar-lo o l'Estatut no és alguna cosa en què haguem de fer batalles, batalles, ja han bastat les que vàrem tenir altre temps, i ens han demostrat que enlloc no aconduïen, per tant, abans de modificar allò que tant ens va costar a tots, o ens posam d'acord tots o no hi ha modificació.

El que ja m'ha paregut d'una absoluta demagògia és arribar a empalmar les meves expressions sobre la balearitat amb la balearització. Això, sense cap dubte, hem de reconèixer que vostè té una tal facilitat de paraula que seria capaç de lligar el sol amb la lluna i, que al mateix temps, fos de dia i de nit, perquè, tornar a assimilar que la nostra persecució d'aquest concepte de balearització ens du que l'únic concepte de balearitat que hem escampat al llarg d'aquests quatre anys és el de la balearització, sols és comparable, i em perdonarà, ho esperava per quan intervenguessin els socialistes, però jo crec que als moments els han d'agafar oportunament, quan el Sr. Fèlix Pons al Discurs d'Investidura de l'any 83, ens va dir que tots els que seiem a un costat de la dreta, érem els hereus de la destrucció, que estàvem en mans, absolutament, d'aquells que havien destruït Balears, Mallorca, concretament, i Eivissa, possiblement, i que ens tenien tan estrets pel coll, que no podríem, ni tan sols, moure'ns ni una passa. Vostè ens torna a aplicar el mateix principi, lligant-lo a una cosa tan important com l'esforç que hem fet entre tots simplement, únicament i exclusivament, per intentar que Balears començàs a ser un concepte unitari, un concepte d'unitat, alguna cosa més que un simple nom posat damunt un mapa, damunt una taca blava devora quatre illes petites, perquè fins ara era l'únic concepte que havíem tengut de balear. Tota la resta eren quatre illes que vivien d'esquena. I jo crec que hem de reconèixer que hi hem fet feina tots, i que aquest Parlament ha contribuït a considerar, per una vegada, balears a tots els de les Illes, i que són molt poques les vegades en què hi hagi hagut votacions únicament i exclusivament amb caràcter insular o defensant interessos d'una illa, la qual cosa demostra que l'esforç de tots, sí ha servit, perquè jo no el vaig apuntar com únic mèrit del Govern, el vaig apuntar com un mèrit de tots, com un esforç que havíem fet tots, i com una lluita en la qual encara ens hi quedava molt per fer.

Jo, entrar a discutir el que vostè qualifica de capitalisme liberal dins la nostra política econòmica, que jo li diria que és que realment vostè no vol entendre, el tipus de llibertat amb economia, que nosaltres volem posar, que no és, sense cap dubte, el del liberalisme a ultrança, sinó molt al contrari, el d'una lli-

bertat, el de donar participació primordial a la iniciativa privada, el que la llei de l'oferta i la demanda tinguin una prioritat en una sèrie d'actuacions, però que darrera, sí, hi ha una Administració, amb un caràcter subsidiari, per atendre allò que faci falta al moment oportú, donant suport a totes les iniciatives, impulsant-les quan aqueixes no surtin per elles soles, crec que és un tipus de liberalisme molt diferent del que vostè ha volgut pintar i, sense cap dubte, molt distint del que jo havia exposat en el meu programa, i molt distint al que hem exposat al llarg d'aquests quatre anys, que no ens ha importat intervenir quan ha fet falta, però només quan hagi fet falta.

No hem digui que jo he negat l'atur, perquè en el meu Discurs d'Investidura d'ahir, que hi és, que és afortunadament menor que a altres regions, afortunadament i per a molts d'anys, i que li he exposat tota una sèrie d'accions que, de dur-les a terme, i em reconegui almanco el benefici del dubte, intentarem tractar que disminueixi cada vegada més, a pesar de la dificultat que això té.

No em va entendre dins aquest tema, quan vaig dir que una Direcció General de Treball podria fer tota una sèrie d'accions, jo no vaig intentar, en absolut, reduir una Conselleria a una Direcció General, sinó molt al contrari, tal vegada potenciar aqueixa Direcció General que sempre ens ha estat negada a l'hora de constituir i de conformar els pressuposts, perquè hi pugui haver realment uns equips de persones dedicades únicament i exclusivament a això, perquè, a pesar que no tenim competències, hi pugui haver tota una sèrie d'accions encaminades que tota aquella gent que no tenguin feina i especialment els joves tinguin una manera que des de l'Administració i unes persones impulsin les seves idees, les seves iniciatives, i quan no les tinguin, les substituïxin.

I, amb això, no em digui també que el que tractam de potenciar és únicament i exclusivament la terciarització. Perquè és cert que hi ha molts d'excedents, que se'n van fora d'aquestes illes, i que precisament per això estam intentant proposar un programa d'accions en matèria industrial i comercial i en aquesta Cambra ho hem discutit, i entre tots l'hem aprovat, i per això no m'hi vaig estendre, que possibiliti, que permeti, que faci possible tota una sèrie d'accions noves capaces d'atreure aquest sobrant d'altres sectors per dinamitzar, modificar i canviar el pes relatiu de cadascun dels sectors dins el producte interior brut. I passa indubtablement per la reindustrialització, però també passa, com jo també li vaig dir ahir, perquè aquesta industrialització tal vegada també vengui damunt una sèrie de productes de caràcter agro-pecuari que permetin aquesta reindustrialització. I també li vaig dir, quan vaig parlar de la Comissió Interconselleries, per al turisme, que precisament hi són a la meua exposició, la de Turisme, la d'Agricultura i la d'Indústria, des del control de la mateixa Presidència, no és precisament perquè jo pensi que els pagesos tenen molt a dir a l'hora de definir les polítiques turístiques, sinó perquè, tal vegada, de la conjunció d'aquests interessos podrem arribar precisament a fer, fomentar les idees necessàries perquè aquesta reindustrialització de cara al turisme provengui del camp de l'agricultura.

El mateix, que no em sent en absolut preocupat perquè vostè critiqui la nostra acció en els temes de

drogo-dependència per entrar dins la política d'acció social. Jo crec que tampoc no em va sentir bé, jo crec que també li vaig dir que era fonamental principi d'actuació, coordinar les accions, totes les instàncies, totes les possibilitats i tots els recursos, perquè no és que sigui un problema que només preocupi a les famílies, perquè és que només haguem fet un apartat simple, aturat dins el tema d'acció social, aquest tema el vaig tractar quan era el tema de seguretat ciutadana, amb una sèrie d'actuacions i de principis, aquest tema el vaig tractar dins la política econòmica, aquest tema el vaig tractar quan es tractava de política de donar feina als allots que no en tenien, per què? Perquè no hi haurà cap acció que purament, únicament i exclusivament des del camp de l'acció social, que és quan ja té manco solució, pugui donar-li una facilitat de, una solució definitiva a aquest tema, és que mentre estam fent una cosa, al mateix temps hem de posar totes les altres accions necessàries perquè això pugui tenir una solució coordinada.

I no em digui que no li he xerrat de la política de la dona. És que a mi em fa vergonya, fer-ne un corralet a part, és que el vàrem treure del nostre programa, especialment, és que no vaig fer un programa de «Política de la Mujer» perquè així, una de dues, o començam a pensar que tots som iguals o no hi tenim res a fer. És que aquest és el concepte que fins ara s'ha tengut, i em perdoni, i ho he explicat durant quatre anys a tothom que m'ha volgut sentir, que ja està bé de fer corralets aquí on s'hi posen els disminuïts, els vells, la tercera edat, no sé què, i ara ja només en falta un per posar-hi les dones. És que expressament no volem fer un apartat, perquè voldríem que, d'una vegada per totes, tots, començàssim a pensar que som iguals, i m'ha paregut un detall, francament poc adient, que quan vostè ha hagut de fer menció a un cert acte de propaganda electoral, aprofitàs per dir la frase, precisament, en castellà, com si per la banda de darrera no estigués en català. Estava en els dos idiomes, no sé si ja és que anam a filar un poc més enllà, però és que és molta casualitat. La qual cosa tampoc no m'hauria empegueït.

Demagògia al medi ambient, parlam d'autovia i no parlam de protecció de medis naturals, tampoc no és cert, cada cosa al seu temps, i per al maig, cireres, i dins la política de carreteres parlam d'autovia i dins la protecció del medi ambient parlam de protecció del medi ambient. I dins les seccions insulars de la Comissió Provincial d'Urbanisme, jo crec que sí li vaig parlar de poder transferir totes les, o delegar o fer la gestió, perquè vaig utilitzar els tres termes de tot el que dins l'Estatut era transferible, delegable o cedible als Consells Insulars, no vaig anomenar aquesta, però és que no en vaig anomenar cap, perquè allò que està escrit dins una norma de la importància que té l'Estatut, no crec que faci falta que anem aquí repetint l'article corresponent.

Tampoc no puc admetre que em digui que no defensem la transferència dels ferrocarrils, això, que m'ho digui el Grup Socialista, pot passar, perquè cada vegada que ve un Ministre, m'ho recorda, però no els recorden quin és el dèficit de ferrocarrils, és que no en volen parlar. El dia que estiguin disposats a parlar de la xifra del dèficit dels ferrocarrils, pensi que a mi, no tenc cap necessitat que aquí hi hagi una acció puntual d'un Ministeri en una cosa tan curta com

30 quilòmetres d'un ferrocarril de carretera, ampliables tot el que faci falta quan el projecte sigui suficientment i especialment important.

El que tampoc no li puc permetre, i em perdoni, és que es faci una suggerència com vostè ha fet als comptes d'IFEBAL. Els comptes d'IFEBAL són tan clars, que abans que vostès, el seu Grup, per boca del Sr. Serra, demanàs que s'havien d'auditar, resulta que cada any estan auditats, i a IFEBAL hauríem de posar-li l'estora vermella suficientment gran i important, com per, amb tan sols 16 milions de pessetes, amb tan sols 16 milions de pessetes de capital, haver aguantat com ha aguantat fins ara, no deure més enllà del que per si mateixa pot pagar ara i, sobretot, si els representants del Consell Insular de Menorca vengués alguna vegada a les reunions, per ventura, no ens trobaríem en haver de fer aquest tipus d'afirmacions, perquè està a disposició, i ho va dir el Conseller en el seu moment oportú, a disposició de qualsevol, l'auditoria feta en els temes d'IFEBAL, i qualsevol que vegi l'auditoria dels temes d'IFEBAL i hagi estat capaç de posar en tela de judici l'actuació, tant del Govern com dels que duen l'Administració d'IFEBAL,estic segur que després de veure l'auditoria, es treuran el capell davant els que ho han dit, i desitjaran que una actuació semblant sigui duta durant molts d'anys.

Com tampoc no és cert que no s'hagin dut projectes als Fons Europeus, també falta d'informació, n'hi ha.

Però crec que tot això és debatre els mateixos temes des de dos punts de vista, el seu i el nostre diametralment oposats, i que tan sols ens faran coincidir amb molt poques, però beneïdes ocasions. Jo el que li garantesc, una vegada més, és que des del Grup que a mi em dóna suport i des del Govern si vostès, a un moment determinat, consideren que hi ha majoria suficient perquè jo conformi un nou govern, tendran a la seva disposició sempre, tota quanta informació els faci falta perquè d'aquí quatre anys vostès estiguin convençuts que votar el nostre programa és votar progrés.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Joan López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Senyor Candidat a la Presidència, no es posi nerviós, hi ha coses que són clares, que s'han de discutir, el Parlament és aquí per debatre ferro fus, si fa falta, i hem d'arribar al fons de les qüestions.

Vostè diu que nosaltres hem parlat d'un acord amb el seu programa, de fet, s'ha deixat entendre, jo, francament, o rallam llenguatges diferents, tot és possible, o pens que hi ha molts de punts referents a ordenació territorial, a educació, moltíssimes coses amb les quals no hi estam, en absolut, d'acord, i per açò li anunciï des d'ara que no li donarem el suport, la confiança. No tant perquè no estigui capacitat per dur-lo a terme, que també pot ser, a la vista dels quatre anys passats, sinó perquè el programa que vostè ens presenta, li hem reconegut que té certes ambigüitats programàtiques, potser, picades d'aquí i d'allà, açò hauríem de veure després contrastant els programes d'Unió Mallorquina, del CDS, els nostres mateixos, per veure d'on surt tot, i, en qualsevol cas, si vostè ha copiat ex-

pressions concretes de la meua intervenció l'any 1983, cosa que me n'alegro, em deman qui és qui ha canviat, o jo que les vaig dir en aquell moment o vostè que les incorpora al seu programa. Em sembla perfecte.

Miri, nosaltres entenem que perquè es puguin dur a terme els programes de descentralització autonòmica dins les Illes Balears, cap encetar un nou tarannà, una nova manera de fer les coses. No entraria jo, en aquests moments, em sembla molt perillós políticament, en un discurs d'Investidura, entrar a parlar del Consell Insular de Menorca, Consell Insular d'Eivissa, Consell Insular de Mallorca, el que vull dir és que amb aquestes institucions i amb els Ajuntaments, com amb l'Administració Central de l'Estat, hem d'aprendre de traduir aquell conflicte positiu, que es va traduir en un conflicte, i punt, en una relació harmònica, fluïda, discrepant, sempre que faci falta, però, en definitiva que mai no es trenquin els ponts del diàleg. Jo no he acusat el Govern ni els Consells Insulars, òbviament, d'haver romput els ponts del diàleg, el que he dit i ho mantenc, és que les ofertes que des del Govern es van fer respecte de possibles transferències i delegacions de gestió ordinària, venien absolutament nues, necessitaven investidura, també, respecte de dotacions materials, aclariments jurídics, dotacions personals, i això és bàsic abans de poder acceptar o discutir una proposta, per tant, em permeti que discrepi profundament i que recomani, si no puc fer altra cosa, que s'enceti un nou tarannà de diàleg.

Sentint-lo a vostè ara mateix, semblava com si ens proposés un Govern de concentració, hi ha hagut moltes coses que han donat la impressió que volia governar amb un consens, amb una conjunció de programes, això no és possible, no és possible almanco des d'aquest moment en què vostè presenta aquest programa. Però tenguï en compte que mai i en cap moment des d'una esquerra, que ho és, no es pot traduir els problemes d'estructuració de la Comunitat Autònoma amb conflictes esterilitzants de votacions de caràcter insular. Vostè ha dit que no n'havia hagut i té tota la raó, absolutament, fins i tot el dia que vam parlar de a paritat en aquest Parlament, va quedar molt clar que els temes en una Cambra ideològica responen a identificacions de grups ideològics i punt. Menorquins, mallorquins i civissencs hem votat les coses en funció dels nostres criteris ideològics, d'adscripció social, de representativitat de classe. I per açò no ens hem entès, en moltes coses.

Si que hem entès molt bé què volen dir les coses d'un capitalisme liberal, donar suport a totes les iniciatives, aquest totes li recull, evidentment, totes les iniciatives, i quines, quines prioritats establím, perquè vostè sap ben cert que els recursos són limitats i sobretot quan parlam de la llei de l'oferta i de la demanda i la tradueix als recursos naturals, aquí sí, senyor Candidat, que hem de ser primmirats absolutament, perquè els recursos naturals no només són escassos, sinó que en unes illes són absolutament irreversibles amb les conseqüències que l'ús pot donar en el futur.

No contesta vostè clarament si pensa o no suprimir la Conselleria de Treball, hem apuntat el tema, hem vist la, perfecte.

Balearització. Miri, no és només un joc de paraules, és una realitat evident, jo no parl de la lluna i el sol, jo rall del que es veu cada dia, del que s'obser-

va, del que es viu, del que se sent, i per açò basta fer una volta per determinar els indrets de les nostres illes per constatar-ho.

I miri, no em digui res més del tema de la dona, no m'ho digui, perquè vostè que a causa de no voler fer corralets, els ha fet amb la joventut i els ha fet amb la tercera edat, i els ha fet amb molts d'altres temes, per què no ha parlat del tema de la dona? Per què no enceten una política que no es limiti només a informació, sinó que també introdueixi temes sobre les dones treballadores, en quina situació es troben, vostè sap que això és un col·lectiu marginat, minoritzat dins la societat de les Illes i dels països, en general, de la nostra àrea. Que hi ha avortaments a les Illes Balears, per què no en parlam d'aquest tema? Per què no encetam una política sanitària d'informació, molt més clara, molt més efectiva? I, en definitiva, jo estic d'acord que la política de cara a la dona ha de ser global i ha d'impregnar tot el Govern, però el mateix ha de succeir amb la política de la tercera edat, i amb la política de joventut, política de joventut, no limitació a editar guies, fer albergs i trobades, hi ha moltes més coses a fer, moltes més coses. I aquí les hem apuntades manta vegades.

Protecció del «mig» ambient, o sigui que protegiran mig ambient, perdoni'm l'expressió i la broma, protecció del medi ambient, «mig» seria parcial, seria protegir la meitat. Cada cosa al seu temps i al maig cireres, no facin més maig, pensin que, efectivament, nosaltres el que demanam és que hi hagi una igualtat de tractament en funció de la Llei d'Ordenació Territorial, que ja vam dir des d'aquesta tribuna que era una arma de doble tallant. Per què a determinades actuacions hem d'esperar que hi hagi directrius territorials que es faran, supòs, i seran molt llargues en la seva elaboració, i a altres que lesionen irreversiblement el nostre territori, no hem d'esperar que hi hagi aquestes directrius? És açò el que volíem dir, no altra cosa.

Ens donam per assabentats ara mateix del que ha dit vostè respecte de la Comissió Provincial d'Urbanisme, esperam que una de les primeres coses que pugui fer aquest Govern, les seves mesures descentralitzadores, sigui, precisament la de posar en mans dels Consells Insulars aquesta eina imprescindible per posar redreç a la destrucció i a la degradació territorial.

IFEBAL. Em permeti que li digui una cosa, jo m'he permès citar IFEBAL, i vostè s'ha enfadat molt, segons hem vist, però ho he fet des d'un coneixement estricte de la situació, jo li dic, si tan segur està que la situació és perfecta, jo li demanaria que publiquessin les actes, basta que donin a conèixer a l'opinió pública les actes d'IFEBAL per veure que dins els consells d'IFEBAL s'ha parlat de bancarrota, s'ha parlat, en definitiva, que la situació no és correcta, i per açò van demanar una auditoria el seu dia.

I, en definitiva, i per acabar, estam absolutament segurs que el Parlament de les Illes Balears complirà la seva funció democràtica, no esperarem, per tant, que el Govern faci el que hauria de fer, de transparència i d'execució de l'Estatut, sinó que si no ho fa, nosaltres mateixos, des d'aquesta tribuna i des dels organismes pertinents, ho exigirem.

Moltes gràcies.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Una advertència prèvia. Pens que a

cap moment no m'he enfadat, o almanco no era aquesta la intenció. La intenció era, com en tot, arribar al fons de totes i cadascuna de les qüestions. Però arribar-hi amb claredat, no arribar-hi canviant expressions.

I no és que només jo hagi copiat expressions del seu discurs, que tal vegada jo no m'he expressat correctament, sinó que hem utilitzat les mateixes expressions, però jo he dit exactament a aquest Discurs d'Investidura i referit a la llengua, exactament el mateix que vaig dir l'any 83, només que llavors a vostè li va parèixer molt malament, i ara ja no li pareix tan malament.

Institucions i diàleg, tot el que vulgui, no estarem per això, però diàleg a dues bandes, no em facin xerrar com aquells que diuen que estan a punt d'anar al manicomi, que xerren tot sols i només els falta contestar-se, perquè hi hagi diàleg necessitarem que també des de l'altra banda ens contestin. I no em digui que dins aquest diàleg en qüestions tan importants com les transferències i les delegacions, s'enviaren nues, potser que la primera oferta no fos suficient atractiva, però l'oferta no anava nua, sinó que anava valorada i duia uns condicionaments de personal, de funcionament, de mitjans de funcionament i d'inversió, sí, i hi ha, a les actes ens podem remetre, igual que a les d'IFEBAL. Una altra cosa és que fos prou atractiu o no fos prou atractiu.

En cap moment no he demanat un govern per consens, per governar, si ens donen suport suficient perquè el posem en marxa, governarem i ens sotmetrem a la crítica que des d'aquí ens facin, la qual cosa no té res a veure amb el fet que determinats punts que no tenen res a veure amb el governar, sinó que fan referència a quin és el camí autonòmic que hem de seguir, a quina és la modificació possible de l'Estatut, a quina és la Llei de Consells Insulars que realment volem entre tots, perquè són unes peces fonamentals, perquè no hi ha unes majories absolutament decantades i suficients, s'hagin de partir d'un diàleg, d'un consens, d'una acció que per la seva mateixa importància sí ho exigeix.

El mateix que no em digui que només feim tot el que fa referència a destrucció i no tractam qualsevol altre tema que faci referència a protecció, i l'estudi de les zones a protegir està acabat i per dur a aquest Parlament, tan prest com les sessions comencin.

I vull acabar, només, amb un tema: el d'IFEBAL novament. Ningú no ha parlat de bancarrota dins IFEBAL, ningú no ha parlat dins les actes d'IFEBAL de bancarrota, sinó d'impossibilitat de, amb tan poc capital, de dur a terme tantes accions, perquè, i això vostè ha de saber el que vol dir, la inversió realitzada, però tangible i palpable, l'actiu fix d'aquesta societat es fa difícil de mantenir tan sols amb un capital propi de 16 milions. I això no és bancarrota, això no és bancarrota, i, si no, té a la seva disposició la seva auditoria, i veurà vostè com és una situació absolutament normal, difícil de mantenir, perquè 16 milions de capital, tots sabem el que és per fer nou fires i mantenir els elements fixos de nou fires, però de bancarrota, res.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina, té la paraula el seu Portaveu, Sr. Miquel Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Investidura del candidat Sr. Gabriel Cañellas i Fons, com a pròxim President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, serà, en el seu cas, conseqüència dels resultats de les eleccions de dia 10 de juny i de la política de pactes esdevenguda amb posterioritat. Les Eleccions Autònòmiques han produït variacions a l'espectre polític de les nostres illes, i aquestes variacions, en positiu o en negatiu, s'han de mesurar, en el nostre parer, segons l'augment i la disminució del percentatge de vots vàlids respecte de les eleccions anteriors equivalents. En el nostre cas, si agafam com a punt de referència les Eleccions Autònòmiques de 1983, els grups polítics que han pujat, que han sortit reforçats han estat el CDS i AP amb coalició amb el Partit Liberal, la resta amb representació parlamentària en aquesta Cambra, han baixat. Enhorabona, idò, als Grups Parlamentaris Centrista i Popular.

Ara bé, a causa de les interaccions existents entre Eleccions Generals i Eleccions Autònòmiques a un país com Espanya, on encara estam a una democràcia jove, també hem d'agafar com a punt de referència les Eleccions Generals del 1986, en aquest cas, han pujat Unió Mallorquina, Aliança Popular en coalició amb el Partit Liberal, el PSM i la coalició menorquina, Entesa de l'Esquerra. Enhorabona, idò, als Grups Parlamentaris Popular i Esquerra Nacionalista.

Aquesta breu constitució que AP en coalició amb el Partit Liberal ha augmentat tant en un criteri com en l'altre, és una primera dada que ha tingut un pes important en la decisió d'Unió Mallorquina a donar suport al Candidat Aliancista a la Presidència del Govern Balear, màxim si es té en compte que AP, a les altres dotze Comunitats Autònomes, objecte d'eleccions el passat 10 de juny, ha sofert un retrocés important, cosa que ve a mostrar que el Candidat Sr. Cañellas, ha tingut una certa capacitat de lideratge.

D'altra part, tampoc no podem oblidar que Aliança Popular en coalició amb el PL ha estat la força més votada a les illes de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, essent únicament avantatjada pel Partit Socialista Obrer Espanyol a la petita illa de Formentera.

Però, què ha passat després del 10 de juny? Quina ha estat l'actuació d'Unió Mallorquina, una vegada coneguts els resultats electorals? Cinc dies més tard, només cinc dies més tard, el Consell Polític, òrgan de màxima representació entre Congressos va decidir oferir a la Coalició AP-PL la possibilitat d'un pacte, per tal d'assegurar l'estabilitat política del Govern Balear, del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Ciutat, durant els propers quatre anys. Si AP-PL i el CDS feien una coalició de govern, Unió Mallorquina no tenia per què entrar-hi, ja que el suport parlamentari era el corresponent a 30 Diputats, és a dir, a la majoria absoluta. Però també, Unió Mallorquina estava disposada a prendre-hi part si el CDS renunciava a aquesta possibilitat o si s'estimava que un Govern AP-UM-CDS era la millor solució.

El meu Grup va fugir de la negociació a dues bandes, que, a priori, és la tècnica del mercadeig que sol proporcionar la tallada més grossa, així com d'altres fórmules possibles, perquè des de la nostra anàlisi vàrem concloure que l'electorat balear havia donat la confiança a l'avui Candidat Sr. Cañellas, i, a més, demanava un govern majoritari i, per tant, sense la constant amenaça d'una Moció de Censura, com sem-

bla que ja pugui tenir en l'horitzó el Govern que sortirà d'aquesta Sessió d'Investidura. Mentrestant, vàrem constatar com a Madrid s'iniciava, el mateix dia 10, el vespre, una partida d'escacs, amb sortida a l'espanyola, per part dels partits polítics d'àmbit estatal, amb la finalitat, bé d'assolir posicions d'avantatge cara a les properes eleccions generals del 1990, bé d'obtenir les màximes cotes globals a tota Espanya de poder municipal i autòmic. I mentre a Madrid tenia lloc aquest estatal «match», aquí, a Balears, s'iniciava un altre joc, de gran tradició a la Península i d'equívoca traducció, i que, en conseqüència, l'anomenaré en castellà, s'iniciava «el mareo de la perdiz». Efectivament, mentre a Madrid es parlava de deixar governar a la llista més votada, a Ciutat se celebraven llargues reunions on no es tenia en compte aquest criteri i es negociava a dreta i esquerra, per finalment arribar a un acord AP-UM-CDS. Aquest pacte és bo per a uns ciutadans i és dolent per a uns altres, en funció del seu posicionament ideològic i, per tant, lluny és del nostre pensament crític que no es dugués finalment a terme pel fet de no haver estat ratificat pels òrgans illencs de decisió de les tres forces polítiques implicades.

Cada partit sap el que li convé i és sobirà per decidir el que vulgui, i això només anava a respondre, enfront dels seus militants i dels seus electors. Ara bé, el que sí ens dol i ens dol de ver a la gent autònoma d'Unió Mallorquina és que un telèfon de desesperança, situat a Madrid, llevi l'alcaldia a un senyor per donar-la a un altre, m'estic referint a Ciutat, perquè aquest canvi no respon a interessos ciutadans, sinó a interessos centralistes que ens tracten com una trista sucursal.

I deim així i el del «mareo de la perdiz», perquè «las perdices» eren tots els que amb bona fe s'han assegut a negociar a Ciutat i els que jugaven al «mareo» eren els polítics de Madrid, que han deixat en evidència la seriositat i la millor voluntat de tots aquells que pensant des d'una òptica determinada, pensaven en el millor per al nostre país, i havien fet grans esforços per assegurar un govern estable i durador.

És de justícia, per tant, reconèixer, des d'aquesta tribuna, que totes les negociacions fetes a Balears han estat serioses i de bona fe, i que la falta de seriositat ha estat, en tot cas, patrimoni del qui ha utilitzat el telèfon de la desesperança.

El resultat de tot això és que el Grup Parlamentari Unió Mallorquina votarà favorablement la Investidura del Candidat a President a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Sr. Cañellas, i el partit a qui representa estarà al Govern com a conseqüència d'una coalició post-electoral concertada amb posterioritat al fracàs del pacte tripartit abans esmentat.

Després d'aquest «introito», hem d'entrar a l'anàlisi de l'oferta programàtica que el Candidat Sr. Cañellas va exposar ahir a aquesta Cambra, però abans és menester fer una petita referència a la filosofia del programa de govern de la coalició suportada pels Grups Parlamentaris Popular i Unió Mallorquina. Aquesta filosofia és tan senzilla com que el programa de govern ha de ser, en llenguatge matemàtic, la intersecció dels dos programes electorals, és a dir, el que és comú en dos. El programa que ens va presentar ahir el Candidat és, en la nostra opinió, moderat i integrador, és un programa que posa l'accent en el que és comú, en el que, segons la nostra opinió, disposa de majoria en

aquesta Cambra, però així i tot hem de fer algunes puntualitzacions en tot allò que pensam que pugui millorar l'oferta programàtica exposada per vostès, per vostè, Sr. Cañellas.

Un primer apartat genèric podria ser anomenat el consens. En els països democràtics avançats, els diferents partits amb possibilitat de govern tenen consensuades totes aquelles matèries que poden desestabilitzar el sistema o que poden posar en greu perill el futur econòmic, social o cultural dels pobles que els integren. La part més positiva, per a nosaltres, del seu discurs, Sr. Cañellas, és aquella en què ofereix consensuar la reforma de l'Estatut, la Llei dels Consells Insulars i la política turística. Per a nosaltres, no hi ha progrés sense autonomia i tampoc no hi ha benestar. Autonomia és sinònim de progrés, autonomia és sinònim de benestar. D'una altra banda, tres quartes parts del nostre producte interior brut provenen directament o indirectament del turisme, per tant, disposi del nostre més entusiàstic suport a l'hora de consensuar aquestes tres matèries amb la resta de forces polítiques representades en aquesta Cambra.

Ara bé, de què depèn el nostre turisme? No és el que venen, uns productes turístics, anomenats Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera, no és el que venem, un producte turístic anomenat Balears, i no són característiques fonamentals d'aquests productes, a més del clima, a més de la qualitat dels serveis de transports, d'allotjament o d'oferta complementària, els nostres patrimonis natural i urbà, no és, per tant, necessari el consens de les línies mestres de l'ordenació del territori, a les nostres illes, si volem un desenvolupament econòmic, sostengut, no només per nosaltres, sinó també per les nostres generacions futures. Sr. Candidat a President a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Unió Mallorquina serà, en tot cas, un colligat leal, i en cas que no ho consideri oportú, mantindrem el pacte de govern, en el sentit que el programa és la intersecció dels dos programes electorals, dels respectius grups que el sustenten, però, no seria beneficiós per a Balears consensuar tot el que es pugui, les Directrius d'Ordenació Territorial, que en forma de llei han de ser aprovades en aquesta Cambra? El Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina pensa que una política territorial de teixir durant quatre anys per desteixir els quatre vinents en cas d'haver-hi canvi de majoria pot fer molt de mal a la imatge del producte turístic anomenat Balears, si més no, a la futura qualitat de vida de les nostres illes. Si hi ha desig de fer-ho, ens podem preguntar, hi ha algunes fites que ens assenyalin el camí a seguir per arribar a aquest consens? La resposta és, al nostre judici, afirmativa. Les fites que ens marquin el camí a seguir per consensuar les Directrius d'Ordenació s'integren a un document elaborat per la més important organització supranacional que és l'ONU. Aquest document, un dels més transcendents del segle XX, és l'estratègia mundial de la conservació, Consensuar les Directrius d'Ordenació Territorial és aplicar a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera els principis recollits genèricament a l'esmentat document, que entén com a conservació, no no fer res, sinó la gestió de la biosfera per al més gran i sostengut benefici de les generacions actuals, però sense minva per a les generacions futures.

Un segon apartat, serà l'anomenat Autonomia. El Grup Parlamentari Unió Mallorquina té una concepció profundament autonomista a tots els nivells de l'orga-

nització de l'Estat Espanyol i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tant és així, que la nostra autonomia és part fonamental de la nostra raó de ser. Hem dit abans que la política més positiva del discurs d'ahir feia referència entre d'altres a la reforma de l'Estatut, vostè va dir, senyor Candidat, que estudiaria la reforma sense presses, i nosaltres li deim, però també sense pauses, des d'avui, perquè només falten set mesos perquè l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears compleixi cinc anys i, per això, ens agradaria que ja s'encarregàs, per exemple, a la Comissió d'Assumptes Institucionals d'aquest Parlament o que es formàs una Ponència «ad hoc» per tal d'iniciar els corresponents estudis a fi d'acabar amb la corresponent Proposició de Llei aprovada pel Parlament Balear i a remetre al Congrés dels Diputats. I que consti que la nostra insatisfacció amb l'actual Estatut que, per cert, ha estat i és eina fonamental en l'avenç cap al nostre autogovern, no és fruit d'una comparació amb els Estatuts d'Autonomia de via ràpida, com són els de Catalunya, els del País Basc, el de Galícia o el d'Andalusia, perquè nosaltres no volem una autonomia igual que la de Catalunya, ni volem una autonomia igual que la del País Basc, ni una altra igual que la de Galícia o una igual que la d'Andalusia, sinó que el fruit del nostre descontent, la causa del nostre descontent és que el nostre Estatut de 1983 no s'adapta a les peculiaritats culturals, històriques, socials i econòmiques de les nostres illes, ja que es va formular i aprovar en sèrie, en sèrie amb molts de moltes altres Comunitats Autònomes. No fa falta remarcar que som partidaris d'esgotar l'assumpció de competències de l'Estatut en vigor, i sí volem dir que consideram importantíssimes les competències en matèria d'educació, per acabar amb la injusta discriminació de ser l'única comunitat bilingüe que no les té, en matèria d'aigües, per poder resoldre un dels problemes més greus quant a la política territorial, així com les de sanitat i seguretat social tan importants per a la millora de la nostra assistència sanitària.

El tercer apartat, li diré diàleg i coordinació com estil de govern. Entront de la creixent interdependència dels problemes i de la distribució de les competències als quatre nivells que corresponen a l'Administració Central, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, als Consells Insulars i als Ajuntaments, només es poden donar solucions eficaces a aquests problemes si hi ha un diàleg fluïd entre els distints estaments de go-ha un diàleg fluïd entre els distints estaments de govern, sobre un territori determinat, en el nostre cas, les Illes Balears. Per garantir la seguretat ciutadana, per lluitar contra la drogo-dependència, per disminuir l'atur, per dur aigua potable suficient a tots els racons de les nostres illes, fa falta una gran coordinació entre el Govern Central i el Govern Balear o entre el Govern Balear, els Consells Insulars i els Ajuntaments. Una confrontació dreta-esquerra entre els diferents òrgans de govern que posi les ideologies per damunt de les necessitats dels nostres pobles, és negativa, i el nostre Grup lluitarà per evitar-la. El seu discurs, senyor Candidat, va incidir en aquesta línia, però pensam que durant els propers quatre anys, s'han de fer molts d'esforços per superar aquesta temptadora confrontació. Altra cosa és reivindicar tot el que pertoqui a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, des de l'Estat Central, com és assolir l'autonomia plena a una part més justa del Fons de Compensació Interterritorial, en

cilitar la vida als ciutadans, majors complexitats burocràtiques, manca de capacitat d'enteniment entre les institucions autonòmiques i locals de signe polític divers i escàs diàleg entre els distints Grups Polítics quan més falta feia, són entre d'altres algunes notes que no contribueixen, precisament, al prestigi institucional, perquè, al cap i a la fi, és al ciutadà a qui li costa sofrir i en moltes ocasions pagar aquestes mancances.

El discurs del Candidat ha constituït quant a les línies d'acció, una enumeració ordenada per la sistemàtica dels departaments en què està dividit el Govern, d'objectius i d'intencions, per arribar a ser un programa de govern, hi trobam a faltar una exposició sobre l'horitzó polític a llarg termini, una al·lusió als mitjans estructurals i personals i un calendari de compromisos. Hi ha hagut, tanmateix una referència d'ordre polític sobre la qual jo em voldria detenir.

El Candidat ha parlat de llibertat repetides vegades vegades, però hi ha alludit especialment, i crec recordar que quasi exclusivament, en fer referència a l'economia i a l'ensenyament. I ja és prou simptomàtic que les seves referències a la llibertat es limitin a aquests àmbits, jo vull aprofitar aquesta ocasió per puntualitzar la nostra postura, la postura d'un Partit com el CDS. Primera, no creim en una llibertat d'empresa que no sigui el resultat d'una política radical d'eliminació dels obstacles que impedeixen als ciutadans tenir l'oportunitat de llaurar el seu propi futur econòmic i aconseguir amb el seu esforç, capacitat i mèrit, el seu lloc dins la societat. En segon lloc, no podem acceptar que la dialèctica escola pública/escola privada es correspongui amb la discussió sobre la llibertat d'elecció del model d'ensenyament. L'escola pública ha de ser una escola lliure i una escola de llibertat, si no, el que farem és que la llibertat només serà possible per a aquell que la pugui pagar.

En resum, des de la perspectiva progressista del CDS ens negam a admetre que perquè pugui imperar la llibertat haguem de sacrificar la més mínima dosi de justícia i de solidaritat. Entenem que la modernitat suposa la seva existència simultània, perquè la llibertat no és un objectiu que s'assoleixi amb el seu simple reconeixement, sinó que és necessària una acció decidida dels poders públics perquè dia a dia la seva existència sigui una realitat progressiva.

Coincidim amb el diagnòstic que ha fet el senyor Candidat de l'Administració Pública en el seu Discurs d'Investidura. Efectivament, l'Administració de l'Autonomia havia de ser moderna, àgil i descentralitzada, cosa que havia d'haver constituït el compromís primer del Govern, perquè els ciutadans sentíssim l'autonomia com una manera d'atreçar els serveis públics a les necessitats dels ciutadans. Però hem conegut una Administració que ens dona la impressió d'haver funcionat una mica com un sindicat de càrrecs, dominada per una burocràcia en permanent lluita per a la defensa de les seves competències i sotmesa a les pressions dels grups de poder. Té raó, Sr. Cañellas, en reconèixer que aquesta Administració Pública és lenta, cara, ineficaç i en moltes ocasions duplicada, però no oblidis que aquesta és la burocràcia que el seu Govern ha dissenyat i ha posat en funcionament. Tanmateix, en aquest sentit, Sr. Cañellas, compti amb el nostre suport per fer d'una vegada una Administració Autònoma més àgil, més eficaç, més participativa, més transparent, més justa i, en definitiva, manco onerosa per

als ciutadans, si és que és aquest el sentit de les seves propostes.

Ens satisfà de veure reflectides en la seva intervenció, per a la Investidura, alguna de les propostes programàtiques del CDS, per exemple, la de no renunciar a l'articulació d'una política econòmica, a partir dels instruments que dona l'Estatut d'Autonomia, i la creació d'un sector públic autòmic subjecte a planificació i coordinació. Fins ara, però, la política econòmica ha estat només el resultat de les polítiques, en ocasions erràtiques i en ocasions contradictòries dels distints departaments, i el sector públic autòmic, una simple acumulació d'organismes que moltes vegades han estat en permanent lluita d'atribucions i competències. Acceptam i ens alegrem, una vegada més, del seu propòsit d'esmena, i també una vegada més li oferim el nostre suport en aquestes iniciatives.

Senyor Candidat, ha passat per damunt i quasi de puntetes d'un dels temes que més preocupen als ciutadans de les nostres illes: l'Ordenació del territori. Tema sobre el qual jo em permet de demanar l'atenció de l'auditori. El territori constitueix a les nostres illes un patrimoni limitat i escàs i, en conseqüència, és car i sotmès a una forta especulació. Una correcta política d'ordenació del territori té un sentit globalitzador i no limitat a aspectes estrictament urbanístics. Jo vull plantejar la necessitat de l'obertura d'un ample debat social i polític també dins aquesta Cambra del qual en surtin directrius clares i flexibles en l'establiment d'objectius a llarg termini, instrumentació de programes a mig i mecanismes d'adaptació i revisió a curt termini, directrius que hauran de servir de referència obligada per als planejaments municipals. Les característiques del sòl, ja esmentades, de les Illes, creen una sèrie de situacions a corregir, les expectatives urbanístiques marquen el valor del sòl rústic i no els seus criteris de rendibilitat agrària, forestal o ramadera. Els treballs de planejament són més el resultat d'una lluita entre ajuntaments i grups urbanitzadors que el resultat d'una correcta ordenació del territori. El sòl urbà i urbanitzable assoleix preus molt elevats, obligant als inversors a cercar la rendibilitat a curt termini, a costa dels valors mediambientals i dels necessaris equipaments col·lectius, la carestia del sòl du a la proliferació d'edificacions en sòl rústic, al marge de tota legalitat. El dèficit de sòl públic és el més acusat de tot l'Estat Espanyol, no existeix ni a Menorca, ni a Eivissa ni a Formentera, i únicament constitueix l'1'6 % del total de Mallorca. A l'hora de plantejar les mesures que s'han d'adoptar per al desenvolupament en política d'ordenació del territori, hem de considerar el territori com a suport físic de l'activitat humana, el qual ha de servir en el desenvolupament integral de la persona que l'habita, sobre la base de gaudir d'una sèrie de valors econòmics, culturals, sanitaris, socials, ambientals, etc.

Nosaltres ens manifestam d'acord en la promulgació d'una nova Llei del Sòl que recull les modernes tendències de la gestió urbanística, però no que aquest instrument legal obri la porta a fer potencialment urbanitzables tots els territoris de les Illes. Estam d'acord a emprendre accions decidides i exemplificadores per mantenir la disciplina urbanística, però, a més, s'han d'articular les mesures que permetin tenir en compte els criteris compensatoris a nivell municipal, sectorial i zonal, per tal d'evitar el manteniment de grans diferències de nivell de vida entre els habitants

dels municipis de les Illes. És necessària l'actuació sobre equipaments educatius, sanitaris i administratius, i sobre les xarxes de comunicació.

D'altra banda, s'han d'ampliar els espais lliures protegits, atesa la seva importància ecològica, educativa i d'esplai, i, al mateix temps, s'ha de crear sòl industrial, correctament equipat i distribuït, evitant concentracions innecessàries. Però, sobretot, s'han d'aplicar els principis de la Carta Europea d'Ordenació del Territori, la qual recorda que la política en la matèria ha de ser democràtica i, en conseqüència, jo crec que entre tots hem de superar situacions com la que els col·lectius de defensa de la natura siguin considerats més com un obstacle que com un canal de comunicació normal amb sectors de l'opinió pública que tenen coses importants i transcendents a dir, i també corregir els mecanismes d'informació pública en el sentit de fer-la eficaç i caracteritzar les accions concretes en política territorial per la claredat i la transparència.

La política d'ordenació del territori té encara una exigència més, la coordinació a tots els nivells, Administració Central i Autònoma, entre els diferents departaments de l'Administració Autònoma i entre aquesta i els Consells Insulars i Ajuntaments, la nostra societat no es mereix el càstig de quinze anys de diferències per solucionar la problemàtica de descàrrega i emmagatzamament de combustible a l'illa de Mallorca, la incapacitat per resoldre l'amenaça que representa la descàrrega de gas al Port de Ciutadella o que continuï sense solució l'evacuació de malalts urgents a l'illa de Formentera, qüestions totes que vénen derivades d'aquesta manca de política de coordinació que s'ha de patrocinar des de totes les Institucions de la nostra Comunitat Autònoma.

En relació amb el desenvolupament estatutari, el nostre Grup creu que és necessari perdre la por a plantejar al llarg d'aquesta Legislatura la necessitat d'una revisió de l'Estatut, les previsions constitucionals ho permeten i la pròpia dinàmica interna del funcionament de l'Estatut, al nostre judici, ho exigeix. El CDS, per tant, donarà suport a les iniciatives parlamentàries per afrontar la qüestió sense complexos i se sumará a la consecució de l'obligat consens per dur-ho endavant. Ampliar fins als límits admesos per la Constitució els sòtils competencials i superar els inconvenients orgànics i funcionals detectats en el funcionament de les nostres institucions, constitueixen el nostre principal repte per tal de fer de la nostra Autonomia l'eina escaient d'autogovern sense timideses ni vacil·lacions.

Hem trobat a falta en el seu discurs la definició d'un ample i ambiciós projecte cultural. Els seus plantejaments s'han limitat, en el nostre judici, a una relació de propostes d'acció administrativa d'un departament del seu Govern. Una vegada més apunta el risc que a cada municipi, se superposin quatre polítiques culturals diferents provinents de les distintes instàncies de Govern, Central, Autòmic, Insular i Municipal. En cap moment ni al llarg dels passats quatre anys, ni en els seus propòsits per als quatre vinents podem esbrinar una decidida voluntat de coordinació, d'entesa, iniciativa que sense dubte hauria de correspondre al Govern de la Comunitat Autònoma. Entenem que a les darreries del segle XX, la cultura no potser ja més un concepte administratiu, i no pot sobreviure com concepte independent de la creació d'un entorn

acumulatiu on investigació, creativitat, oci i noves tecnologies configuren tant noves formes productives, com noves formes de vida, compatibles amb la pròpia autoafirmació cultural. Apreciam una gran distància entre els seus propòsits en relació amb la normalització lingüística i la política del seu darrer Govern, les seves propostes en la matèria són acceptables, existint si existeix, la voluntat política de fer una aplicació valenta i decidida de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per aquesta Cambra.

Volia fer una reflexió, ara, sobre la proposta de la política turística del Candidat. Ja he alludit a la manca, al nostre judici, d'uns horitzons polítics a mig i llarg termini al seu discurs, idò jo trobo que aquesta manca d'horitzó té aquí un exemple paradigmàtic, no s'assenyala, en absolut, el destí dels excedents del sector turístic, s'han d'aconduir de manera intel·ligent cap al reequilibri del conjunt del sistema econòmic i, per tant, el Govern instrumentarà mecanismes perquè els beneficis del sector s'orientin cap a la reindustrialització, la capitalització del sector primari o la creació d'infraestructures i serveis, o s'ha de consentir que es dirigeixin cap a activitats simplement especulatives, o hem d'assistir, passivament, a creixents inversions de capital balear a l'exterior, en tant que mancances d'inversió infraestructural calen dins el nostre país.

I encara, una reflexió més, el Candidat proposa una contenció de l'oferta turística, emmarcada correctament, sense dubte, dins els instruments que proporciona la Llei d'Ordenació Territorial. Nosaltres compartim plenament aquesta política de contenció, tant per raons conservacionistes com per les pròpies tendències previsible del mercat turístic europeu en el pròxim futur. Però és evident que aquesta política crearà unes rendes addicionals, derivades dels avantatges relatius que impliquen les limitacions al creixement de la competència, idò bé, hi ha previst en el seu programa de govern cap tipus de mesures tendents que per una via o per una altra aquestes rendes situacionals que l'acció administrativa de contenció crea repercutixin en el benestar de tots els ciutadans?

Sr. Cañellas, vostè intenta capitalitzar legítimament, sense dubte, cap al seu govern el fet objectiu del creixement del producte interior de la nostra Comunitat Autònoma. No volem entrar a discutir si aquest fet s'ha produït per mor de la seva política o a pesar d'ella, el cert és que avui identificar progrés i creixement econòmic és una idea que la sensibilitat social i fins i tot la doctrina econòmica ha superat ja fa bastants d'anys. En aquest sentit, els índexs de benestar social ens reclamen l'atenció cap a la consideració del repartiment d'aquest producte social, de l'excés dels ciutadans al treball i als béns i serveis produïts per la dinàmica creativa del sistema econòmic, en definitiva, cap a les oportunitats vitals de què gaudeixen els ciutadans que pertanyen a les distintes capes de la població. I, en aquest sentit, trobam a faltar, hem trobat a faltar al llarg d'aquests quatre anys, una política social progressista i moderna que abordi els problemes de l'atur, de la marginació, dels infants i de les dones maltractats, dels majors, d'una manera seriosa, profunda i decidida.

Malgrat tot això, entenem que l'electoral d'aquestes illes li ha atorgat la confiança i ha obtingut la majoria majoritària d'aquesta Cambra a la qual se suma el suport anunciat d'Unió Mallorquina. Això el converteix, sota el nostre punt de vista, en l'encarregat de formar

govern i de presidir aquesta Comunitat Autònoma. Però també interpretam que és mandat popular que ho faci en minoria, i així ho reflecteix la pròpia composició d'aquest Parlament. Per això, el nostre Grup Parlamentari, que per les raons esmentades no pot fer plenament seves les propostes de govern que vostè ha plantejat, exercirà la seva tasca des de l'oposició i, en conseqüència, el sentit del nostre vot, serà el de l'abstenció.

Moltes gràcies.

Sr. President, si em permet, jo no vull entrar en polèmiques impròpies d'aquest debat, el sentit del qual, en definitiva, és un debat d'Investidura a la Presidència de la Comunitat Autònoma, i molt menys quan les al·lusions al meu Grup neixen de la desinformació i del rumor interessat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el senyor Candidat, Sr. Gabriel Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Sr. Portaveu del CDS. Per a un Candidat que ha manifestat obertament i no sols una vegada al llarg de la seva Investidura, i tampoc una sola vegada al llarg del debat que avui realitzam, la voluntat que quatre anys de govern siguin quatre anys en els quals la paraula que millor es pugui dur a terme i defineixi les accions d'aquests quatre anys, sigui la de diàleg, les seves manifestacions d'ara no li poden ser més alentadores. El que passa és que a vegades per molta voluntat que hi posen, no ja les persones, sinó fins i tot les forces polítiques, a vegades el diàleg no ens du al consens que tots desitjàriem i no ens quedarà més remei que acudir a votacions. De totes formes, esperam que això sigui les manco vegades possibles, que estiguem tots tan a prop d'un programa teòric que em diuen que jo he exposat i que al llarg de les intervencions es veu que és, en uns trossos o en els altres, assumit majoritàriament, puntualitzat en tot allò que faci falta, però que, al final, no es pot votar. Idò bé, hem de governar en minoria, doncs estam disposats a governar en minoria.

Perquè hi estam relativament avesats després de quatre anys i perquè creim que aquestes no són situacions que facin ni ingovernable, sí més difícil, però no ingovernable aquesta Comunitat, i, sobretot, perquè estam convençuts que, a la llarga, molts dels Grups d'aquesta Cambra, amb molts de temes concrets, que són els més importants per al futur d'aquestes illes, no estam tan enfora els uns dels altres. I no em referesc només des del centre cap a un costat, sinó fins i tot que qualsevol mínima tasca destinada a comparar, que l'hem feta tots, supòs, els programes que hem oferit tots a l'electorat, veurem que al final hi ha quasi un 80 % de coincidències entre tots els programes i un 20 % de divergències. Tot estriarà en la voluntat que posem tots i cadascun de fer possible aquesta aproximació de postures al llarg d'aquests quatre anys.

Jo el que crec que no és acceptable és dir que les circumstàncies no han variat, que no hem fet més que un catàleg d'intencions, que durant quatre anys hem perdut moltíssimes possibilitats de fer viable l'autonomia i de fer-la arribar amb els seus beneficis a tots els ciutadans, no és que amb això vulgui dir que tot ho hem fet bé, Déu me n'alliberi, si tot ho haguéssim

fet bé, ja no faria falta continuar quatre anys més, ni de Govern, ni de Parlament, perquè tot estaria fet, molt hi ha encara per realitzar, però jo el que sí crec és que hi ha hagut una resposta de l'electorat, com vostès mateixos han reconegut, que han dit, que bé, que sí haviem sabut fer viable aquesta Autonomia, que sí hi havia una confiança que la tasca iniciada érem capaços de dur-la a terme, que sí hi havia una voluntat de continuar per aquest camí que nosaltres haviem emprats.

El que tampoc no li puc admetre és que em digui o almanco voluntàriament dins el meu programa he intentat o dins l'exposició del meu programa basar solament la persecució de la llibertat a través d'un punt econòmic i d'un punt d'ensenyament, jo crec que més bé vaig dir que per perseguir la llibertat feia falta parlar d'economia, i en vaig parlar, feia falta parlar de seguretat ciutadana, i en vaig parlar, feia falta parlar d'altres tipus de seguretats individuals, i en vaig parlar, vaig fer referència especial a sanitat, a acció social, a ordre públic, a l'atur, a l'educació, per després entrar dins un altre Capítol que era el del progrés material a través d'unes accions d'uns sectors continuats. Som, crec, suficientment capaç per saber que no només d'economia i no només d'educació es basten els punts necessaris per dur al nostre poble la llibertat, almanco la que nosaltres desitjam.

Tampoc no puc admetre que l'Administració, essent-ho, que hi ha establerta a la Comunitat Autònoma sigui la nostra administració. M'explicaré. És l'administració que hem rebut, en part, de l'Administració Local, en part, de l'Administració Perifèrica, en part, d'una Administració que ja estava creada a nivell autonòmic, en part, de tota una amalgama de la pròpia Administració Central que diferenciava l'Administració d'un ens, d'un institut independent d'un Ministeri, de la mateixa Administració Civil. És l'Administració que hem rebut després de dos anys de negociar i que, efectivament, tal vegada al llarg d'aquests dos anys ja hauríem d'haver estat capaços de revolucionar el suficient perquè no fos així, però també és ben cert que dos anys són pocs per després d'haver assumit les transferències i les competències i haver començat a governar i haver posat en marxa les institucions, encara haguéssim aconseguit el grau de voluntat que nosaltres desitjam per a la nostra Administració. Amb la qual cosa, admetem una certa autocrítica, hem tengut dos anys per fer aquesta revolució i sols tímidament s'ha començat, però també és cert que proposam com a objecte primordial d'aquests quatre anys, abans que comenci la nova assumpció de competències, abans que aquesta situació s'agreugi per l'assumpció del mateix estil d'Administració des de les competències que han vengudes, poder posar en marxa tot un sistema nou d'Administració.

També som conscients que no hi ha absolutament cap Govern que no proposi dins el seu programa que modificarà l'Administració, i em pareix que encara n'hi ha molt pocs que ho hagin aconseguit. Però sí és cert que volem admetre que o ho aconseguim ara entre tots en el moment de crear aquesta Administració Autònoma, en el moment en què estam en el principi d'una nova actuació i que tenim realment, si hi ha voluntat per part de tots la possibilitat de llevar aquesta burocràcia, jo no vull dir llevar la paraula pressions de grups externs, perquè jo fins ara encara no n'he tengut cap que m'hagi obligat a tenir l'Administració d'u-

na forma determinada o d'una altra, però sí que estam disposats a dissenyar com ha de ser aquesta Administració al llarg dels pròxims anys.

Jo no he passat per damunt de l'ordenació del territori de puntetes, crec que si mira al llarg de la total intervenció, el nombre de pàgines dedicades, el nombre de normes apuntades, el nombre d'accions apuntades, una a una, dins ordenació del territori i tot el que ell comporta al voltant, possiblement sigui un dels capítols on més s'hagi puntualitzat, més s'hagi establert tota una sèrie de compromisos, més s'hagin posat tota una sèrie de camins a realitzar un a un i puntejables. Indubtablement, el primer, les Directrius, Directrius que, una vegada més ho hem de repetir, s'hauran de discutir en aquesta Cambra, s'hauran de planificar, s'hauran d'encaminar, perquè són realment no unes directrius a curt termini, sinó que són les que realment hauran de dissenyar el futur que volem per a les nostres illes i com volem que sigui i de quina forma el volem planificar. En aquest cas, vostè ha apuntat tota una sèrie d'iniciatives pròpies del seu Grup, tota una sèrie de puntualitzacions que donam per ben rebudes, que no creim que diferenciïn molt amb els conceptes de les que nosaltres vàrem apuntar i que a l'hora de dur aquest dia a dia del que parlava el Portaveu d'Unió Mallorquina, podem anar compaginant quines són les millors iniciatives a prendre i quines són les que s'hagin de dur.

El que no crec és que sigui tampoc un problema d'aquest Govern els quinze anys de retard de les descàrregues tant de combustible com dels malalts. Sobre tot les del combustible a un moment en què ja està determinada, per primera vegada i a través de les actuacions d'aquest Grup que a mi em dona suport, tota una sèrie d'accions per arribar a aquesta solució, tal vegada no la més adequada, sense cap dubte no la que defensava el meu Grup, indubtablement no la que creim més avantatjosa, però sí a la que s'ha arribat, almanco, per un consens, el que passa és que des que es pren la decisió i es va prendre tan sols fa sis mesos, fins que es pugui desenrotllar, no és qüestió de tres dies ni de tres mesos, sinó que serà qüestió, poc més, poc manco, per poder posar-la en marxa, al voltant de dos anys, els projectes estan presentats, els projectes estan en estudi i aprovació i estan pendents, com vostès saben, d'altres situacions intermèdies que també s'hauran de veure necessàriament en aquesta Cambra, perquè tots els donem suport.

Jo li admet, i en això sí diferim, que li falta un ampli projecte cultural. Però és aquí tal vegada és on tinguem més diferències un Grup com el seu i el nostre, perquè nosaltres voldríem no haver d'intervenir més que mínimament, tant com fos possible, en temes com el de l'impuls cultural, en el sentit en què vostè, m'ha paregut, que ho volia projectar. Certament que no és bo que hi hagi quatre institucions incidint cadascuna pel seu compte, però certament que tampoc no és bo que una institució vulgui dirigir, sigui de l'ordre que sigui, sigui de l'estament que sigui, quina és la cultura que han de tenir. Creim que si a qualche banda hi ha d'haver llibertat precisament ha de ser dins el camp cultural, crec que si a qualche banda hem de donar suport a les iniciatives, és des del camp cultural, per fugir el màxim possible d'un dirigisme en aquest aspecte.

Amb el que sí tampoc no hi puc estar d'acord és que dins tota l'exposició de política turística ens hi falti un

horitzó, jo crec que vaig assenyalar que hi havia una finalitat concreta en totes les nostres actuacions en política turística. Primer, cercar totes aquelles accions que permetessin, precisament, per què no dir-ho amb les paraules que s'han utilitzat sempre, allargar les temporades, tota una sèrie d'accions, tota una sèrie d'accions a situar una oferta nova, moderna, diferenciada d'aquesta de massa vacacional, però també vaig dir que feia falta, i vaig utilitzar exactament la paraula, una reconversió de tot el sector, que a través de totes les accions que proposàvem de l'estudi de les zones, de l'estudi de l'oferta hotelera, de l'ordenació d'aqueixa oferta, de l'establiment de totes unes directrius, de la definició de quina era la zona turística ideal, de la col·laboració de totes les Conselleries dutes al respecte, es pogués produir aquí on haguéssim de retornar, precisament, aquesta oferta, i de retornar-la d'una forma ferma, perquè no s'afectàs ni la qualitat de la nostra oferta ni el preu que havíem de treure d'aquesta oferta i vaig utilitzar la paraula, una absoluta reconversió. Això és de qualche manera, ja, dirigir, forçar, cercar, perquè al mateix oferíem que es posarien tots els mecanismes financers adients perquè aqueixa reconversió es pogués dur, això ja és reconduir uns excedents, reconduir una política d'excedents, reconduir una política turística cap a un futur diferent que en lloc de permetre la degradació pròpia d'aquí i el finançament d'altres alternatives a altres llocs, dugués a reconvertir el nostre propi sector amb inversions dins el propi sector, amb una modificació del que és una oferta, per què no dir-ho, baratera, per una oferta de qualitat encaminar-la cap a un futur turístic sense necessitat de nous desenvolupaments.

I indubtablement, i avui mateix aquí n'hem parlat, paral·lela a aqueixa reconversió hi ha la necessitat d'aconduir tots aquests excedents cap a una reindustrialització, bé des del mateix sector industrial, bé des d'aquell sector industrial que vengui derivat de l'agricultura i la ramaderia per fer possible, per fer viable aqueix equilibri econòmic que tots desitjam.

I, sense cap dubte, no tracto de capitalitzar, ni molt manco lligar únicament i exclusivament activitat econòmica i progrés. Es progressa en un sentit econòmic, es progressa en un sentit de rendes personals, es progressa també quan es fan actuacions dins el camp social, educatiu, dins tots els que fan possible millorar el nivell de vida, el benestar dels nostres habitants. I, indubtablement, agradarà o no agradarà comparar paral·lelament a les accions en matèria econòmica, paral·lelament a les accions en matèries sectorials, purament, únicament i exclusivament, hi ha hagut tota una sèrie de propostes en matèria d'acció social, mai no suficients, d'acord, perquè, com ahir deïem que en tema de recuperació de patrimoni s'hi pot gastar tot el que vulgui, en acció social i en millora de tot aquest camp, indubtablement, qualsevol pressupost no basta, i per això parlàvem que aquí sí era un dels temes on la coordinació de tots els sectors, aquí on la coordinació de totes les institucions, aquí on la coordinació de totes les administracions, com a conseqüència de la Llei d'Acció Social, aprovada en aquest Parlament, havia de ser més necessària que mai. Alguna cosa que fins ara ha estat impossible dur a terme, perquè si bé és cert que ajuntaments i altres institucions paregudes defensen indubtablement la desaparició del concepte beneficència, també indubtablement fan desaparèixer dels seus pressuposts tot el que destinaven a aques-

tes tasques. Afortunadament s'aprovà aquí una Llei d'Acció Social que dona uns indicatius en aquests temes i esperam, indubtablement, que aquesta col·laboració sorgeixi, també, en aquests temes per fer possible aquest benestar que sí és progrés, aquesta millora de les nostres actuacions, que sí és progrés, a fer aquest futur cada vegada millor per a tots, que sí és realment progressista. Perquè jo crec que en aquesta Cambra no hi ha cap Grup que no sigui progressista.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo he de reconèixer l'habilitat dialèctica del Candidat a la Presidència de la Comunitat Autònoma que, clar, quan surt aquí diu, jo no he dit el que ha dit l'altre Portaveu, que he dit, i aleshores s'inventa una frase que més o manco recorda el que un ha dit, però que no és exactament. Vostè ha dit que jo l'he acusat, o una cosa semblant, que han fet inviable l'Autonomia, jo no he dit tal cosa, jo m'he referit, al llarg de la meua intervenció, que no es pot fer un balanç absolutament satisfactori del que han estat els quatre primers anys d'Autonomia en relació a la percepció que els ciutadans tenen quant que això hagi fet, hagi facilitat la vida d'aquests en relació amb els serveis públics, en relació amb les institucions que gestionen aquests serveis, etc.

Igualment, és a dir, vostè ha parlat que jo li havia dit que vostè perseguia la llibertat només a l'economia i a l'ensenyament, simplement he fet una al·lusió que només havia parlat, creia recordar, que només ha parlat de llibertat en parlat de llibertat econòmica i d'ensenyament.

Dues precisions que no tenen major importància.

Tenc unes notes aquí que voldria puntualitzar, sense afany de polemitzar excessivament. Jo el que em deman, en relació amb el tema de l'Administració Pública, que si no és la seva administració pública, de qui és, jo crec que sí, que han tengut temps, si no d'haver-la revolucionat, haver-li imprimit una dinàmica bastant distinta, perquè jo estaria d'acord amb el Sr. Cañellas si l'Administració de la Comunitat Autònoma fos simplement igual o lleugerament millor que la que vostè va heretar de l'Estat o de les Corporacions Locals, etc., etc., però és que jo tenc la sensació que és pitjor, que és més complicada, que està molt més burocratitzada, que, bé, és a dir, les denúncies que fan els ciutadans, que estan a la premsa, en relació, bé, aquí a aquesta tribuna ja s'ha alludit, amb cobrament de subvencions, etc., etc., són constants, i totes aquelles persones que tenen una relació amb aquesta administració, em pareix que està dins la percepció ciutadana que han sofert un increment de temps, de dilacions, de farragositat i de tramitacions administratives. Per tant, jo estaria en una predisposició de disculpar la seva actitud en relació amb l'Administració Pública amb els arguments que vostè ha utilitzat, si efectivament aquesta administració fos igual o lleugerament millor, però és que és pitjor, i, per tant, aquest empitjorament, jo crec que sí és una responsabilitat absolutament ineludible del seu Govern.

En qüestió a l'ordenació del territori, la manca d'horitzó global, és evident que la Llei d'Ordenació del Territori és una Llei instrumental, i com a Llei instrumental em pareix que a tots o a la majoria dels Grups

de la Cambra els pareix una llei satisfactòria i fins i tot bona que pot donar un gran joc a aquest tema que tant preocupa, com he dit abans, a l'opinió pública. El que passa és que amb l'aprovació de la Llei d'Ordenació del Territori s'han ajornat els debats sobre el contingut, sobre el model d'ordenació territorial i, com defensava aquí el Portaveu del Grup PSM-Esquerra Nacionalista hi ha coses que se substreuen al debat de les Directrius d'Ordenació del Territori i d'altres que s'hi sotmeten, i efectivament, jo també em deman per què. Perquè el debat i el reflex social sobre el model d'ordenació territorial de la societat de les Illes Balears demana és un debat no obert, és un debat que s'està substraent a l'opinió pública. I aquest és un fet que crec que s'ha de denunciar. Efectivament, la Llei d'Ordenació del Territori és una llei que permetrà aquest debat, permetrà la instrumentació d'unes Directrius Territorials, de Plans Sectorials i Zonals, etc., però també és cert que no ens pot servir d'excusa per no fer, per no haver fet al llarg d'aquests darrers quatre anys aquest debat que ens proposi l'horitzó global quant a ordenació del territori.

Tampoc no he dit, i un altre tant que cal apuntar al seu haver d'habilitat dialèctica, que quinze anys de dilació sobre el tema de la descàrrega de productes petrolífers, siguin responsabilitat d'aquest Govern, és que jo no ho he dit, jo he dit que són responsabilitats d'una manca de coordinació, la iniciativa de resoldre la qual correspon al Govern de la Comunitat Autònoma, correspon al Govern de la Comunitat Autònoma. I això és tot el que he dit, que la nostra societat no es mereix aquest càstig i, per tant, s'han d'instrumentar tots aquells mecanismes que augmentin el diàleg entre institucions, que malauradament ha estat un diàleg moltes vegades impossible per raons de pertànyer a àmbits ideològics o a àmbits polítics distints, entre determinades institucions d'àmbit local i la institució del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

No té raó en una cosa, Sr. Cañellas, no ens difereència que nosaltres vulguem un intervencionisme o un dirigisme cultural i vostès no, nosaltres tampoc no volem cap tipus de dirigisme ni intervencionisme cultural, precisament aquest és un dels temes que denunciem, aquesta superposició de nivells de govern que suposen la presència sobreposada i simultània de quatre polítiques culturals moltes vegades o en determinades ocasions, distintes, això el que està produint és una superposició de quatre dirigismes culturals, i en això nosaltres tampoc no hi estam d'acord, no hi estam en absolut, d'acord, però sí pensam que els poders públics tenen la responsabilitat de dinamitzar culturalment la societat, de provocar, si se'm permet l'expressió la creativitat, la creativitat dins l'àmbit literari, creatiu dels distints àmbits artístics, però també de les formes d'expressió que avui fan que la cultura sigui una cosa que va molt més enllà d'una simple acció administrativa de cultura, perquè la millor herència d'uns ciutadans, que la nostra generació, en definitiva, pot deixar als seus fills, és la capacitat d'entendre, d'assimilar i d'agafar el món i de ser capaços de respondre als reptes que són eminentment reptes culturals que té el futur de la nostra societat. El segle XXI ve carregat d'aquests tipus de reptes, i només en la mesura que nosaltres feim una societat fonamentalment culturalitzada, serem capaços d'haver fet que la nostra autonomia, haver demostrat que la

nostra autonomia sigui un conjunt d'institucions capaces de posar el nostre país a l'altura dels concerts de països capdavaners arreu del món. I això és un fet que només es pot aconseguir sobre una tasca de dinamització, de provocació cultural des dels poders públics, que no té res a veure amb dirigisme cultural.

Política turística, miri, jo crec que polítiques tendents a allargar la temporada, a canviar el contingut de l'oferta en relació amb la massa vacacional, la reconversió del sector que no diu ni cap on ni amb quins límits ni sobre quines bases, la definició de zones turístiques, la coordinació o la reestructuració de l'oferta, tot això configura una sèrie de mesures de política turística, però no un horitzó que ens defineixi, si no exactament, sí en línies generals el destí dels excedents que genera el sector, i perdoni, Sr. Cañellas, però la primera vegada que jo li he sentit parlar del destí d'excedents del sector turístic ha estat quan m'ha replicat. Perquè en el seu discurs d'ahir no en va dir ni una sola paraula d'aquest tema. Aleshores, jo, bé, veig que coincideix que els excedents del sector han d'anar a inversió en infraestructura, en el reequilibri de l'economia, a la reindustrialització, però no diu com, a través de quins mecanismes, quins mecanismes de la política del seu Govern faran que això, canalitzaran aquest tipus d'excedents cap a aquestes activitats.

Per acabar, una puntualització, en relació amb el tema d'acció social, efectivament, qualsevol pressupost, probablement, no basta, té raó, però simplement li vull anunciar, Sr. Cañellas, que des del nostre Grup Parlamentari i en la mesura que puguem, li demanarem i en la mesura que puguem li exigirem un increment substancial de les partides pressupostàries per a l'atenció dins la matèria dels serveis i de política social, un increment substancial de les partides pressupostàries per dotar, com hem dit abans, la nostra societat d'un element de progrés social, d'un element que no posi l'accent del progrés i del creixement estrictament en termes de creixement del producte interior brut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el senyor Candidat, Sr. Gabriel Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Sr. Quetglas, els que em coneixen des de fa molt de temps saben que som incapaç de passar tant de temps parlant seriosament. De manera que, ja que són vostès els més tendres en aquesta, per no dir els més joves, perquè n'hi hauria que s'ofendrien, els més joves a aquesta Cambra, em permeti que l'acudit, ja que no hi és el Sr. Cosme Vidal, l'acudit el faci jo avui. Si jo fos vanidós, avui me n'aniria més satisfet i més ample, perquè a la fi qualcú ha dit, cosa que jo no crec, però m'han alabat per primera vegada per una cosa que no m'havien alabat mai, d'habilitat dialèctica, fins ara sempre m'havien dit que era bastant travat i que no em sabia expressar amb freqüència, moltes gràcies, i ho ha dit dos pics, no un. I això sí que ho ha dit, de manera que ja em puc apuntar un altre tant.

Té raó quan diu que l'Administració és nostra, no n'hi havia d'altre, al Govern, érem nosaltres tot sols, per tant, en aquest sentit, efectivament, és la nostra administració, una administració desgraciadament heretada que tant de bo l'haguéssim poguda muntar d'u-

na altra manera, no vol dir que això sigui una garantia que estaria més ben muntada, però sí que, sense cap dubte, seria diferent. No estaria tan entremesclada, tan entrevarada, no tendríem tants de problemes com hem tengut per posar-la en marxa, no hauríem tengut tantes dificultats com hem tengut per poder saber amb qui comptàvem, amb què comptàvem, com hi comptàvem i com els havíem de dirigir, uns col·lectius tan heterogenis. De manera que, en aquest sentit, admet que sí, que hem tengut només dos anys i no hem pogut fer aquesta reforma, però que hi ha voluntat absoluta, i una part essencial del programa, de dedicar-lo a la reestructuració i a la reforma d'aquest funcionament administratiu, fins al punt que voldríem, si el Govern que jo formo té suport suficient per sortir a aquesta Cambra, dedicar un departament del nou govern, únicament i exclusivament per cercar, amb la col·laboració de tothom, amb la col·laboració dels qui ho coneixen des de dins, quines són les reformes que s'han de dur des del camp de la normativa, des del camp de l'actuació directa, per simplificar tota una sèrie de problemes, tota una sèrie de projectes que serà necessari dur a terme si volem que efectivament sigui àgil i dinàmica l'administració.

És cert que no tan sols estam, no està millor, sinó que està molts de pics, pitjor. Efectivament, hi ha moltíssimes de qüestions, superades dins l'Administració de l'Estat, no diguem com, però, eh?, però superades, no entrem a discutir de quina manera, però superades dins l'Administració de l'Estat, que quan han estat transferides a la Comunitat Autònoma, han tornat a cobrar una altra vigència especial en matèria de pagaments, en matèria de documentacions necessàries, molts de sistemes que l'Administració Central, pel fet de molts d'anys de dur una orientació havia superat, quan han passat a l'Administració de la Comunitat, han tornat a caure en el principi mateix d'aquí on varen estar, bé per aplicació de normatives legals absolutament, bé per la necessitat de controlar determinades actuacions per si un cas en aquest Parlament se'ns demanaven explicacions, que jo supòs que efectivament s'hauran de tornar a superar, però no per la via dels fets, com ho havia superat l'Administració Central, sinó per la via de la modificació de la normativa i feta des d'aquest Parlament. Sense anar més enfora, suposi només el problema que va representar que una normativa de caràcter general requerís que per a qualsevol subvenció es demanàs el NIF, i va resultar que en totes les Balears no hi havia absolutament cap associació ni juvenil, ni de tercera edat, ni esportiva, ni tal, que tan sols sapigués el que era el NIF, i va haver de representar tota una acció de tornar a refer tota una sèrie d'expedients, de tornar a posar en marxa tota una sèrie d'actuacions que, tan sols, per una cosa nimia, un detall nimi d'una actuació petita de la Comunitat, no vull dir que la sollicitud del NIF sigui nimia, sinó una acció com aquesta va retardar tantíssim l'Administració que va obligar a fer tres vegades la feina, i no dic si això és bo o dolent, simplement que hi havia situacions superades que després varen tornar a sortir.

Jo als temes de l'ordenació del territori no hi vull tornar entrar, jo li agraeix que reconegui que almanco els temes que vostè havia suggerit que eren un càstig per a aquesta Comunitat, almanco qualcun s'ha sol·licitat. Però sí vull tornar a incidir en el tema turístic.

Es a dir, certament, jo no vaig mencionar la paraula excedent, en tot el meu discurs no la trobarà, però crec que tant al llarg de les discussions del Pla de Reindustrialització en aquesta Cambra, al final de la Legislatura passada, que vaig assumir absolutament a l'hora de fer el programa de Comerç i Indústria i que vaig advertir que el reduïa al mínim, en benefici de no tenir-los asseguts aquí tantes hores més com haurien pogut estar si havíem de refer totes les discussions en aquest tema, hi havia darrera de totes aquestes actuacions una sèrie d'incentius per a la captació de capitals, d'aquí i de fora, com és natural, que darrera d'aquesta reconversió aconduïda a base de tota una sèrie d'accions, del que considerem que és l'estructura bàsica de la nostra actuació hotelera, turística de qualsevol esment, no només hotelera, sinó en totes les qualitats i en tots els serveis turístics, d'aquesta reconversió que hi ha, és cercar-li un al·licient a qualcú per a uns doblers que té, no els hagi d'anar a reconvertir a una banda, no els hagi d'anar a invertir a una altra banda, sinó que tinguin tota una sèrie de possibilitats de fer aquesta reconversió del nostre propi sector, a la recerca d'una major qualitat, a la recerca d'unes majors, noves i oportunes possibilitats de cara a la nostra oferta.

Jo li agraeix, i amb això acabo, que vostès es converteixin en la nostra consciència, en temes d'acció social, li agraeix perquè, com hem dit abans, qualsevol quantitat de doblers és insuficient, hi ha molta labor a fer, hi ha molt a coordinar i hi ha molt a aportar, jo l'únic que li puc dir és que al llarg d'aquests quatre anys passats, a pesar que no jutjam aquests quatre anys, però com que han dit que a un Candidat com jo se l'ha de jutjar no sols per les ofertes que fa, sinó per les ofertes més quatre anys d'acció, en aquests quatre anys passats, a pesar que els fons dedicats i destinats i posats en el pressupost de l'Estat per venir a la Comunitat Autònoma, destinats finalistes a aquests temes, que són les obligacions que nosaltres hauríem primordialment de complir, cada any venien disminuïts en percentatge realment seriosos, cada any nosaltres hem pogut fer, no sé com, el miracle d'augmentar les quantitats destinades a elles, sacrificant altres accions, per convertir i fer possible que aquest pressupost, no tan sols no minvès sinó que augmentés considerablement. I jo crec que hi ha bastants de sectors dels que es dediquen i dels que tenen al seu càrrec aquestes accions que podrien corroborar les nostres opinions, a part del que ja diuen per sí mateixos els pressuposts de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, estant assenyalada per a les vint hores d'avui la votació d'atorgament de confiança i veient, pel ritme dels debats, que això no serà possible, en compliment de l'article 82 del Reglament, em plau anunciar que la dita votació tindrà lloc una vegada finalitzat el debat.

Per continuar, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Francesc Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per segona vegada, som a una Sessió d'Investidura a la nostra Comunitat Autònoma, com a conseqüència d'unes eleccions celebrades amb llibertat, unes eleccions pròpies, unes eleccions de la nostra Comunitat Autònoma. I que

el poble, no hi ha dubte, que amb la seva participació, ha expressat, ha ratificat la seva voluntat d'autogovern a la nostra Comunitat. Pels que hem tengut l'honor de participar en el procés de construcció de l'Autonomia des de la redacció de l'Estatut, crec que per poc que sapiguem distanciar-nos de la brega política quotidiana, hem de reconèixer que el camí recorregut fins avui, fins a aquesta segona Investidura, és satisfactori. En aquest sentit, jo vull felicitar tots els Diputats i tots els Grups Parlamentaris aquí presents.

Però no podem dedicar massa temps a congratuacions de tipus institucional, perquè no basta veure el bon funcionament electoral de les nostres institucions, no basta veure que d'una manera normal i natural ens reunim aquí a elegir avui un nou govern, a elegir, millor dit, un nou President. També hem de tenir en compte que l'arrelament de les institucions autonòmiques passa necessàriament per la millora real de les condicions de vida, de la qualitat de vida de tots els ciutadans. I que sense aquestes millores, sense aquests resultats, l'Autonomia pot quebrar, l'Autonomia, si fracassa la confiança popular en ella, pot fracassar. I per aquí, els resultats de l'Autonomia, entrem ja en el que és la política, en el que és la gestió, les prioritats i les formes de governar. Per tant, entrem en el que és substantiu d'un debat en el qual el Candidat a President ha presentat el seu programa, la seva proposta de govern per a quatre anys.

El Parlament configurat per a les eleccions de juny i que avui exercirà una de les seves més altes funcions, la d'elecció del President de la Comunitat, és certament diferent de l'anterior. Hi ha una nova distribució de forces, hi ha un nou equilibri de forces polítiques, un nou disseny del ventall parlamentari. I, com que el final de la sessió d'avui està prou anunciat ja, és també sabut que el President no aconseguirà una majoria absoluta, que el President haurà de governar amb un govern de coalició minoritària. I no hi ha dubte, i el Sr. Cañellas ho ha dit, que si difícil és governar en minoria, i si difícil és també governar en coalició post-electoral, molt més difícil possiblement haurà de ser governar en unes circumstàncies que exigeixin juntar aquestes dues condicions. Però precisament aquesta condició de govern minoritari és la que dona al Parlament el paper més important, és la que dona al Parlament un paper central, no tan sols en el que és la seva tasca habitual, pròpia i inseparable de l'acció legisladora de la discussió i del debat, sinó també perquè del Parlament sortirà la direcció política i sortiran, també, no hi ha dubte, decisions polítiques. I en aquesta situació, la governabilitat exigeix una singular atenció per part del Govern al Parlament. No tan sols per cercar aquests grans acords o els acords puntuals per treure endavant les propostes de govern, sinó també per executar, per aplicar les lleis que aquí s'aprovin, per fer realitat els impulsos i les directrius que el Parlament marqui i que moltes vegades sorgiran de grups, de minories que no són les que donen suport al Govern. I, desafortunadament, aquesta és una experiència ja viscuda. L'anterior Govern, presidit per l'avui Candidat, no ha estat especialment preocupat per donar compliment als acords del Parlament, per facilitar l'acció dels parlamentaris, per sintonitzar amb inequívokes expressions de voluntat del Parlament, en relació amb la política del Govern. Estigui segur, senyor Candidat, que els problemes d'estabilitat del Govern, que els problemes de governabilitat de la Comu-

nitat Autònoma, si arriben a presentar-se, tindran com a únic origen i causa, una escassa o esbiaixada sensibilitat parlamentària del pròxim Govern.

Com és lògic, vam sentir amb la màxima atenció la totalitat del discurs del Candidat, i en el discurs no hi hem trobat senyals d'una nova voluntat d'acord, d'entesa, de col·laboració entre les institucions públiques, no hem vist, no hem sentit propostes, idees, canals per tal de millorar les massa deteriorades relacions amb el Govern de la Nació, no sabem si està o no d'acord, com s'ha estat a Catalunya, com s'ha estat al País Basc i a d'altres Comunitats Autònomes, amb la creació d'una Comissió de Cooperació entre el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i el Govern de la Nació que, de caràcter paritari i al més alt nivell, garanteixi una comunicació permanent i sigui el lloc regular per tractar qüestions de transcendència per a la nostra Comunitat, siguin o no competència de la Comunitat, que serveixi per vigilar el compliment dels convenis existents i plantejar les possibles desviacions o els nous convenis a subscriure, per estudiar noves transferències, per, en tot moment, poder establir fórmules de col·laboració i d'actuació conjunta. En una paraula, que pugui ser un instrument per superar les reiterades tendències a deixar-se endur per un sentiment d'auto-marginació i de victimitisme.

Igualment, Sr. President en funcions, senyor Candidat, són objecte de preocupació per als socialistes les relacions del Govern de les Illes Balears amb els Ajuntaments. Hi haurà un esperit d'equitat, de neutralitat institucional o continuarà el sectarisme i la discriminació dels darrers quatre anys? Diputats i Diputades, Il·lustres Diputats i Diputades d'aquest Parlament, aquí presents, han repetit a diferents pobles, durant la campanya electoral, que de guanyar les esquerres, els socialistes, les candidatures progressistes, segons els pobles, segons els casos, se'ls acabaria la mamella, sí, la mamella, o sigui les ajudes, les subvencions, les aportacions econòmiques. Amb la concepció que els Pressuposts de la Comunitat Autònoma o del Consell Insular de Mallorca, on són les mateixes les majories, són una mamella per corregir resultats electorals, quin país, senyor Candidat, podem construir? I ara, que el 70 % de la població de les Illes, més o manco, té batle socialista, més que mai estam preocupats per la possible continuïtat d'aquesta patrimonialització del poder autonòmic. Ahir, el senyor Candidat agràia als seus electors el suport rebut, electoral, jo esper que aquest agraiement no passi de ser una fórmula de cortesia, i no es tradueixi en cap tracte de favor en perjudici de les persones o dels municipis que no l'han votat. Segur que no serà així. Però, per si de cas, estarem vigilants, estarem a l'aguait, exercirem la nostra funció fiscalitzadora per evitar que, en funció dels resultats del juny, no hi pugui haver, en el futur, municipis de primera i municipis de segona.

En relació amb els Consells Insulars, només vull recordar que els socialistes hem impulsat i hem participat en tot moment en la redacció de la Proposició de Llei que va ser presentada al Parlament al final de la passada Legislatura, i que ha arribat el moment de la seva immediata tramitació, si els altres Grups que la van redactar, òbviament, hi estan d'acord. Sobre aquesta qüestió vull expressar el manteniment de la nostra disposició més oberta i franca de diàleg i de col·laboració, no tan sols per aprovar la Llei, sinó tam-

bé per posar en marxa el procés ja inajornable d'assignació de competències als Consells Insulars, i completar així, en benefici del ciutadà, la peça institucional més delicada de l'Estatut d'Autonomia, aconseguint el difícil equilibri entre Consells Insulars, satisfactoriament dotats en el competencial i en l'econòmic i que omplim les legítimes aspiracions de descentralització del poder polític i unes institucions unitàries, el Govern i el Parlament de la Comunitat Autònoma plenes, també, de contingut i de sentit.

Aquesta cooperació institucional cap endins de la nostra Comunitat, Govern, Consells Insulars i Ajuntaments, és necessària, no tan sols en relació amb la necessària equitat que eviti tractaments discriminatòris, sinó que també és necessària una cooperació per fer, per construir. No hi ha dubtes que a aquestes hores del debat, és difícil ja dir coses que no hagin estat tocades, però vull fer un esment especial a la necessitat d'un pacte cultural entre totes les institucions de la nostra Comunitat que faci l'esforç conjunt de dotar de la infraestructura i l'equipament cultural necessari i que aïlladament serà difícil d'aconseguir, que és necessari fer un esforç entre totes les institucions per superar l'analfabetisme, que és necessari fer un esforç en altres temes que el mateix Candidat ja ha tractat en el seu discurs, però que també han de ser a la ment de tots, com són els tractaments de les drogo-dependències, la Llei d'Acció Social, etc.

La construcció política i jurídica de la nostra Autonomia, el desenvolupament del nostre Estatut té encara moltes qüestions pendents, no tan sols en el tema que acabo de tractar dels Consells Insulars, i que no hi ha dubte que ha de tenir la màxima prioritat, no tan sols en relació amb les Lleis que tots coincidim a urgir i que van ser mencionades: la Llei de Funció Pública, la Llei del Síndic de Greuges, la Llei del Patrimoni de la Comunitat i, lògicament, la seva aplicació eficaç, que hem d'engegar el funcionament de la Sindicatura de Comptes. Però, precisament a causa d'aquesta encara necessària feina de desplegament de l'Estatut, de funcionament de les noves institucions, és pel que creim que és una mica prematura una reforma de l'Estatut, sense voler negar que hi pugui haver, sense dubte, qüestions, mecanismes, instruments que siguin millorables. Sembla que seria prudent tenir una més exhaustiva aplicació, una pràctica més globalment experimentada de tots els seus mecanismes, no obstant això li vull dir que estam oberts a estudiar conjuntament totes les qüestions que, per les quatre condicions de salvaguarda que el Candidat ha posat en la seva expressió, jo crec que molt meditada i, a la vegada, crítica, que deia que probablement hauríem de contemplar la possibilitat de revisar l'Estatut, crec que aquestes cauteles quatre vegades posades a la seva expressió de revisar l'Estatut, també expliquen que per part del Candidat contempla aquesta qüestió amb un gran esperit de prudència i de qüestió no urgent ni prioritària, situació que nosaltres, dins la màxima apertura per discutir totes les qüestions, aquestes llacunes i aquestes deficiències que s'avancen, compartim plenament.

Un altre punt important sobre el qual vull exposar la posició del Grup Socialista és el de les competències autonòmiques. La nostra posició és clara, en primer lloc, un exercici real i eficaç de les competències que es tenen, que fa dos, tres anys que van ser transferides i que, en molts de casos, no han estat ob-

jecte d'aplicació, que no hi ha hagut una actuació positiva de les possibilitats que donen, que hi ha àmplies competències, entenc que a quasi totes les Conselleries que estan sense explorar i sense estrenar. Aquesta crec que és la primera prioritat a dur endavant en matèria de competències. Per altra part, completar el llistat de les competències de la primera etapa i que van ser deixades de banda en algun cas, ja hi ha hagut una referència aquí, durant el debat al cas concret del ferrocarril, crec que per manca de voluntat negociadora, perquè, per desgana, perquè no es van saber superar a un determinat moment les dificultats, és un aspecte de les competències que considerem important, que pot donar una millora a un transport important per a la nostra illa de Mallorca i que, suposam que no hi haurà qüestions ideològiques en contra del transport públic que impedeixin arribar a un acord, acord al qual han arribat la majoria, si no la totalitat, de les Comunitats que tenien aquest tipus de ferrocarril, de via estreta. I, en tercer lloc, anar cap a l'ampliació de competències de forma selectiva i a partir de la gestió. El Candidat en citava tres de prioritàries; aigües, educació i sanitat o exactament supòs que vol dir INSALUD. Són, sense dubte, les més importants, la tercera, INSALUD, a la vista de les dificultats de les Comunitats Autònomes que l'han assumida, crec que hauríem d'anar en peus de plom abans d'anar a l'assumpció d'aquesta competència. En qualsevol cas, creim que s'ha d'anar avançant cap a l'ampliació competencial per la via dels convenis de gestió, molt especialment en matèria educativa, com han fet altres Comunitats Autònomes amb Estatuts pareguts, similars al nostre, convenis per gestionar l'educació compensatòria, la qual cosa ens permetria entrar, sense més dificultats, en el que va ser acord del Parlament de la passada Legislatura en matèria d'analfabetisme, anar avançant cap a la planificació educativa que, com se sap, és una de les més importants àrees de decisió dins el conjunt del sistema educatiu i que permet decidir on s'han de situar, on s'han d'emplaçar els nous centres educatius i quines han de ser les seves característiques per arribar fins als cicles educatius bàsics. De manera que, l'atribució per Llei Orgànica de la titularitat jurídica sobre la competència, coincideixi amb una presència real i eficaç de la Comunitat Autònoma en el sistema educatiu. Per tant, estarem per una política de consolidació de les competències actuals i d'ampliació de competències sobre bases sòlides de gestió. I, al contrari, no participarem d'una política que només cercàs enfrontaments, que només jugàs a fer oposició des del Govern de la Comunitat Autònoma al Govern de la Nació, perquè entenem que hi ha altres instàncies, i molt exactament les Corts Generals, on el Grup Popular, on Aliança Popular, pot practicar aquesta oposició al Govern de la Nació.

El discurs del Candidat, encara que construït amb bastants de tòpics, és indubtable que conté moltes propostes que són molt genèriques, però que difícilment són rebutjables, però la política no pot estar feta tan sol de paraules, senyor Candidat, Sr. President en funcions, la política necessita fets, necessita resultats. I entre les paraules i els fets del Candidat hi ha un abisme insalvable. *Facta non verba*, segons l'expressió clàssica llatina, i els fets de quatre anys no són conciliables amb les paraules d'ahir. És més, moltes paraules d'ahir són paraules de fa quatre anys, per tant, quina és la credibilitat d'aquesta oferta? Ara, el senyor Can-

didat ja no pot gaudir de cap tipus de benefici del dubte, el Candidat ja no és un desconegut, ha estat President quatre anys, tots sabem el que ha fet i el que ha deixat de fer, quins són els seus suports socials i econòmics, quina és la seva preocupació cultural, quina política urbanística de cada dia amaga la fullaca de les grandiloqüents declaracions planificadores. Quina ha estat l'Administració que ha creat, encara que sigui un tema que ja hagi contestat prèviament. Coneixent aquestes qüestions, aquestes realitats, només podem concloure que el Candidat practica un verbalisme excessivament demagògic i buit, que només provoca la incredulitat.

Ens proposa reiteradament la necessitat d'una col·laboració, d'un diàleg parlamentari permanent. Proposta segurament interessada i procedent de la seva visible debilitat parlamentària, i probablement més destinada al Grup, diguem-li frontissa del CDS, que no al Grup Parlamentari Socialista, però, en qualsevol cas, malgrat no hi hagi una voluntat negociadora o no hi hagués una voluntat negociadora amb tota l'oposició, benvinguda sigui la proposta, quan comencem a caminar veurem fins a quin punt podem compartir el camí. Nosaltres estam oberts al diàleg, estam disposats a col·laborar, a construir les institucions de la nostra Autonomia, a resoldre els grans problemes de la nostra Comunitat, de la cultura, del turisme, de l'agricultura, de l'ordenació del territori i de la defensa del paisatge, del benestar, en general, de la població, com ho hem fet sempre, des de les nostres posicions, des de la nostra representació popular, des del nostre paper d'alternativa progressista al Govern de dretes que el Candidat formarà.

Però perquè el diàleg que ofereix es pugui produir, fa falta un clima, una forma de governar diferent. S'hauria d'aconseguir rompre la identificació que existeix entre Govern de dretes i, si se'm permet l'eufemisme o l'expressió edulcorada, la poca pulcritud al maneig dels doblers i de les influències del poder públic. Facin un esforç per evitar-nos el deure de dur aquí qüestions que tan desagradables són per als Diputats que les plantegen com per als membres del Govern i que, a més, segur, que no fan més que debilitar la confiança dels ciutadans en les institucions democràtiques. Volem ser constructius, no ens obliguin a ocupar-nos de qüestions aspres i agres relacionades, no tant amb els objectius de l'acció política, sinó amb la forma de governar.

Però, a la vegada, el diàleg, la voluntat d'arribar a acords no és una vàlvula unidireccional, no és un camí d'un sol sentit, és un camí d'anada i de tornada, i nosaltres també demanam un mateix esperit, un mateix diàleg per a les propostes legislatives, d'impuls a l'acció del Govern, de directrius polítiques que plantejgi el Grup Parlamentari Socialista per dur a la pràctica a través del Parlament. Nosaltres pretenim que una part substancial del nostre programa electoral és perfectament assumible per la via del diàleg, per totes les forces aquí presents, el nostre és un programa autonomista, progressista i solidari que ha merescut un suport important de la població, minoritari, però important, pensat per a un únic destinatari, el poble, i amb un únic objectiu, millorar la qualitat de vida i incrementar els nivells de benestar. Aquest és el paper d'oposició que ens proposam practicar durant la Legislatura que comença, una oposició vigilant, impul-

sora, dialogant, crítica, però, a la vegada, alternativa i constructiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el senyor Candidat, Sr. Gabriel Canellas.

EL SR. CANELLAS I FONTS:

Sr. President. Sr. Portaveu del Grup Socialista. Hi ha una nova distribució de forces, això és evident, hi ha unes forces que hauran de jugar un paper decisiu a l'hora, per què no dir-ho així?, de donar la raó a un i llevar-la a l'altre, això és evident. No hi ha majories clares, és cert, i qualsevol ho veu, el que a mi no em pareix normal és que després d'aquests quatre anys que hem passat, avui només hagi canviat en la seva exposició el to de veu. Fa una estona, el representant d'Esquerra Nacionalista, em deia que no m'enfadàs, li garantesc que no m'enfadaré, motius, crec que n'hi hauria prou. Dic que n'hi hauria ben prou, perquè el seu començament, de l'exposició d'avui, i no em refereixo a les primeres paraules, que sí han estat molt amables, em perdonarà, però crec que no és de rebut.

Si durant quatre anys, que jo em pensava que veníem a parlar dels altres quatre, però sempre acabam parlant dels quatre passats, si durant quatre anys hem parlat que hi havia falta de coordinació entre les institucions, en concret, falta de coordinació amb els municipis, jo crec que al final hem de dir les coses pel seu nom, en tot moment s'ha dit que només hi havia falta de coordinació amb un municipi, perquè pens que totes les actuacions més importants d'aquest Govern s'han fet via uns decrets que fixaven unes condicions per assumir unes realitzacions en comú entre les distintes institucions, i el qui s'hi acollia, tenia possibilitats de dur a terme unes realitzacions, i el qui no s'hi acollia, no en tenia, de possibilitats. I ja no parlo de l'acció que s'ha realitzat des dels Consells Insulars, que altres hi haurà que surtin en el seu moment a defensar l'acció de cadascun dels Consells Insulars i no crec que s'hagi de menester que jo rompi ara cap llança en funció d'aquestes actuacions, però jo crec que no hi ha cap ajuntament, de cap municipi d'aquestes illes, a excepció d'un, que pugui dir que hagi anat al Govern i no hagi trobat resposta adequada a les seves actuacions, a les seves peticions, independentment que el color polític de qui governava en aquell municipi fos del Partit Socialista, fos dels Independents, d'un o altre sentit, fos del Partit Socialista Mallorquí, que qualcuns en tenia, fos d'Unió Mallorquina, o fos qui fos, ni de cap illa, simplement s'ha volgut crear l'enfrontament entre un municipi que no s'ha acollit a cap d'aquestes peticions, absolutament a cap, i el Govern de la Comunitat i, sense cap dubte, no ha quedat pel Govern de la Comunitat, perquè quan s'han exposat, via Decret, les condicions per acollir-se a uns beneficis, qui no s'hi acull és perquè no vol.

Però treure aquí i avui una cosa tan poc oportuna com si guanyar uns o guanyar els altres serà, representarà perdre la mamella, jo crec que al final, entre tots, arribarem a rebassar el concepte del que és fer política i la capacitat d'entendre quina és la nostra funció quan assumim aquesta responsabilitat. Patrimonialitzar el poder, i ens ho diuen vostès, avui i aquí, quan és opinió generalitzada que si qualche càstig han tengut, de caràcter electoral, és precisament per aquesta pa-

trimonialització del poder, exercida al llarg dels darrers anys, i, no, la frase no és meua, però hi vull passar per alt, ho vull deixar anar. Vull entrar en aquesta altra nova concepció que hem de tenir cara a aquests pròxims quatre anys.

I, en aquest sentit i en aquest moment, inclouré dins això, que deix a part el tema del tractament dels doblers, ja hi tornam a ser, perquè si vostè diu que durant la campanya qualcú ha parlat de la mamella, n'hi ha d'altres que han parlat de les mans brutes. Deixem estar aquests temes aquí on estan, deixant-los a cada moment amb el judici que ha fet d'aquestes dues accions puntuals de la nostra política el poble d'aquestes illes, i no entrem nosaltres a complicar-li i a esmenar-li la plana a aquells que saben realment el que els convé.

Com que, per altra banda, en els únics punts concrets amb què vostè ha entrat ha estat en l'explicació, no del que el separa del meu programa d'Investidura, sinó del que és la base fonamental del seu programa electoral, que són aquests tres temes bàsics, que és prematur modificar l'Estatut; que primer cal desenvolupar competències que tenim, segons, que cal assumir aquestes poques que ens queden del primer tram, un moment, sempre i quan la negociació sigui prou convenient per a aquestes illes, si no, no, si el ferrocarril l'he d'assumir amb un valor zero i amb un dèficit de 200 milions de pessetes, no l'assumiré, mentre la discussió duri i el pugui arribar a assumir amb unes condicions millors, a no ser que aquest Parlament m'obligui al contrari en funció del meu caràcter minoritari.

Ha dit ben clar no a assumir altres competències, que jo no he dit les tres més importants ni les tres més prioritàries, n'he dit simplement tres, per no haver-les d'enumerar totes, les tres, tal vegada, les de més volum, les que més es veuen, però no les més prioritàries, en poden venir d'altres no tan importants i ser tan prioritàries com aquestes.

Deixem, idò, que de tota la seva intervenció, jo en destaquí solament dues paraules, d'avui endavant no als enfrontaments, que seria una cosa realment ben dita. No als enfrontaments i sí a cercar aquest benefici del poble balear que vostè ha anunciat com la finalitat màxima que crec que també l'assumim tots. Sí que de l'actuació entre tots els Grups Polítics millorem el nivell de vida, treguem un programa fet pel poble, perquè el nostre també ho és, i que entre tots, d'aquesta acció aconseguim que aquest programa, que jo com a Candidat els vaig presentar i que és buit, s'ompli al llarg d'aquests quatre anys, i així realment el poble ens ho agrairà a tots, i no com ha passat ara, només a uns i als altres, no.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Francesc Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. El poble ho ha agrait a part repartides, ni vostès han tingut tanta victòria, que estan en situació pitjor que fa quatre anys per governar la Comunitat, ni nosaltres hem tengut tanta derrota, que, al cap i a la fi, tenim 109.000 vots en aquesta Comunitat, no són suficients per governar, però són una quantitat important, que ja voldrien, supòs, els altres tres Grups d'aquesta Cambra, tenir representacions paregudes. Per tant, cadascun tenim la representació que

ens correspon i farem aquí, al Parlament, el paper que ens correspon. Sr. Cañellas, no ens han guanyat per onze a zero, ens guanyat per sis a cinc, està bé, però, res més, se n'han dut els dos punts, però també n'hem marcat cinc.

El nostre programa electoral no era el tema de discutir aquí avui, tampoc no he cregut oportú venir a discutir mesura per mesura el seu discurs, ho han fet altres Portaveus i ho han fet brillantment, jo crec que era més oportú plantejar aquí unes idees genèriques que ho lligassin tot, que fossin l'esperit del que ha de ser la nova Legislatura, i és inevitable per plantejar un esperit d'una nova Legislatura amb un Candidat que és un President en funcions, que ha estat el President durant quatre anys, fer unes referències al que han estat les bèsties negres dels quatre anys passats, per evitar que es tornin a reproduir en els quatre anys pròxims. Per tant, tant de bo aquesta, diguem, no haver-se enfadat, però quasi en aquest tema, tant de bo que per la seva part i per la meua sigui la darrera vegada que hagi de mencionar determinades qüestions en aquest Parlament, però he cregut que era necessari fer aquestes mencions avui, era necessari avui, si és possible, tancar una etapa, altra qüestió és, Sr. President, que siguin creïbles les seves propostes de política pràctica, de política operativa, nosaltres creïm que no ho són. Creïm que no ho són perquè hem vist quatre anys amb les mateixes propostes, i hem vist com s'anaven ajornant, com no s'aplicaven, com cada dia es feia una política distinta i contradictòria, plenament contradictòria en el dia a dia amb els grans plantejaments genèrics que es duen aquí i que eren la gran ideologia que tractaven de transmetre, i que nosaltres creïm que no es correspon a la seva realitat política, però açò ja ho anirem veient perquè ja també ho hem vist els quatre anys, i per això nosaltres estam absolutament oberts a tot diàleg, oberts a tota col·laboració, en aquest Parlament no ha faltat mai la col·laboració del Grup Parlamentari Socialista quan s'ha volgut, la Llei de Consells Insulars ha arribat al final, ha durat molt, però ha durat molt per a tothom, ha durat molt, però el Grup Parlamentari Socialista hi ha estat fins al darrer dia, fins que s'ha presentat, i així amb totes les qüestions, aquí on d'una manera conjunta s'ha volgut fer feina. Per tant, aquesta és la situació. El nostre programa electoral, Sr. President, Sr. President en funcions, Sr. President a partir de divendres, el nostre programa electoral vostè el coneix, és un programa electoral molt complert, segurament i per pura immodèstia el més complert de tots els Grups Parlamentaris o de tots els Partits presentats a les eleccions, segurament, excessiu, excessiu, un programa que té, no sé, qualcú les va comptar, quatre-cents no sé quantes mesures concretes, no els tres criteris de col·laboració entre les institucions, d'honestedat en la gestió pública i d'eficàcia que, efectivament, han de ser criteris directors i ho consideram important, però aquests estan emmarcats dins totes aquestes mesures concretes que ja vindrà oportunitat, dia a dia, de contrastar les diferències i de congratular-nos en les coincidències, però, precisament avui era imprescindible marcar aquest esperit.

I realment, he d'insistir, perquè no puc acceptar les seves explicacions, he d'insistir que no tots els ajuntaments han trobat les mateixes oportunitats, que uns han trobat facilitats i els altres se'ls ha aplicat la legislació vigent, com diuen els funcionaris en el seu

llenguatge habitual, que uns han trobat acceleracions per dur endavant els seus projectes, i uns altres no han trobat més que frenades, efectivament a ningú no se li ha dit, tu no tindràs aquests tipus d'ajudes, però n'hi ha hagut que han tingut ajudes extremes, que han tingut ajudes no reglades, ajudes discreccionals, i altres no les han tingudes mai. Això ara és més important que mai, ara és més important que mai, quan ja hi ha una gran quantitat d'ajuntaments que no seran de batle de la majoria que vostès tindran, és especialment important i li puc assegurar que estarem especialment vigilants, com li deia anteriorment, que es compleixi aquesta escrupolosa neutralitat de les institucions, davant les necessitats dels ciutadans que lliurement han elegit uns batles o han elegit unes majories que han donat lloc a uns batles que no corresponguin amb el Govern de la Comunitat.

Un tema concret que aquí es planteja i que, bé, tal vegada no mereix un comentari dins aquest tipus de consideracions tan generals i tan serioses. El tema del ferrocarril de via estreta, jo estic absolutament d'acord amb el que es planteja, que són necessàries unes compensacions econòmiques per un dèficit, però si altres comunitats han aconseguit, han negociat i han arribat a un acord amb aquestes compensacions econòmiques, per què la nostra Comunitat fa tant de temps que ja ha abandonat absolutament aquesta negociació? Em sembla que no hi ha un interès, és poc justificable, realment, aquí, és clar que no hi ha hagut un acord, però, hi ha hagut una voluntat insistent en arribar a aquest acord? Crec que a partir de la pròxima setmana s'hauria de reiniciar aquest tema, per veure si, tal vegada, el que no s'ha fet en quatre anys, resulta que en un mes es pot resoldre, i és una qüestió més que pot donar un bon servei a la nostra Comunitat.

Per altra part, Sr. President, l'esperit del meu discurs, a pesar d'aquestes declaracions, que no li han agradat i que era, per la nostra part, obligat fer, és un esperit absolutament constructiu, és un esperit absolutament de fer feina en aquest Parlament, com li deia, probablement vostè, el seu Partit no compti amb nosaltres a l'hora de dur endavant aquest tipus de diàleg, o només hi compti quan es donin circumstàncies molt especials que el duguin a haver, quan se li hagin tancat altres portes, el nostre esperit és genèric, nosaltres estam oberts a la col·laboració, a la col·laboració amb el Grup del Govern i a la col·laboració amb els altres Grups, per dur endavant iniciatives, per dur endavant propostes, per legislar, per modificar les propostes de llei que dugui el Govern, en una paraula, per jugar el paper, al Parlament, que ens correspon i per influir en la política de les Illes des de la nostra responsabilitat parlamentària. Nosaltres no tindrem, òbviament el poder executiu, però tenim un pes important dins aquest Parlament i el volem jugar, perquè es dugui endavant, perquè es noti, perquè per això, precisament, vostès són un govern en minoria. I per això també insistia en l'important que és a la pròxima Legislatura que les decisions que es prenguin en aquest Parlament, que les iniciatives que aquí s'aprovin, que les lleis que aquí es promulguin, hi hagi una voluntat de dur-les endavant i d'executar-les per part del Govern, voluntat que, desgraciadament, l'experiència és negativa, no hi ha hagut una generalitzada voluntat de complir els desitjos, la voluntat, les expressions del Parlament, i crec que és imprescindible que en aquesta Legislatura, si aquest esperit de diàleg que

es planteja d'una manera reiterada té realment un fons, un fonament, és imprescindible que canviï i que es torni en una postura positiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Candidat, Sr. Gabriel Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Senyor Candidat, senyor Portaveu —ja no sé ni el que dic—, senyor Portaveu, quasi quasi ho havia arreglat, en la segona intervenció, quasi quasi ho havia arreglat, llàstima que al final, la darrera frase no hagi estat molt afortunada. Però com que jo crec que a un moment determinat s'ha de tallar amb aquest tipus de controvèrsia, jo em quedo únicament i exclusivament amb aquella que més agradable sigui per acabar una sessió com la d'avui, aquella que vostè mateix ha anunciat i que ha dit que això és l'inici de l'esperit de la nova Legislatura, no en absolut el de la vella, nosaltres hi farem, per part nostra, tots els nostres millors esforços.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari AP-PL, té la paraula el Sr. Josep Maria González Ortea, Portaveu del Grup.

EL SR. GONZALEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. El Grupo Parlamentario de Alianza Popular y del Partido Liberal ha presentado a esta Cámara un Candidato a la Presidencia del Gobierno de la Comunidad Autónoma para los próximos cuatro años, y lo ha hecho por entender que el respaldo popular obtenido en las pasadas elecciones, que supuso para nuestra coalición, además de una importante subida en el número de votos, la obtención de la mayoría relativa de los mismos, se debía fundamentalmente a dos razones, la primera, la definición clara de unos objetivos políticos acertados, próximos a las necesidades y apetencias de un número importante de ciudadanos, y la segunda, la confianza en que un Gobierno presidido por el Sr. Cañellas sería capaz de alcanzar los inmediatos y de avanzar en la consecución de los más alejados, por el camino emprendido en la Legislatura anterior. Se trataba entonces de poner en pie unas estructuras institucionales en el marco de la Constitución y del Estatuto de Autonomía y, a partir de ellas, construir una administración compuesta con retazos de la Administración Periférica del Estado, la del Consell General Interinsular, inmediato precedente autonómico y la de nueva creación, conectándola con las Administraciones Local y Central, asimismo cambiantes, y todo ello procurando el mínimo daño para el administrado y para las recién nacidas instituciones autonómicas, y con un exquisito cuidado, por cierto, de evitar que la simpatía o antipatía política del funcionariado primara sobre su profesionalidad. Era necesario llevar al convencimiento de cada una de las islas que con absoluto respeto a su peculiar idiosincrasia y sin perjuicio de dotar a cada una de los instrumentos de autogobierno que su capacidad permitiese, la Comunidad Autónoma balear era el marco común más adecuado, y que la suma de las potencialidades de las islas, multiplicaría la del conjunto.

Había también que diseñar unas líneas de gobierno descansando en los principios políticos que infor-

man a nuestro Grupo, la subsidiaridad del estado, frente a la iniciativa privada, en lo económico, y también en lo cultural, en lo social, en lo educativo y en lo recreativo, todo ello desde un férreo control del gasto público. El estímulo de la inversión y la estimulación de la investigación científica y técnica, la animación de la vida cultural, el apoyo a cuantas actividades venga a impulsar a la sociedad y encaminarla hacia mayores niveles de progreso, la creación de la infraestructura necesaria para garantizar por una parte la posibilidad de desarrollo de estas iniciativas y, por otra, el ejercicio de la libertad, finalmente, aunque no la menos importante, la corrección de los desequilibrios a los que un ejercicio absoluto de la libertad individual llevaría y la asistencia y protección de los que no están en condiciones de competir.

El programa de Gobierno que ayer nos expuso el Candidato, para los próximos cuatro años, parte ya del hecho incuestionable de que las instituciones están creadas y vivas, la nueva administración autonómica, en funcionamiento, el sentimiento común de lo balear es algo más que bellas palabras; el ejercicio de las competencias asumidas paulatinamente del Gobierno Central ha ido adecuándose a una forma propia y distinta de gobierno, no solamente en sus aspectos estrictamente políticos, sino también en los geográficos, históricos, culturales y sociales. Pero como el Candidato nos recordaba, queda aún un largo camino por recorrer, y así hemos escuchado con satisfacción, cómo se desgranaba un programa de futuro que, en línea continuista, se adentraba en las raíces de nuestra problemática. La primera cuestión es la de atender a nuestro desarrollo autonómico pleno, mediante la asunción de nuevas competencias y la transferencia o delegación a los Consells Insulares de cuantas demande su interés, desarrollo en el que observamos un decidido empeño de acercar los centros de decisión a los problemas sin que ello vaya reñido con una concepción clara de nuestra incardinación en España y en Europa, alejada por igual de políticas cantonalistas o de campanario. La segunda cuestión es la política de desarrollo de las libertades públicas o, lo que es lo mismo, la auténtica política de progreso, lo que nosotros entendemos como auténtica política de progreso. Se atendía aquí a los grandes problemas inmediatos, como son el desempleo, para frenar el cual se confían los esfuerzos de todos mediante el estímulo a la inversión pública y a la privada, segura generadora de puestos de trabajo, y se hace mención especial a la contratación de jóvenes, en un decidido empeño de reducir el paro juvenil y los graves traumas que ello origina, la seguridad ciudadana cuya deficiencia lastra hoy pesadamente a nuestra sociedad, que ve recortar sus posibilidades de residencia, de desplazamiento, de trabajo, de esparcimiento, ante el temor de sufrir daños materiales y personales, sin que ni siquiera pueda confiar en una justicia ágil, amplia y garante de sus derechos. Cabe pensar en este capítulo partiendo en la labor de coordinación de las policías locales que nos anunciaba el Sr. Cañellas, la posibilidad de alcanzar en el futuro un mayor protagonismo del Govern Autónomo.

La educación, tema en el que la posibilidad inmediata de asumir competencias permite al Candidato plantear una política a la que el Grupo de Alianza Popular y el Partido Liberal, no sólo prestará todo su apoyo, sino que urgirá su puesta en marcha y su de-

sarrollo. La cultura en la que hemos oído poner el acento en dos características fundamentales, la dinamización sin dirigismos de la música, del teatro, del libro y de la imagen, y una especialísima atención a lo que por ser propio y distinto, es causa de una mayor sensibilidad para el ciudadano balear: la recuperación y consolidación de su gran patrimonio histórico artístico, no podemos olvidar que nuestra Comunidad Autónoma tiene una densidad monumental de monumentos arqueológicos que es la mayor, de las mayores de toda España, y el tema de la lengua catalana, en desarrollo de la Ley de Normalización Lingüística.

En cuanto a la sanidad, es un tema en el que se entiende que lo insuficiente o lo erróneo puede convertirse en trágico y que la resolución de los problemas que plantea exige una eficaz coordinación administrativa y una legislación nacional y autonómica complementarias, una parte importante de este capítulo, se dedica al tema de la prevención y tratamiento de la drogo-dependencia, tema este que junto con el del paro y la inseguridad ciudadana, constituyen las más serias preocupaciones del hombre de hoy. La acción social concluye el diseño de la política de libertades que tiende a hacerlas posibles y efectivas para quienes requieren un tratamiento especial por su edad, por los servicios prestados a la sociedad, por sus deficiencias físicas o psíquicas, por su estado de salud o por cualquier otro motivo que los margine de una sociedad muchas veces injusta o incapaz de entender su situación.

La definitiva consolidación del nuevo régimen autonómico sirve de base, al igual que el conjunto de políticas que aseguran un desarrollo de la libertad individual para el crecimiento de la prosperidad y, en ese camino, el Candidato propone las políticas de ordenación del territorio, turismo, industria, agricultura y transportes. La ordenación del territorio abarca una extensa temática en la que como norma general se busca el equilibrio entre la construcción y la conservación, la construcción de viviendas, de carreteras, de puertos y de sistemas de abastecimiento de agua es imprescindible para la creación de riqueza y para su distribución racional. La multiplicación de comunidades bien alojadas, bien abastecidas y comunicadas origina un flujo de bienes y servicios que redundan en beneficio de todos y sin el cual la actividad económica o no existe o se concentra en manos monopolistas y caciquiles. El Candidato nos propone en todos estos campos medidas concretas y coherentes con lo hecho en la Legislatura anterior, enumerándonos también, en este Capítulo, en la búsqueda del antes citado equilibrio, una serie de acciones encaminadas a la protección y conservación del medio que nos rodea. La naturaleza es un bien escaso y, por ello, económico, su degradación conduce, inevitablemente, a la del hombre, y, en consecuencia, quien crea en el futuro debe forzosamente unirse a la batalla para la protección de nuestro suelo, de nuestro mar, nuestra vegetación y nuestro aire, y estar dispuesto, también, a asumir los costes de esta protección. El Sr. Cañellas nos enumeró ayer medidas medioambientales de protección del litoral, de política hidráulica y de lucha contra la contaminación, y unidos a él, Sres. i Sras. Diputados, las defenderemos con firmeza, no lo duden, en esta Cámara.

Especial hincapié hizo el Candidato en todo el con-

junto de actividades que desarrollará su política turística, al ser este sector vital para el auge económico de nuestras islas, como tanto se ha repetido aquí, hoy, insistiendo en algo que resulta fundamental cual es el acuerdo común a todas las fuerzas políticas en los parámetros básicos que deben regirla y que empiezan por insistir en la búsqueda, nuevamente, del equilibrio entre el crecimiento y la conservación del medio, la coordinación, con otras administraciones y entidades públicas y privadas y la elevación al rango universitario del enorme caudal de conocimientos y experiencias en la materia existente en las Islas, tema del cual, por cierto, nos ha sorprendido hoy que los distinguidos Portavoces de otros Grupos Políticos no hayan comentado. La prudencia aconseja, no obstante, tratar de disminuir el peso relativo del sector turístico en el conjunto de la economía insular, al ser éste un factor de inestabilidad, para ello, el Sr. Cañellas nos propone la vía mejor, la de impulsar los sectores industrial y agrícola. El primero, mediante la vía de acometer decididamente el desarrollo del Plan de Industrialización aquí aprobado, en la pasada Legislatura, basado en una política de estímulo a la iniciativa privada y lejano de estériles tentaciones de suplantarla. En el contexto de nuestra entrada en el Mercado Común resulta evidente que se hace necesario acrecentar la competitividad industrial y comercial de las Islas. El sector agrícola y ganadero constituye, no sólo un previsible factor de estabilidad también para la economía balear, sino una fuente de injusticia en la distribución del trabajo, y de la renta, sobre todo, que de él se deriva, que de él se obtiene, es quizás por ello, aquí, donde hemos podido comprobar una mayor preocupación por parte del Candidato, yo diría que un mayor calor y una mayor convicción en continuar una labor ya iniciada que satisfaga las esperanzas, tantas veces truncadas, de los hombres y mujeres del medio rural.

El tratamiento monopolista y estratista de los transportes de viajeros interinsulares y de las Islas con la Península, así como las tradicionales dificultades derivadas de la falta de transparencia en los mercados de transportes de mercancías, hacen difícil abordar, yo diría casi que imposible, abordar una verdadera política de transportes que no pase por el entendimiento con la Administración Central, desgraciadamente sorda en muchas ocasiones, a las llamadas de las administraciones insulares. El Grupo que represento insistirá ante este Parlamento en su petición de respaldo al Gobierno del Sr. Cañellas, si éste obtuviera su confianza, ante el Gobierno de la Nación en aquellas demandas que tiendan a mejorar la actual situación de nuestras comunicaciones.

El Candidato compromete finalmente una dedicación muy especial a lograr que nuestra Administración Autonómica llegue a ser un servicio, un instrumento eficaz al servicio del ciudadano, huyendo de lo que lamentablemente ha venido siendo común en muchas otras, convertidas en obstáculo para quien las mantiene con el dinero de sus impuestos, o, lo que a mi juicio aun es peor, en instrumento al servicio particular de los que en cada momento las gobiernan. No es sencillo el compromiso, pero a él nos adherimos con entusiasmo ya que este objetivo, por sí solo, justificaría, a mi juicio, la existencia de unas instituciones autonómicas. No dudamos tampoco contar con la colaboración de todos los demás grupos de esta Cámara para la necesaria simplificación legislativa que, sin

duda, deberá abordarse para la consecución de este fin.

Y sólo me resta decir que proponiendo y dando nuestro apoyo al Sr. Cañellas para ser investido Presidente de la Comunidad Autónoma, el Grupo de Alianza Popular y el Partido Liberal cree responder a los deseos de un sector mayoritario de electores que expresó en las urnas el pasado 10 de junio, pero también cree obtener para todos, todos y cada uno de los ciudadanos de las Islas Baleares, unas mayores cotas de bienestar y de felicidad, objetivo este que, en definitiva, nos ha empujado a todos nosotros, Sras. y Sres. Diputados, diría, Ilustres Sras. y Sres. Diputados, a la acción política.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el senyor Candidat, Sr. Gabriel Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sr. President. Aprofitant un torn a què tenc dret, no voldria retirar-me cometent la descortesia de deixar d'agrair al meu Grup, a aquest que m'ha designat com a Candidat seu per estar avui aquí, per pujar una altra vegada a aquesta tribuna. No voldria deixar d'agrair-li, dic, l'oportunitat i al mateix temps, l'honor, independentment de quin sigui el resultat de la votació que vengui a continuació. A ells, al meu Grup i al d'Unió Mallorquina, que ja ha anunciat el seu suport, vagi per endavant, com per a tots els altres, el compromís de fer el necessari, en tot moment, des de la meva capacitat, per ser creditor, haver estat designat Candidat i haver pogut presentar tot un programa d'accions que esperam tengui el seu suport i per al qual, des d'ara, a tots els demanam la seva ajuda, perquè serà necessària l'aportació de tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabades totes les intervencions i d'acord amb el que preveu l'article 86 del Reglament de la Cambra, passarem a la votació pública per crida, que, segons l'article 87, es farà de la següent manera: un Secretari anomenarà els Diputats, i aquests respondran «sí», «no», o «abstenció». La crida es realitzarà per ordre alfabètic de primer llinatge, començant pel Diputat el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern de la Comunitat Autònoma que siguin Diputats, així com la Mesa, votaran al final.

Per tant, jo prec al Sr. Secretari si vol procedir a treure una bolla per saber el nom del Diputat o Diputada que iniciarà la votació.

Ha sortit el número 23, correspon iniciar la votació per la Il·lustre Diputada Sra. Maria Antònia Munar

Sr. Secretari, procedeixi a iniciar la votació.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Munar Riutort, Maria Antònia.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Nadal Aguirre.

EL SR. NADAL I AGUIRRÉ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Miquel Oliver Massutí.

EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Orfila Pons, Ramon.

EL SR. ORFILA I PONS:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Pere Palau Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Miquel Pascual Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Bartomeu Planells Planells.

EL SR. PLANELLS I PLANELLS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Damià Pons Pons.

EL SR. PONS I PONS (DAMIA):
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Tirs Pons Pons.

EL SR. PONS I PONS (TIRS):
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Francesc Quetglas Rosanes.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joaquim Ribas de Reyna.

EL SR. RIBAS I DE REYNA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Carles Ricci Febrer.

EL SR. RICCI I FEBRER:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Andreu Riera Bennasar.

EL SR. RIERA I BENNASAR:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Llorenç Rus Jaume.

EL SR. RUS I JAUME:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Salgado Gomila.

EL SR. SALGADO I GOMILA:
Sí.

- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Fernando Saura y Manuel de Villena.
- EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Vicenç Serra Ferrer.
- EL SR. SERRA I FERRER:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Bernat Trias Arbós.
- EL SR. TRIAS I ARBÓS:
Abstenció.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan Francesc Triay i Llopis.
- EL SR. TRIAY I LLOPIS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Narcís Tudurí Marí.
- EL SR. TUDURÍ I MARÍ:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Andreu Tuells Juan.
- EL SR. TUELLS I JUAN:
Abstenció.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Josep Tur Serra.
- EL SR. TUR I SERRA:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Isidor Torres Cardona.
- EL SR. TORRES I CARDONA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Valentí Valenciano López.
- EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan Verger i Pocoví.
- EL SR. VERGER I POCOVÍ:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Guillem Vidal Bibiloni.
- EL SR. VIDAL I BIBILONI:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joana Aina Vidal Burguera.
- LA SRA. VIDAL I BURGUERA:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Cosme Adrover Obrador.
- EL SR. ADROVER I OBRADOR:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Josep Alfonso Villanueva.
- EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Miquel Capó Galmés.
- EL SR. CAPÓ I GALMÉS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Jaume Carbonero Malbertí.
- EL SR. CARBONERO I MALBERTÍ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Benjamí Carreras Font.
- EL SR. CARRERAS I FONT:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Lluís Coll AHés.
- EL SR. COLL I AL·LÉS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Costa Costa.
- EL SR. COSTA I COSTA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Febrer Gener.
- EL SR. FEBRER I GENER:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Gómez Arbona.
- EL SR. GÓMEZ I ARBONA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Josep Maria González Ortea.
- EL SR. GONZALEZ I ORTEA:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Pere Guasch Guasch.
- EL SR. GUASCH I GUASCH:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Paula Guillem Ripoll.
- LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
César Hernández Soto.
- EL SR. HERNANDEZ I SOTO:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Manuel Jaén Palacios.
- EL SR. JAÉN I PALACIOS:
Sí.

- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Ildefons Juan Marí.
- EL SR. JUAN I MARÍ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan López Casanovas.
- EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan March Noguera.
- EL SR. MARCH I NOGUERA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Josep Lluís Martín Peregrín.
- EL SR. MARTÍN I PEREGRÍN:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Marí Ferrer.
- EL SR. MARÍ I FERRER:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan Mayol Serra.
- EL SR. MAYOL I SERRA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Andreu Mesquida Galmés.
- EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Albert Moragues Gomila.
- EL SR. MORAGUES I GOMILA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gabriel Cañellas Fons.
- EL SR. CAÑELLAS I FONTS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Francesc Gilet Girart.
- EL SR. GILET I GIRART:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Joan Huguet Rotger.
- EL SR. HUGUET I ROTGER:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Antoni Marí Calbet.
- EL SR. MARÍ I CLARET:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gaspar Oliver Mut.
- EL SR. OLIVER I MUT:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Sebastià Serra Busquets.
- EL SR. SERRA I BUSQUETS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gabriel Godino Busquets.
- EL SR. GODINO I BUSQUETS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Josep Moll Marquès.
- EL SR. MOLL I MARQUÈS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
M.ª Antònia Aleñar Pujadas.
- LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:
Abstenció.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Jeroni Albertí Picornell.
- EL SR. ALBERTÍ I PICORNELL:
Sí.
- EL SR. PRESIDENT:
El resultat de la votació és el següent: sí, 29 vots; no, 25 vots; abstencions, 5.
No havent, idò, obtingut en aquesta primera votació el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la Cambra, queden convocats per al proper divendres dia 17, a les 17 hores, per efectuar una segona votació. Queda interrompuda aquesta Sessió.
Moltes gràcies.
- EL SR. PRESIDENT:
Sres. i Srs. Diputats, recomença la Sessió.
Per part del Sr. Secretari Segon es farà lectura a l'apartat cinquè de l'article 141.
Té la paraula el Secretari Segon.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
«Si el Candidat proposat no obtenia el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la Cambra a la primera votació, se'n procedirà a una altra, passades 48 hores, i la confiança s'entendrà atorgada si hi obtenia la majoria simple. Abans de procedir a aquesta votació, el Candidat podrà intervenir durant un temps màxim de deu minuts, i els Grups Parlamentaris durant cinc minuts cadascun, per tal de fixar-ne la posició».
- EL SR. PRESIDENT:
Aquesta Presidència demana, idò, al senyor Candidat i als senyors Portaveus si hi ha qualcú que vulgui intervenir.
Atès que no hi ha intervencions, i d'acord amb el que preveu l'article 86 del Reglament de la Cambra, passarem a la votació pública, per crida. El Secretari nomenarà els senyors Diputats, i aquests respondran, «sí», «no» o «abstenció». La confiança s'entendrà atorgada si el Candidat n'obté la majoria simple. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel Diputat el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern que siguin Diputats i els membres de la Mesa votaran al final.

Per tant, Sr. Secretari, vol procedir a treure una bolla, per saber el nom del Diputat o Diputada que iniciarà la votació?

El número 28. Sr. Secretari, a qui correspon?

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Miquel Pascual Amorós.
(Rialles).

EL SR. PRESIDENT:
Pot començar el Sr. Secretari a anomenar els Srs. Diputats per l'ordre establert, i començarà la votació.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Pascual Amorós, Miquel.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Planells Planells, Bartomeu.

EL SR. PLANELLS I PLANELLS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Pons Pons, Damià.

EL SR. PONS I PONS (DÀMIA):
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Pons Pons, Tirs.

EL SR. PONS I PONS (TIRS):
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Quetglas Rosanes, Francesc.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Ribas De Reyna, Joaquin.

EL SR. RIBAS I DE REYNA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Ricci Febrer, Carles.

EL SR. RICCI I FEBRER:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Riera Bennasar, Andreu.

EL SR. RIERA I BENNASAR:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Rus Jaume, Llorenç.

EL SR. RUS I JAUME:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Salgado Gomila, Antoni.

EL SR. SALGADO I GOMILA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Saura y Manuel de Villena, Fernando.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Serra Ferrer, Vicenç.

EL SR. SERRA I FERRER:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Trias Arbós Bernat.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Triay Llopis, Joan Francesc.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Tudurí Mari, Narcís.

EL SR. TUDURÍ I MARI:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Tuells Juan, Andreu.

EL SR. TUELLS I JUAN:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Tur Serra, Josep.

EL SR. TUR I SERRA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Torres Cardona, Isidor.

EL SR. TORRES I CARDONA:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Valenciano López, Valentí.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Verger Pocoví, Joan.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Vidal Bibiloni, Guillem.

EL SR. VIDAL I BIBILONI:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Vidal Burguera, Joana Aina.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Adrover Obrador, Cosme.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Alfonso Villanueva, Josep.

- EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Capó Galmés, Miquel.
- EL SR. CAPÓ I GALMÉS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Carbonero Malbertí, Jaume.
- EL SR. CARBONERO I MALBERTÍ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Carreras Font, Benjamí.
- EL SR. CARRERAS I FONT:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Coll AHès, Lluís.
- EL SR. COLL I AL·LÈS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Costa Costa, Antoni.
- EL SR. COSTA I COSTA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Febrer Gener, Antoni.
- EL SR. FEBRER I GENER:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gómez Arbona, Antoni.
- EL SR. GÓMEZ I ARBONA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
González Ortea, Josep Maria.
- EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Guasch Guasch, Pere.
- EL SR. GUASCH I GUASCH:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Guillem Ripoll, Paula.
- LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Hernández Soto, César.
- EL SR. HERNANDEZ I SOTO:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Jaén Palacios, Manuel.
- EL SR. JAÉN I PALACIOS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Juan Marí, Ildefons.
- EL SR. JUAN I MARÍ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
López Casanovas, Joan.
- EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
March Noguera, Joan.
- EL SR. MARCH I NOGUERA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Martín Peregrín, Josep Lluís.
- EL SR. MARTÍN I PEREGRIN:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Marí Ferrer, Antoni.
- EL SR. MARÍ I FERRER:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Mayol Serra, Joan.
- EL SR. MAYOL I SERRA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Mesquida Galmés, Andreu.
- EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Moragues Gomila, Albert.
- EL SR. MORAGUES I GOMILA:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Munar Riutort, Maria Antònia.
- LA SRA. MUNAR I RIUTORT:
Sí.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Nadal Aguirre, Joan.
- EL SR. NADAL I AGUIRRE:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Oliver Massutí, Miquel.
- EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Cañellas Fons, Gabriel.
Ah! Perdó.
Orfila Pons, Ramon.
- EL SR. ORFILA I PONS:
No.
- EL SR. SECRETARI PRIMER:
Cañellas Fons, Gabriel.
Perdó, Pere Palau Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gabriel Cañellas Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Gilet Girart, Francesc.

EL SR. GILET I GIRART:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Huguet Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Marí Calbet, Antoni.

EL SR. MARÍ I CALBET:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Oliver Mut, Gaspar.

EL SR. OLIVER I MUT:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Serra Busquets, Sebastià.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Godino Busquets, Gabriel.

EL SR. GODINO I BUSQUETS:
Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Moll Marquès, Josep.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:
No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Aleñar Pujadas, Maria Antònia.

LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:
Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:
Albertí Picornell, Jeroni.

EL SR. ALBERTÍ I PICORNELL:
Sí.

EL SR. PRESIDENT:
El resultat de la votació és el següent: sí, 29 vot:
no, 25; abstencions, 5.
Atès, idò, el resultat de la votació, i havent-ne ol
tengut la majoria simple dels membres de la Cambr
s'entén atorgada la confiança per exercir el càrrec d
President de la Comunitat Autònoma de les Illes B
lears, al Diputat Molt Honorable Sr. Gabriel Cañella
i Fons.
(Aplaudiments).
Sres. i Srs. Diputats, queda conclosa aquesta Se
sió.

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000,— pessetes
Sis mesos	1.000,— pessetes
Tres mesos	500,— pessetes
Preu de l'exemplar	100,— pessetes

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
 C/. Palau Reial, 16
 PALMA DE MALLORCA